



16

Ms-16

DIRECTORIUM
Supellectilia
Diversa.

MS-16

Tam pro conclusionum assertis
dicandis,

Quam pro invocatione S.S.
Ante eorum actus

INCIPIUNT

Eodem Anno

Millesimo sexcentesimo

nonagesimo sexto.



AUT HIORE

P. F. Antonio Rodrio

Qui supra



DIRECTOR

Supplicatio

Divina

Tam pro concilio assensu

etiam pro inviolatione

INCIPIT

Exordium Anno

Millesimo sexcentesimo

nonagesimo secundo

AT HORE

P. E. Antonio Rodriguez

in athenis



DIRETÇÕES.

Theologicarum A. Mag. H. Spallensi Canobio S^mo P. Magr. Generali
Ordinis Predicatorū.

Concolorem calo molem; colli videlicet
simulacrum, superis admixtus heribus mo-
deratur iste, cuius nomini excelso thesium no-
strarum asserta appendimus. Quidnam subli-
mius? Caelum est Prædicatorum Ordo, ubi Sol
religione Dominicus, doctrina Thomas luminare
maius, tot caelum stellarum fovet, et amplifi-
cant; cyderum tamen horum arcarias ardentem
faces in terris sic obtinet. Parens supremus.
Quidnam verius? Cum Phoebus sedem tenet
ecclesiasticam, hic illuciente, minora lumina pri-
mae lampas extinguit; at Ille una sui non
modo vultus; verum et caeli signi, nominisve
inscriptione diem parit albam: videlicet

inscriptione aren. par. admodum.
R. mus. P. N. Fr. Antonius Clock

Quidnam splendorius? Pulchrius? Convenientius?
Eque dem Totius Predicatorum Ordinis Generalis.

Magister eminet. Ecce sublimius. Prudentia it-
idem in actionibus, in operibus insuper Religionis ze-
latus, Sapientia pariter cum maturatione consilij
ad tantum gradum exerce penitus. Ecce

verius. Tot stellarum Inses, iubarum Caput emmens,
quot Doctorum in Religione mentes lucidissima ful-
gent, anteaacti curriculi fulgorem velut minoris humini
antevertit. Nunc ergo dignissima Parenti amantis-
simus corde filius **Fr. Ioseph. Linze** sui Praesidis ac pro-
prio nomine in obsequentiis signum has Theologicas conchus.

EPICOLA

Cum Tibi supplicare accedere. Necum tacitus ipse cogitarem,
ac de defatigando munusculis, quae Tibi gratissima
fuerint: Theologia scilicet ex fonte illo Sapientia,
tandem guttula corrivantes, animo meo insideret.
Reverendissime Parens, primum, ut Toti Orbi inno-
tesceres, atque conspicuus, cuius luce sunt clariora con-
silia, appareres, de Te dicendum, statui quodcumque
excellentiuss, quodcumque laudabilius, non equidem cla-
rissimum Teorum stemma, aut diffusum per homi-
num ora Parentum gloriam (haec enim omnia omnino
desperxisti, cum Te humilitatis iugo destinasti.) Nec
Tibi commemorem fortissimo coniunctionis nexu homi-
nes cuiuscumque qualitatis devinctos, de quibus be-
ni meritis, suavisissima vocas quotidie in fadere.
Non itidem orobiar ab amoris tributo, quem iure
Tibi subditis colligis. (Haec quoque, ut vulgaria, sunt
extra laudem perfectam.) Revereor in Te aliquid
commendabilis, quod de in celsiore laudum culmine ponit.
Præcipue igitur eximiam sciendi cupiditatem, quæ ab
ipso Deo collatur. (Haec quoque, ut vulgaria, sunt
extra laudem perfectam.) Revereor in Te aliquid
car Tibi subdidit adeo, ut esses inter Provi-
dæ Doctores, atque Magistrorum doctrina, ac erudi-
tionis Antesignanus. Prædicem etiam inculp-
tum morem candorem, quem a primis usque antiquis
servas in pectore Sedulus Custos, illaque Reli-
giosa observantia iter altissimum tenens Speculum
omnium nominaris, & Pater. Et loquar visidum ex-
citare mentis acumen, unde in consiliis ubique
intus, et extra, de Religione, aut fidei causis
irrupis purgato intuitu obscuras latebras veri.
Quid, maturum prudentia pondus, quæ ita libras re-
rum momenta, ut existas Orbem regere idoneus.
Quid, illa erecta fortitudo, quæ supra casuum tu-
multus, quos passim fortuna inconstans obijcit, te totis

inter procellas tranquillus? Quid illa modestia om-
nis fastus contemnit, quia laudes, quas mereris,
fastidias? Sed, ne videar mihi metissi in hoc ipso
adversari, ac de Te predicatam eam laudem in-
fringere, ipsa iubente, comprimam silentio ceteras
nobis. Qui animi dotes pedissequas. Quare hoc
que mentis curricula, tanquam munera supererant.
Tua benignitas oblata. Patet. Quare, de talis beni-
gne acceperis, votis meis, quod addam, nihil erit. Vale.

PRELATIO

Theologicarum S. Hieronimo.

Urbano deserta solitudinis Incola, qui
sua coactus libertate, dum Patriam deserit, Pa-
triam inquit; terram contemnit, calum accipiens.
Quam firmissimo Christiani Orbis fulcramento; Sapi-
entiae, ac eruditionis thesauri. Theca praediviti. Et
Homini iniviso, disjunctissimis operibus minime
se se implicam. Nimirum in laboribus quiescenti,
in ipsa quiete solvere. Exremis sane, atque Docto-
ri eximio. Candorissimo Penitentia. Sicut
in expostulo id vitiorum incentiva oneranti, sese
duro lapide vulneranti; ibi nihilominus. Etpebri
comitibus stigato, delictis celestibus emutris: nunquam
enim minus solus; quam cum solus; ipso adherente
cum Domino. Post multas lachrymas, post colo inheren-
tes oculos, nonnunquam videbar mihi interesse agni-
tibus Angelorum. Catholica igitur fidei. Nobis strenuo,
Orthodoxorum Propugnatori acerrime, cathedra Petri
inter turbulentas Periarum insidias semper adherenti,

Anno 8. Domini



PRELATIO

Theologus in Comitibus

virtutibus pro Coll. mai. Th.

Illm. Episcopo Malacitano

Prælo militantis Ecclesiæ Principi. Gaetano
monarchici Regiminis Dynasta. Insuper summo fi-
dei Consorti. Signissimo Præfati, in cuius
mente prudentia directrix, in pectore ingenua
mitas sublimis, in manibus munifica liberali-
tas regnant, et imperant. Quid ultra? In eius
ingenio animæ desiderant amicissimo federe laud
vulgaria probitatis ornamento, quæ sublimem
variegata emblemate dotum speciosam Sibi Viri
pietate insigni, et ætatis sedem inter maxi-
mas, cuius honores vendicant.

ius protectionis. **MO** Jatorum Ora
ut olim Triumphantem in nascenti genè nom
inducit, ram agle Oliva Misericordiæ Placate
stantiam in Pauperes suos afflicto relevet, pel

ESPINO

Consiliarioque

Qui inocciduum Præsulum in bar variorum
virtutum supellectilem sua ipsius radiorum
lampade irrorat. Cui multiformis peritior nitor
novo lumine chlamydem rectitudine circumamicam

[illegible]

Filij Unigeniti conceptione minimè exegente, qua
promde clypeum brachio sustinens, atque hastam
insuper dextera vibrans capiti bellatorum eius
verlicorum scribicer, ut turbo ad dispeigendum
nos venientium, affert excidium, dum super
Rosarium sacramentum **Dominico Patriar-**
cha, plangnam Perseo fabuloso committens, ab-
vertendas haereses, velut singularare clypei fortissi-
mi, propius contulit, pro ceteris spiritualium
beneficiorum.

BRACCHIA

Sub colendisimi sui Rosarij ad quavis
impetranda facili, prompto, atq presenti

AUSILIO

Nec equidem Magistra fidei, Magistra et veri-
tatis, cuius nomine augemur, cuius auspicijs nitimur,
cuius protectione gloriamur. **Prædicatorum Ordini**,
ut **Stm Tritonia Athenis** nascenti genè nomen
indidit, ramumque **Olive Misericordiae Mater**
ostendens per **Prædicatorum** suos afflictos refecit, pec-
cata avertit, morbos resolvit. Tanto igitur impu-
ni, ut in **Studentium** etiam solamen super **Mi-**
sericordiam præstita

BACCHILUREUS

E. Martinus Moyses Garcia de S.
ex **Anglico Doctore supra Aristotelen**
Thomas Aquinate **as Philosophicus**
subsumptas supplex offerens, nomine suo **Grandis**
ut tot gradibus præcessum munus aliquomodo
attingat ita concinens **Sanctiss.** **Proteccionis** opem imporat.

O. Quæ virgineo cum sis latissima partu,
 Impemum Nati par propè Mater habes.
 Quæque addiscentes ac de Te digna locutos,
 Credetis auxilio sæpè levasse Tuo.
 Huc mites, huc flecte oculos: Tux dextera nobis
 Poscitur, ut noscitur suppleat artis opem.
 Ergo pro rege, quique palam Tux tantica promant
 Digna Tux Soboles nomine; agna Tux. 1677



Stella coram Sole illucens, quæ totum sibi radem
 Sanctitatis ascribit, Cui Sol iustitia tot lumina
 inaccessa inspicit, et præstat insignia
 dextera sua miracula præstat. Lucernæ arden-
 ti charitatis fomento, non instat montis Syon,
 ex horrentibus concrepanti subminibus, ut à pro-
 spectu divina maiestatis mortalium advocet ob-
 stinens, sed potius facit instat benigna ipsos illu-
 minanti, hominum corda à peccatorum fæce ex-
 trahenti, infideliumque mentes omnigena prædi-
 cationis opera ab errorum tenebris in veritatis
 lucem palloremque illuminanti.

Predicatoru Parent, eximia Pagar.

B^{mo} P^N. Dominico Guzmāno

Vivo glorie Apostolici pectoris: nempe Cui Apo-
 stolorum in locum successit, animarum salutis si-
 timentissimo, obijt Apostolica vitæ virorum

institutorem esse. *Eidei videtur* Columini, utpote
qui *discipulus* pro ipsa *strenue* contra *Albigenses*,
et *hereticos* *persecutus* *pro* *fidei* *causis*
Tribunal *erigendum* *pro* *se* *prostitit*. *Magno* *denique* *con-*
marum *Economus*, qui *seruaret* *ex* *Dominicis* *ora-*
tionibus, *et* *Angelicis* *Salutationibus* *adfectu*
delicatiſsimos *Spiritus* *cibos* *confectos* *emit*, *fructibus*
apposuit, *mentis*, *ac* *vocis*: *intus* *animos* *atque*
extra *sensus* *delectatione* *mirifica* *calitus* *alliciente*.

Nunc *ergo* *puvissimo* *virginitatis* *Lilio*
fragrantissima *pudicitatis* *Viola* *martyrij* *desi-*
derio *Rosa* *pulcherrima* *M. Philosophicus*
hasce *theses* *ex* *Angelico* *Aguinatis* *topiarum*,
velut *flores*, *decerpas* *in* *obientella* *signum*, *in*
deditionis *obsequium* *D. S. O. C.*

DIRECTO COEUSUM

Theologiarum *in* *Reg. Conu. D. Pauli* *Hispaniæ*
R. Patri *Ordinis* *Predicatorum*
Priori *Provinciali*.

Sublimis *Fructus* *Virutatum*, *ac* *Religionis*
poma *ubertim* *parturiendi*, *et* *Dominicanam*
culturam *quam* *ſeliciffimè* *locupletanti*, *sub*
civis *umbræ* *ſolaciorum*, *hic*, *illuc* *quthlarites*,
vivacius *assurgere*, *ubertas* *maturo* *pro-*
stantius *frugibus* *providari* *contendunt*. *Cuius*
humanitas *plantulas* *ad* *ſui* *pedes* *succrescentes*
aptam *in* *maturnitatem* *protectione* *suscitat*,
cum *et* *nec* *illa* *ambiant* *aliter* *in* *fructus* *erum-*
pere. *Sed* *iám* *sub* *typo* *arboris* *tanta* *veritatis*

Ologium.
Est enim
R. Adm. P. N. M. F. IOANES
DE CRUZ

Quem Collegium Maius D. Thomæ Aquinatis
Hispalense suos inter togatos annumerans, olimq;
fauste munera litterarum inibi obeuntem admirans,
nunc etiam tot, tantisque meritis perspectis, sic
profert:

Ecce Cuius olim, ac nostri Collegij Alumnus;
Gloria nunc ingens, nunc decus eximium.

Cui Roma pro Comitibus generalibus Electorem
hic missum suscipiens, atque Evangelicæ Ora-
toris præstantia, celsum approbans, et ad maiora
datum ipsum reverita, tale testimonium potest
deferre.

Tu satis unus eras, ætæno carmen Homero.

Vixisti hic carmen Tu satis unus eras.

De quo Cordubæ, quicquid in vultu præcipue
sentim, verò, duo Regalia: Grennense servat
ac Cordubense ob eum benignitate, cum
prudenti austeritate Clementiam supplicantis
meminerint.

Semper Sonos, nomenque Tuum, laudesque manebunt.

Iam tandem Suius nostra Provincia Balearica
tante, ac plausibiliter suffragijs penè omnium Vic-
rio Generali atque Priori Provinciali delecto **P.**

IOSEPH TIERDO nomine Sui Pra-
sidis, ac proprio, ut toti Provincia tanti Patris
de felicitate congratulans uterque, quibus potest,
assentiatur, utque Patroni Suiusceprodi auspicio, ve-
luti plantula in proceritatem aliquando perveniant
Theologicas has Conclusiones velut temellos fructus
ex Angelico pomario decerptos fibrali corde di-
cans; nihilominus ex præfatis brevi carmine suppli-

cem sui cordis affectum exprimit.

Cum simul in Te uno nectantur fulta vicissim
Virtus ingenio; Religio; Decus.

Admirata olim quaecumque est docta vetustas;

De Te nunc aequè dicere quis poterit?

Mi sae erit spectare procul tua lumina: cui qui

Eois Solem currere cernit equis.

Crœo, isthinc, Tibi quæ sacramus pectore fido

Ingenio emendata; Religione fove.

Habita sunt in prædicto Conventu anno 1697.

DRIO CECILIN

Seraphica Matri S. Catharinae

SENESE

Inchyta Floridum Principi, quam non vetustas
gentium erroribus caeca præripuit; at caelestis Curia
mirificis signis ante portendit. ut nec decoram
reddant imaginibus fastuosis splendoris stemmata
verum tanquam veri Solis imaginem quinque radijs
amplius nobilitent lucis stigmata. Limpidissimo
totius Sanctitatis Opaculo, cuius crystallus nitidissima
ab ipso Christi lumine faciem eius repercussam præ-

sentit. hanc vultu sentit. hanc vultu sentit. hanc vultu sentit.
Spiriteam coronam præcedens natus a virgo sola matre;
Christus vivere, et mori lucram erat. Charissime
Filie Patris, ac Domini sui in cruce promerenti com-

plexus, ac quodammodo adiungenti, huc desunt pas-
sioni eius: nam cordium reciproca mutatione sentien-
ti dolorem vulneris, quod multis lancetis latus aperuit,
tam non dolet; sed dulcis per ipsam muto ille spon-
si cor amantissimum servat.

Quænam igitur hæc, quæ post Dominicam incarnationem
tot, tamque præsertim impetrat Secretibus?

B^{ma} Virgo Catharina

Senensis.

Totius Orbis terrarum fulgentissimum Subar,
Italix, Sanctorum Genitricis Deus, et Orna-
mentum, Universalis Ecclesia Gloria miri-
fica, Sacri Prædicatorum Ordinis præcelsissima
Gemma, Quam multiplices tantarum virtutum
in celo corona reclinant: nempe Virginitatis et
patientia (Cælesia decantat) Doctrina mystica.
Vocor quædam in nuptiis, nuptiarum, et Africa Ma-
tris (Omnes complaudent) instituentis, inque ad
virtutem quisque feminas, istius vestigia considen-
tes precatur. **Gratiam** Parenti nostra piissima,
et ut generatim loquamur **Gratiam** Portenti.
N. Theologicas hæc conclusiones in dedicationi
signum, inque gratitudinis obsequium ex Ang-
lico nostro Magistro Divo Thomas Aquinate
subsumptas sui Præsidis, ac proprio nomine **SCCQ.**

Acta sunt in Con^{to}. S. Domini et Rosary Cadit.
Anno M^o 1696

DEO ECCLESIONUM

Eidem S. Catharina Senensi

Virgini.

In Conventu Regali S. Pauli P^{ri}or.

Anno Domini

MDCCLXX

Liliferi *Savantis* inter *prælucentia* signa *illustriori*, nec satis
usquam *adumbrato* *candescantium* *liliorum* *Prototypo* *Cuius* vel
in primis *subnascentis* *aurora* *strophis* *Angelicum* illud *NE*.
proferitur ex ore melos, & ad lapidem, ne offenderet pedem, a *clitum* Ange-
lorum *chorus* *infantili* *teneritudine* *astuta*. Quid inde? *Supremi* *domina*
toris *caelestis*, ac *terreni* *Patris* *Matris*, ac *Sponsa* *sanctissime*. *Antio* *Veneri*
fiere, quæ quinquennis ad *empireæ* *opædæ*, *spiritu* *inardescente* *projecta*,
Deum ipsum corde *vulnerat* *sponsali* *fide* *ubi* *subnequit*, cui *fideliter* ob-
sequuta non *invidet* *ultrius* *Sacri* *Ganimedis* *honoribus*. Quid multa? Vo-
lucem ubique *flamam* *virtus* *clauda* *nusquam* *assequitur*, *gemisque* *semper*
gloriæ *plurimumque* *affert* *mora* *gemicium*.

S. Catharina Senesi Virgini Beatissimæ
Prædicatorum Ordinis Patriarchæ, ac totius Orbis exemplari
DOMNICI.

Ex tertio de Penitentiâ instituto Ornamenti Decorum,
et Gloriæ.

Nos quos de *Angelico* *Thoma* *Aquinatis* *viridario* *Theologicos* de-
ceptos *flores* *assumpsit* ut *fluant*, & *effluant* *undequaque* *arro-*
mata *eius*. *Sr. Michael* *Rector* *dicans* *ita* *fortissimè*

Eius *patrocinium* *implorat*.
Primum *divini* *Nominis* *sub* *velamine* *abscondi* *triplex* *pietatis* *munus*.
clarissima *Virgo* *portendit*: *Capite* *aliud*; *manu* *aliud* *attulit*, ac *deni-*
que *toto* *corpore* *aliud* *præstet*. Quid *fortius*? *Capite* *spinam* *con-*
nam *pro* *alio* *adoptionem* *elegit*, *portatque* *Silvanior*; *quam* *alii* *plene*
acquisitis *sibi* *honoribus* *cadere*. *En* *Diviti*. *Ad* *Regis* *in* *manu* *Domini*.
ut *ipsa* *cor* *Domini* *suo* *commutatum* *accepit*. *Ecce* *potenti*. *Ipsam* *cruci* *affi-*
xi *sua* *anima* *Sponsam* *tota* *mentis* *intentione* *querenti*, ac *compassio-*
do *lore* *contemplanti* *cultera* *evenit*, ut *in* *manibus*, *pedibusque* *aque* *la-*
tere *splendida* *sacrorum* *Stigmatum* *extrinsecus* *signa* *apparent*; *in-*
trinsecus *lumen* *eruenta* *sensu* *veliter* *cruciarent*. Quid *hoc* *præstantius*, *qua-*
neguit *divi* *sanctius* *per* *Orbem*? *Nomen* *divitior* *plus* *potens*, ac *splendidi-*
ora *pro* *ceteris*? *Quic* *ergo* *sanctitatis* *Specimini*. *Matronarum* *Asylo*.
Virginum *Laudis*, *Virorum*. *Quiboni* *omniumque* *Magistra*. *Dua*, ac *In-*
timina *fide* *sic* *nuncupat* *in* *suffragium* *propugnaturus* *supplex* *inter* *præ-*
lentium *Camænarum* *choros*.

Thigis *ante* *aurum* *spinas*, *Catharina*, nec unquam

Disregat à *Sponso*, quam *tenet* *unus* *amor*.
Cor *illas*, & *Domini* *interiori* *invenire* *cordi*:

I. *Extrahi*, & *monstrare*, *omnia* *Virgo* *potens*.
Iam *tua* *præclare* *resplendent* *stigmata* *sacra*

Sic *Redemptoris* *vivida* *Imago* *nites*.

Ego *opis* *auxilium*, *Pia* *deposcentibus* *affert*.

Sponsa *Comes* *Christi*, *notaque* *chæra* *Soror*.

Supra *in* *sup. dict. Conv. S. P. Gabriel Castellanos* *Lector* *Prædicatorum*.

Declaracion de los señores
Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor

Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor

Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor

Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor
Don Alonso de Sotomayor

VIRIDN

Litterarum hortus, in quo Vernantes
ORATIONES

Qua tam pro incubatione studiorum, quam
toti illustissimo Universitariae claustrae
In hoc magistri D. Thomae Collegio Missae
Pro gratia suscipiendis.

Habita sunt.

Accedunt illae quotannis conciones
In Patriarchali
Metropolitana Ecclesia
Ciusdem Civitatis.

et aliorum argumentis
ut diversi fuerint de eisdem

Incipiunt
Menses Domini Millesimo millesimo
sive nonagesimo quinto Anno Domini

Capitulum secundum
Ordinis sancti Augustini

De tractatu de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

De sanctis et de sanctis
et de sanctis

VIRIDN

Literarum locus, in quo Vernant

ORATIONES

tam pro inchoatione studiorum, quam

et illustissimo Universitatis clausura

et maiori D. Thomae Collegio

Pro gradibus suscipiendis.

Habita sunt.

Accedunt illae quotannis conciones

In Patriarcali

Metropolitana Ecclesia

Ciudadem Civitatis

si quis aliquorum argumentum

et dicere fuerint sic etiam mandet

Incipiunt

Domini Millesimo

centesimo quinto

ARTICLE

OF THE

CONSTITUTION

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

IN

ARTICLE

OF THE

CONSTITUTION

OF THE

UNITED STATES

VIRIDN

Literarum Hortus, in quo Vernant
ORATIONES

Quæ tam pro incubatione Studiorum, quam
toti Illustrissimo Universitatis claustrō
In hoc maiori D. Thomæ Collegio Misp.
Pro gradibz suscipiendis.

Habita sunt.

Accedunt illæ quotannis concionate
In Patriarcbali
Metropolitana Ecclesiâ
Ciusolem Civitatis

Et siquæ aliquorum argumentorum insti-
tuti diversi fuerint sic etiam manet

Incipiunt

Anno Domini Millesimo sexcente-
simo nonagesimo; quinto Solus Septembris

FLOSCV

LITERARIJ

Mentibus in aula Grammaticali
Collegij Maioris D. Thomae Aquin.

HISPANICI

MODER

ANIE

AULAM

P. F. ANTONIO

RODRIGZ

Literarum atq; Rhetorica

FACULTATIS

IN EODE CATEGIO

PUBLICO PROFESSORE.

Ab Anno DNI MDC. XC.

usque ad Anñ MDC. XCVI.

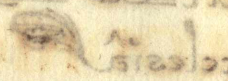
1702

1702

1702



1702



1702

1702

1702

1702




FLOSCVLE

LITERARIJ

Mentibus in aulâ Grāmaticali

Collegij Maioris D. Thomæ Aquin.

HISPANICI

Producti.

MODERANTE

AULAM

P. F. ANTONIO RODRIGZ

Litterariz, atq; Rhetoricæ

FACULTIS

IN EODĒ CLEGIO

PUBLIC PROFESSORE.

AB ANNO DNI M.D.C.XC.

Usque ad An̄ M.D.C.XCVI.

FlosCVI

LITERARI

Mentibus in suis Gratias
Collegij Minoris D. Thomae Apud

MISPALES

MODERANTE

AVALAM

R. F. ANTONIO RODRIG

Litterarum et Rhetorice

FACULTATIS

IN FODE GREGIO

PUBLICO PROFESSORE

ANNO DNI MDCXC

MDCCXI

ORATIO LITERTIS.

Pro studiorum inchoatione Collegij maioris

D. Thomae Aquin.

= Hispalensis. =

Præside R. adm. P. Magistro Ferdinando & Fr.

Eiusdem Universitatis, ac Collegij Cancell.

Anno = et Rectoris = 1690.

A. D. Ignatio de Nepeda Grammaticæ studenti

Habita

En temporum mirâ metamorphosi non tam ætas, quam imber abiit iam, et recessit. Flores. (Reverende adm. P. Magister, huius Minervæ palatij scientiarum præconijs toto orbe terrarum celeberrimi inflexibile robur, immobilis ad fulcrimentum columna. Amplissime Rector. Religiosissimi Patres, Collegæ Sapientissimi, quorum quisque doctrinæ Iubar, Domitica propugnaculum aula digne satis acclamari censeatur. Scholasticorum strenua pugilum phalanx, qui veluti fortes sexaginta eius qui plusquam Salomon, cathedram diæ, nocturne custoditis. Superstes denique circumsedentium Optime chorus.) Flores, inquam, apparuerunt in terrâ nostrâ.

= Sicut iam vere reverso,

Terra tepens florum se mille coloribus ornat.

Gaudete, pueri, quibus iam licet coma pulchritudinem pexam ostendere, non hanc intelligo capitis prolixam casariam

sed *Adhuc* sensus folia diu quidem supra nictum humum
iacentia. Digne tamen, quæ super agut honore prose qua-
mini. Congaudete, Iuvenes, iterum flante laboris austro,
efflorescite, et pulcherrimos facundia, Poetarumque flo-
res, quos hybernæ torporis, vacationum scilicet, glaciæ de-
turpavit novo odore conspersos ostentare ambiatis. Col-
latamini insuper, iam meritis, et ætate proveci, qui post-
Laboriosos Sintuxeos canones felicissime excussos, qui post-
quam syllabarum quantitates manibus addidistis: ad novam
summularum prædam ascenditis, rursus vestra tempora
fulcite floribus: ex illis enim reliquarum facultatum fruc-
tus redundat. Exultate Angelici nostri Preceptoris alum-
ni, qui in versutias Dialecticorum introeuntes, Logicæ ar-
cana perscrutantes, natura abscondita perquirentes supra
mundanæ Sapientiæ vires *Philosophorum* questiones enoda-
tas relinquitis, sacrarum Scripturarum obscuros sensus in-
terpretamini, moralitatum varijs opinionibus erudimini.
Tot vigiliarum fructus ad plenæ maturitatis specimen revi-
viscat. Nix abeat: fruticet tellus: refloreat arbor.

O quantam, Deus immortalis,
segetem, quot iuxta genus suum uberrimas fruges suis quisque
feret temporibus! Contestare, *Hispalis*; Contuere, *Hispanias*,
Mirare, *Ecclesia*, novum amenitatis prodigium, rarissimum
fecunditatis portentum. Suntne pubescentibus herbis ridentes,
atque ad invicem luxuriantes campi? Campus fertilitatis Sa-
pientiæ. Suntne horti florum varietate picturati, (et quod si-
ne fictione dixerim) super *Mcinoi*, & *Mila* viridarium ameni?
Amenus hortus Sapientiæ. Estne ubi lenissimis Pavoni-
flabellis viridantium arborum coma molliiter ventilata iucun-
dissimo marmure blandiantur? Blanditur menti Sapientiæ
Estne ubi innumerabilis volucrum vis liquidissimum canoro gut-
ture concentum funditans intimos audientium sensus incre-
dibili

voluptate permulceat? Permulcet dulcior concitu Sapi-
entia: Ergo Sapiencia campus, Viridarium, hortus, atque
omnium Deliciarum amenitate quidem abundans Paradysus
iure censetur? Vtique Sapiencia Paradysi pulchritudinem
antevertit: quandoquidem ibi Dominam ex fructu Nutria; hic
autem ex dignatione reparatio. Illic namque arbor vite po-
tior eminet, quæ charismatum donis mentes impinguat. Ar-
bor scientiæ boni, & mali patulis suis virtutum ramis obum-
brat. Irrigat fons perennis scientiarum Laticæ terrena homi-
num corda, qui inde in quatuor mundi partes divisus humo-
re suo cuncta satiat, omnia vivificat.

Sed ecce quasi interrogare vos,
audio: Vbi est Sapiencia hortus? Vbi nam Sapiencia Parady-
sum inveniemus? Ecce non longe est ab unoquoque nostrum:
In ipso vivimus, et movemur, & sumus. Hoc est illud mi-
rabile opificium.

Quo nihil in terris amplectitur altius æther.
Cuius nec visus decorem, nec magnitudinem ratio, nec laudem
vox ulla capit.

Eiā agite dum, Spectatores optimi, et altæ mentis con-
sideratione speculamini Suis magnifici sodalitiij regalem
ædem, Casaream Universitatem, maiusque Collegium tanqu-
am Paradysum florum catibus obsideri; deliciarum fruc-
tibus abundare; ubi nec desunt integritatis pulcherrima vio-
læ, nec prudentia, reliqua Virtutum stipante caterva, perennas
viridantia, pomorum efficax invitamentum, liliorum albe-
scentium transcendens odor. Hic arbor illa vite procera ex-
tollit caput in strictissima Religionis, et peculiarium statutorum
custodiâ. Hic pariter arbor scientiæ, cuius fructus honoris
et gloriæ liberalium. artium, scientiarumque arce supre-
ma pollet: — — —

8 **L**argior sic campos æther et lumine vestit

Purpureo, Solemque suum sua sydera norunt.

Ceterum ubi fons perennis? ubi aqua decurrens? ubi Latex
abundans? ubi fluvius egrediens ad irrigandas tot florum
varietates, tot frugum incrementa? Rem perstringat Eccle-
sia. Audiamus dulcisonantis chori voces = **D.** Thomas Doc-
tor Angelicus, qui Paradysi fluvius, quadrigartite pervius,
qui profunda abyssus, (sic enim præclarum nomen eius inter-
pretatur) cum disciplina flosculos, tum veritatis fultus, tum
Religionis segetem rigat, abluat, facundat.

Ecce limpidissimum Laticem. **E**cce fontem, **N**obilissimi astantes)
tatem Dei stilo brevi, Græp facundia sententia celsitudine clarâ
latificavit. **A**ccedite protinus, bibite, nam absque ullâ pretij com-
mutatione quisque Vestrum.

Spectar

Divinum inveniet, decurret in ora **S**gentis

Manna fluens, ut mella favis stillantia pressis.

Quis etenim salutiferis Angelici fontis irrigatus aquis, non suc-
crescit virtutum permen, **L**iterarum flosculus, doctrina pomum
pulchrum, odoriferum, sapidum? **A**n quisquam ex omnibus, &
quos mundus ambitu suo continet, ab **O**rientis usque ad occum-
bentis solis finem, abyssum hanc **S**apientie, immensum mare
hoc dogmatum ingressus, nisi fidei modice dubitavit, mergetur?
Si constans sententijs firmiter hæreat, manu datâ, quam operum
suorum scriptis peribet, nonne medicinam accipiet? nonne sal-
vabitur? = **I**n libris namque **A**ngelici **D**octoris habet, unde
illuminetur, **G**entilis. Unde resipiscat, **H**æreticus. Unde
reducatur, **C**hristianus, unde proficiat. Unde erudiat, **D**octr.
Doctor, unde consummetur. **D**octissimusque, unde celestium
contemplatione fruatur. **O** limpharum immensa gloria, quæ tot

mundo præstant remedia! Libeat (Conscripti. Patres) mirabiles Angelici fontis meatus hispanicè proferre; nè unico tantum Latino idiomate inclusi quempiam eius imperitum prætereant.

Eres, Angelico Padre, y Doctor nuestro, fuente de saludables aguas en este Parayso terreno de la Sabiduria, a quien la sollicitud grande de un pecho heroico de un magnanimo Heroe planto, no sin especial providencia de M^{te} Altissimo para el recreo del entendimiento; para el provecho de la Juventud Sevillana: para el atractivo de corazones agradecidos, para el lucimiento de Varones doctos. O nunca falte de la immortal voz de la fama la memoria de tan gran beneficio. ~~Quædam de his~~ Aquí fecundan, ò Doctor excelso, los raudales de tu doctrina hermosas flores de politica, y buenas costumbres, fructos multiplicados de celestial enseñanza. El riego abundante de tus aguas deben los arboles más sublimados deste Tardin ameno las honras, las dignidades, y puestos eminentes, que alcanzan por tu doctrina.

Hic ades, hic flores fecundas fonsque perennis:

Ubere doctrina gramine præta rigent.

Pubescuntque rose, viola, viridatque losetum.

Dum fluit ipse tuo dogmatistore latex.

Poma ferens pulcher rivo Paradysus abundat.

Per Te nostratum mens, schola, fama vires.

LE DARS

Ex hac mirabili scaturigine eruditionis Inochica quatuor, velut capita facultatum, scientiarumve, quas Paradysus iste terre diffundit, prosiliere: tot etenim aquarum flumina discipulorum.

mentes saturant; quot variorum dogmatum praecepta capiunt, re-
dulis instruantur; conclusiones addiscunt. Sed ut ab imperfectionibus
incipiamus, humana hinc literaturae grammaticali cursu, Rhe-
torumque vertigine primus Phryson fluvius egreditur, qui torren-
tis largiori fauce totam circumiens **Regiensem** **Hevilath**: id est
vastum & incultum quærorum cætum, innundat bonis moribus
adolescensiam, iuventuti verba ministrat, et in maiora dâtos
munerum incrementa ad capescendam scientiam provehit.
Ibi invenitur aurum optimum eloquentiæ, onichynus secundariæ
lapis, flexanimum dicendi bdellium. Barbaries excluditur, astrui-
tur decus, vincitur ignavia, firmatur et Virtus.

Disce, tenesse præter, quid vanis fastidiis lures?

Plus tibi, quam mundus, Gallados gula dabit.

Exinde pariter **Geon** maximus, quem si credimus septem licis
oris undantem Nilum itidem appellari, **Dialecticis** institutionibus
ac utriusque **Philosophia** præceptis aquarum more menti disci-
plina distillabitur. Ardus siquidem, intonsis montium verticibus
superatis universam **Aegyptum** transiit, superjicitur agris, uber-
rimos fructus profert. Nec difficilimis quisque vacantiū literis
Dialectica **Contraversijs** minori perspicuitate tractatis, **Logicarum**
præcisionum sublimes colles ascendit, natura **Physicâ** mobilitates
noscit, sensibilibus rerum abscondita quæque perquirunt. Unde peritia,
dexterrimæque intellectionis feraces fructus inole, clausibus sibi com-
parat, eruditionisque Lauream adeptus, inter excelsos **Magisterij**
sedens merito collocatur in Thoro.

Arcanos, Juvenis, **Sophia** deprehendit fortis;

Ardua Vincenti pulchra **Minerva** favet.

Philosophia **Metaphisicæ** verè adaptatur, quæ de omnibus
Inde cæterrimus **Pyrrus**,
secundum omnem à quacumq; materia abstractionem abens univer-
sorum communes proprietates discit, & sinit, cuncta dilucidat;
Reliquas sibi scientias naturales, quas subalternas asciscit, earum-
que principijs pro conclusionibus utitur: merito **Universalis** facultas
cæterarumque Regimæ nuncupatur. Quemadmodum fluvius ille
ab his excellentior profunda quæque penetrat secreta telluris quæ

ambit, iam labens antro; iam aëre sese ostendens aperto: ut
divitias prae potentum regnorum hinc, illuc transferat. Vos
quoque *Metaphisica* acumine ditissimos *Sapientia* constituet.
terrarum orbe celeberrimos usque ad *Sydera* Tollet.

= *Fama* *Viros* animo insignes; *Sapientia* *Doctos* =

= *Prosequitur*, toto *mandat* & orbe *legi*.

Denique *Euphratem* fluvium miramini, *Doctores* *Sapientissimi*,
Laureati *Magistri*, ex *Angelica* *D. Thomae* excelsa rupe co-
litus descendisse, cuius affluentia inspiramini, cuius doctrina
replemini, cuius decore extollimini. Quamque si *Euphrates* a
propterea dictus à *Latificando* censetur, quod abrum circum-
iacentem *Mesopotamiam*, ita satum benignissimis suis fluxibus
recolit, ut restidilem segetem anno sequenti agricolis sponte
tribuat: *Duplici* fruge honoris, et beatitudinis sacra dogmata
gaudent, suprema de *Deo* tractans scientia militantis, ac tri-
umpantis *Ecclesiae* catibus prodest: *Alteri* in fidei firmitate;
Alteri in specie *Visionis*. *Alteri* labore acquisita; *Alteri* spon-
te oblata. *Hic* in prolifica mentis operatione; *Illic* in incun-
disimo *Spiritus* gaudio.

Sed libet iam *Audidores* *Optimi*, nostros per amena
hortorum vieta accurate gressus dirigere; *Theologia* sacra-
tissimum *Vivum* *Angelico* *D. Thomae* fonte procedentem in
florum *Thomistica* prata circumfusum ostendere, ut exinde ve-
lut in peroratione *Vobis* notum contingat, quid in se *Thomisti-*
corum dogmatum puritatis lilia possideant: quomodo senten-
tiarum rosa verecunda, vel in astruendo propria; vel inter
refellendum adversa, procedat; aut quid tandem securitatis
ad melius opinionum nostrarum veluti pomorum fudus ostendet.

Enimvero cum *Angelicam* accessitis in arcem, nonne li-
tiorum ad instar doctrinae splendorem miramini? *Veritatis*
odore insuperabili nonne statim introitu ipso perfundimini?
cuius asserta calitas inspirata, *Christi* *Domini* approbatione
munita, *Pontificum* decretis per universum *terrarum* orbem

maximè extolluntur. Huius Doctoris (inquit Innocentius sextus)
praeter ceteris doctrina habet proprietatem Verborum, modum dicen-
dorum, veritatem sententiarum. Stult si quis mentem ex aditu
in Paradysi huius occulta duxerit, an protinus fugiet ipsum fun-
damentorum Verbum? Auctoritatum sacra pagina ductus: tutis-
sima Sanctorum Patrum Ratio, ex quibus nostratibus perfectissi-
me genti opinio verecundi Rosarum frutices: modestiascilicet
adversandi cunctis innata, non nisi solidis argumentis respo-
dere solita, impugnare semper absq. convitijs assueta, quali-
cet soliditate, quasi nequibus circumdata, ut Rosa, Hyeroni-
morum studentium cogitationem abigant; expertis tamen tanquam hor-
tus deliciarum habentur, veritatum Principes astimantur.
ut cum D. Gregorio de casibus agente, de his pariter elo-
qui possim: Quod in alijs appetitus placet, et experientia
displicet; in his vero appetitus vitis est, sed experientia ma-
gis placet.

Unde tot, tantique fructus, quos exeris, Licet, in Ecclesiam
mirifice promanarunt. Hic etenim rectitudinis semita, conscien-
tia strictius iter, animarum solamen, mysteriorum cognitio, mili-
tae spirituum directio, discipulorum perutilis eruditio, intelle-
ctuum abundans delectatio, Magistrorum sedes sublimis, et ut qui-
dam protulit: Nil aliud superest post summam Thomae nisi lu-
men gloriae.

utinam, candidati Doctores, irrigua huius pulcherrimi
Paradysi fluentia, sicut auditis ita videatis, sicut fatigamini
laborantes, ita condonemini quiescentes, sicut nunc per speculum
in cognitate conspicitis; ita visu beatifico postea facie ad fa-
ciem delectemini. Et dum vestris irrigationibus Plantulae huius
Paradysi latificantur, goma educuntur, flores amari cortusti
odorantes spiramine balant: vestris flausibus pusillas huius-
cemodi gratulantium Voces accipite.

Epidigramma sequens huic orationi adiunctum

Prolatum fuit, dum in lite versaretur super iurij-
dictione Collegium hoc cum R. adm. P. Provinciae

Vivitne homo, nisi intelligat? Quid profecto, Regi
insipientium progressus, nisi brutorum irresolubiliter co-
mitatio? Merito Poetarum Principe de Sapientia hac
quam lepidissime lusit.

Marmoræ Theonij videntur monumenta libelli.

Exhinc nobis facit argumentum cunctis mortis erunt.

ma illius servici pectoris liberalitas, qui per hunc
Universitatis ac magnæ literarum Athenæ.

quondam fundamenta locutus. Cui Sapientia, ut gotè fidi-
mo alumnus rursus domum sibi amplificatam construxit; colu-

mnas septem idem facultatum omnium liberalium excidere po-
steris monumenta. Quidni condans perititit usque nunc na-

stra Civitatis roboratum quidem auxilium; si tutamine Chri-
stolici nostri Doctoris D. Thomæ Aquinatis planum sit dog-

matum ite de firmamentum: si illius quicquid parititit
Præconis nostri animo incessit, doctrinæ et inter Thomæ

Præceptoris per Universum Ferrarum Urbem diffundere. Sanam
utique, celsam, firmam, et quæ inter Angelos Legeretur,

perdignam, hisce relictis felicissimæ ovis memorie vestigis;
undique penitentibus perhibere. Erat calamus, de in tanti Viri
atque doctrina præconium paucis. Lingua depromatur affectus.

Vivere dignas erat semper, sed lumine Thomæ
Auctor aeterno docta per ora volat.

Vos quoque, Cultissimi literarum custodes, quorum Sodæ capite
Laureata afferunt Doctorum sublimitate magnos. Vos quoq;

inquam, laud imprætermisfos extollam, qui Dedalo peritio-
res Angelici Magistri pennis solidissimis ac in cælum ipsum

protinus nitamini ascensum, qui Solis intenti ratorum quæda
ipsum Principem Lucis ad æquilarum invidiam contemplanini.

Itē nunc, huius documentorum ararij splendorum gemmae,
Clarissimae istius Casarea Universitatis ubique gentium sydera,
Itē solacibus auspicij, de omnibus vestrum eruditionis splendo-
rem ostendite. **DIXI.**

Præfuit R. adm. R. Mag. **F. Ferdinandus** Curator
Maioris huius Collegij, Rector, et Universitatis Cancellarius.
Cum ad artem, et Theologiae magisterium ascenderent
D. Franciscus de Roca, et Bayas, ac D. Barthe-
lomeus Bruns, Illustrissimi Archiepiscopi, et Capituli,
D. D. Jacobi, et Salas, et Cardenas
Alumni.

VI. Kalend. Nov. Anno Dom. = M. D. CXC.

Placuitque dicta subicit S. R. E. et Maiorum -

per Correctionem.

Antonius Rodriguez
Litterarum facultatis Mag.
In eadem Collegio.

ORATIO LITERALIS

In Divi Petri Martyris Veronensis Laudem
A. D. Ferdinando Iosepho Cavo Grammatico
Kalend. Decemb. In Ecclesia Matrice = Anno = 169.
De eius ortu, et Habitu = et puerilitate.

Heu quanto terrore capior, quanta formidinum caligine Illustris-
sime Praeses, probitatis insigne, integritatis stemma, Dignissimi
Patres, Omnium ore laudandi Proceres, Clarissima Inventus
Quarta, inquam, formidinum caligine haesitare decessit, quem non-
dum Inquisitionis ianuam ingressum, adhuc Grammaticorum
involutum pannis in aula, ad Sancti, ac Beatissimi Viri terra-
rum Orbis micantis radij, strenui Ecclesiae Militis Italia deco-
ris, Verone glausus, Sanctae Inquisitionis Rectissimorum Iudicium
Gloriae (Divum Petrum Martyrem Veronensem dico.)
Laudes propagandas accessit.

Quis narret portenta poli? quisne Icarus aëtheram. 7

Ausit lethæis non tumelandus aquis?

Multiplices Petri dotes nemo perculit, nemo:

Nullus, Virutes qui numerabit, erit.

Hunc etenim Predicatorum Ordo ex hæresum stirpe sacris
disciplinis impuendum suscepit. Orbis sacrarum dogmatum
perennem fontem habuit. Ecclesia militans. Insuperantem
athereum Cræm triplici diademate redimetum colit: atque
tot, sanctorumque charismatum præditus donis, extollendus
(pro dolor!) mihi committitur. = Cæterum iam ex affectu ope-
ris institutione teneriusculo Oratori. Longe, lateque ad floren-
dum materiae campus patet: Cum etenim terna coronæ lau-
reanti signo. Gloriosissimum Martyrem orantem conspicio, ex
tribus unam mihi virginitatis, quam a tenera puerili ætate
intactam custodivit, ex liliorum albescentium pulchritudine
textam amplectar, Cæteras, Doctoratus scilicet, atque mar-
tyr, sociorum certamini quam felicissime discutendas omit-
tam.

= Grandia facundi, pueri puerilia tractant. =

Igitur Verona natus, candidissimum Virginitatis lilium effloruit,
totus ubique Deo soli vacans, coætaneos, ac proximos pudicissi-
mè diligens, & siquem aliqua virtutis laude pollentem tunc
temporis animadvertibat, hunc imitari, illius æmulator dono-
rum prosequi nitēbatur. Facis arteclā operatorem veta. Et vi-
dete, obsecro, Spectatores Optimi, inter quot, et quam insidiosas
Diaboli catenas mirabilem pudicitiam quam castissimus Dicitur
ster Achilles sit profusus. Paterna domus Manicæorum ver-
sutis immunda; Parentes Demonum suggestionibus capti; Con-
sanguinei Cæresum maculis infecti; Creini quoque pueruli spi-
ritus exitium minabantur ad mortem, Omnes inanti, cuncti
ad obscenas hæreticorum sordes vociferabantur. Virginitatis
adversis. Iam acum esse, dixisses, de pudicitia retinenda inter
tot

insidias, inter has animi procellas. Sed cecinit ante Victoriam
triumphum Cupido. Namque immoluit. Vix enim colum luminibus
erectis, probæ indolis infans non desiebat. Enutritus, quasi
lacte calibatu, quæcumque lascivie inquinamenta vitabatur
ne vel minima foedaretur candor eius labe, aut ne sacrum
hæreticorum commisceretur spurcitia. Lotebat quidem intus
in corde Spiritus Sancti robur, constans fortitudo, quæ munus
foetis noster Phileta exinde iam debebat de Cupidine trium-
phum, de voluptate trahere. Cum etenim puritatis bellum
quodorem quasi inter spinas circumseptum domi sue propugna-
ret, ita pie creditur, cum castimonia vicissim ad bellum in-
vitante Locutum.

Sacra animos igitur subigit verecundia nostros.

Castra parare domi, natura invertere fines,

Arma quer, bellumque pati, atq; in manibus hostem

Oppugnare pupis, victumque adducere copor.

Hinc movet Italiam in me Cithærea phalanges,

Inde Cupidineis irrumpunt agmina bellis.

Hinc agitat sanguis; rapit inde modestia præcox;

Et pudor, et tenero probitas maturior ævo.

Quid faciam imbellis? quibus amolare malignam

Pestem amissis potero? O vos, sacratissima Cetus,

Lilia quæ per pulchra, sequentes, nascimini, Agnum.

Agmen Virgineum, nostri Spes unica belli,

Tu mihi, tuque meos prædona signatos triumphos.

Auditis iam, sparissimi, quæculum gloriosissimum inter

puerilitatis blanditias quævis argumento satis exorantem;

Mucillitate nunc, quæso, et ipsum Dominum castitate, quasi

Camiliatorum duce, ministra eius precibus annuentem.

Eia age, quæ tantum desudas, Integer alma

Virgo quædicitia, cadumque tueris honorem

Sancte puer, magnum nostri gregis Incrementum

Sub mea signa veni, certam victoria palmam,
Certa trophaea dabit. Fortis ne desine pugnam
Inque hostes ferus esto tuos: Ego bella docebo.
Ecce tibi vires Deus ingeret, arma Voluntas,
Auxiliumque preces statuent, constantia finem.
Pravorum Sapiens verbis obside Parentum
Sic Tibi martirium paries, nobisque decorem.

Sed iam ad elucidandum mirabilis eventus obstupescendum
Quis soluto sermone aliquantulum convertatur oratio.
Annorum igitur septem feliciter aetate currebat Puer noster
Gymnasiorum assiduus frequentator, et cum reversus domum, la-
tus interrogationibus urgeretur interdum de doctrina inde ebi-
bita curiose vestigantis, etsi formidine (ut assolet) queros deli-
neat verberatio, et ambiguis obmutescentes comprimant Parentum
Cognatorumve timor, Ille iam catholicorum dogmatum propugna-
tor acerrimus symbolum fidei se didicisse respondit: Credo

Credo in Deum Patrem Omnipotentem Cre-
atorem coeli, et terrae. = O strenue fidei defensor!

Solidum veritatis sustentaculum! quem licet viribus corporis
aetas tenera defecisset, spiritus tamen divini robur intus lati-
tans corde metum expulit omnem. Nonne munus inde Docto-
ris sese iam ad martirium fortiter accipientis Virgo purissimus
gessit: quod non proinde illi tam cito immaturo tempore pro-
veniret; nisi Virginitatis candore usum rationis Gratia dono-
rum anteverteret. Sinite autem me ad usitatum, qui placet am-
plius, carminum morem Revertere.

Tunc matutino surrexit nobilis aeo
Flosculus, atque alias quavem spirabat odorem
Ante foras: nam Crispe tuis nova plantula in hortis
Exvixit, gratam redolens e Virgine nardum
Bactore, cum gulebro fidei splenderet in ore
Tutamen, Zelus, teneroque in corpore Virtus.

Obtupuit, ac trepidans milvis super passerculi tenuis tenacitate
mirra-

clamitans iam minacibus verbis; vel suavis lenocinans quero
blanditijs ita protervus avunculus, suadens affatur. *Apagi nō
huiusmodi blasphemiam proferas, inverecunde quē, siste gra-
dum, tace, nec insipienter praedices amplitudine tantā in rerum
opificio divinam maiestatem fabricatricem: Omnipotens namque
invisibilis, & immortalis, apud quem nō est transmutatio, nec vi-
cissitudinis obumbratio, caelestium, & invisibilium, utique Do-
minus Creator existit; sed harum terrenarum transmutationum*
*(Ita enim ferebat Manichaeorum Haeresis) harum visibilium vani-
tatum, quae quotidie corrumpuntur, & tanquam flos agri decedunt
quae tantam in se continent falsitatem, & malitiae multitudinem
neutiquam Supremum Dominum Creatorem appelles. Quisnam
tibi Praeceptor tam nefandum dogma suggessit? A quo Magister
tam protervum erroris fallaciam didicisti? Proh dolor! Rever-
tere, revertere, mi Negos, et tantā falsitate diuina, Resignis-
cō Diaboli tam cito iam videre suggestionem sequi. Ipsius enim
opera sunt omnia visibilia, nec ab alio artifice haec fabricata
consistunt.*

Talia fatus erat, quae cum fulminis insur-

Excipit auditu, exhorretque stupore loquentem.

Nullatenus, inquit, disce tuis praecacibus asperis consentiam. Ne-
quaquam tuarum opinionum sectamine ullo unquam tempore du-
car, absit a me tali sententiae benevolae aures reddere, ora pla-
cida demonstrare, nec a Latīs interdum nullatenus verbis desista;
**Credo in Deum Patrem Omnipotentem Creatorem
coeli, et terrae. =** Igsum etenim in toto corde meo Universalem
Dominum confitebor Visibilium omnium, & invisibilium factorem
iugiter predicabo. licet

Militet potius.

Et coniurati veniant ad classica Divi.

Et si in malorum congregatione sitam, quamvis sanguinis effusione
millies perimar: Dominus etenim sunt cardines terra, et posuit super
eos Orbem. Initio quidem Dominus terram fundavit, & opera manuum
suarum sunt coeli. Ipsi peribunt, ille autem permanebit. Quare
huiusmodi veritatis tenax firmiter credam: quia Dominus est.

terra, et plenitudo eius: orbis terrarum, et universi qui ha-
bitant in eo. Cuius ab initio numini viciniam meam devo-
vi, Corporis, et animæ puritatem uti possessori Domino conse-
cravi.

O Caelum! O Terra! O Maria! quidnam simile in omni
historia sacra, prophana, veteri, aut nova, Romana, vel Gre-
câ reperiri dictum, factumve anquam potest? Verè de Te, Glo-
riosisime Puer, extollere inter aliorum, merita vocem amplius.
acta tua inter cæcæ, ac lascivientes Parentum mores mirabi-
lora præ exteras in cæcis, cingulam debet. Cuius mirabile!
facinus præinsigne! Inclitum opus.

Nihil quod hoc Lacon
ille adolescens fecit, qui belli cum caperetur identidem clama-
bat: Non serviam. Et ut primum iussus servili, et contumeli-
oso ministerio summi illisum parieti caput, quærens sibi ipsi
vitam ademit. Quod Mutij dextera ardenti foculi, castigata.
Sed neq. vetus ille Philosophus Anaxarchus præcellit, qui cum
in pila iussu Tyranni à tortoribus funderetur inquebat:!
Tundite, tundite corpus Philosophi; spiritum tamen eius tunde-
re nunquam poteritis.

Nihil, inquam, horum æquè pariter comparandum
quemiam Petri ab ineunte ætate mira fortitudo cunctos quoque
sacra pagina Meritoq. inclitos antepertit. Laconem illum
laudo. Mutij robur extollo. Sed et Anaxarchum miror, so-
lummodo Petrum parvulum obstugesco, qui Davide fortior,
Ezeazaro maior (non etenim vir bellicosus adhuc) Septem Sim-
phorosa filijs equantior, (enimvero suasu pia Matris carebat.)
ac demique Paulino, Eusebio, atque Hilario magis perseveran-
tiori enim iam senes; ille autem genè infans) sustinuit patienter.
opprobria absque Laconis ira, sine Mutij quereâ, spiritum
que Anaxarchi non solum ab omni à Parentibus urgeretur, invic-
tum præstiterit; verum et roboratam corporis magnitudinem
tulit inter tormenta ~~absque Laconis ira, sine Mutij quereâ~~ nunquam
cedens, semper constans, seque ipso superior. O altissima Christi

in Petro martyre providentia! Omnipotens robur! Lysissimum
dextera sua manus auxilium!

Præcæ à Parente dimissus, atque temporali bonorum abdi-
catus emblema Pontiam inde tanquam exul transigrare
cogitur, sed factus; sed permanens in sententia, sed doctrina
veritatis defensor; sed sana doctrina futurus Doctor. Et me-
ritus iam sanguis, ac munus perorandi compellit Petrum par-
vulum abeuntem comitari; Vinnis, et explicitis vulgaris linguis
metro ipsum ex Ægypto vanitatis avulsam prosequi.

CANCION

De pureza triunfante

Admira en Pedro su primer estado —

Contemplale Gigante —

Con Flores de Virtudes tan armado —

Que fue su edad primera —

Castillo fuerte; Hermosa Primavera —

Crianse eternamente —

Por ligen de la gracia los Vaudales; —

Corone su frente —

Diadema para exemplo a los mortales —

Sus labios ligos —

Emulacion de Grandes, y de Chicos —

Confuso, y oprimido —

Nexa al firmamento Padre su soriego —

Queda el error vencido —

Indicio claro del ardiente fuego —

Que en su pecho sagrado —

Aspiraba con dante al nuevo Estado —

Subscribit
S. R. E.

Correccioni

DIXI

Et majorum
Antonius
literarum

ORATIO LITERALIS ¹⁰

In eiusdem D. Petri Martyris Veronensis praconium

A. N. Franciscus Quarens Grammaticus

= In Ecclesia Matrice =

Codem Anno MDCXC.

Cademque die

De eius vita in **Habitu** Ordine usque ad martirium progressus

Etsi vereor Integerime Index huius praclari confessus Moderator amissit. Doctores Laureati. Viri peritissimi. Cunctum condecorata Concio.) Etsi vereor, inquam, ne Digne sit fortissimo Viro dicere incipientem timere; minimeque deceat, cum ipse **Sapientis** (ut ait) viri robore sese excutiat amplius, me ad equis evulganda praconia parum, vel saltem imitaticem fortitudinem asserre non posse; tamen Triumphantis quæ Dilectoris ope, quæ fide, Verba omnium beniginitate parcere ausibus saluta, quæ sumptor, pro viribus susceptum munus aggrederer.

Bononiam denique Auditorum causa cum mitteretur. Parentibus vultu dicto timoratus Lamentis plenus fidei devotione summus recessit. Et ingressus illam hanc temporis ceteriorem Italia Universitatem, quavisit in primis cuncta ferventius adimplere pietatis officia, nullusque evictor illo in iudicationibus Domini exceperatur; et in custodiendis mandatis eius, quibus corrigat adolescentior viam suam, aliorum nemo usum antecederat. Omnes utique Longè, Lateque Virtutum specimen superabat.

Felix collegis didicit, qui deandere sedes.

Virtutum ut doceat per prius attam.

Ceterum ut sese adstrictius collegium militiae compos factus evaderet, Praedicatorum Ordinem sub Sanctissimi Patriarcha Dominici habitu suscipiendum decrevit. Nec fessit eventus. Dum quatuordecim annorum tangens complementum adversus animam soltes

4
alterum pugil fortis exeruit sophorum. **E**xponendo rursus signi-
ficant christi & petri mundi potestatem & felicitatem. Demoniis sug-
gestionem spem per concubitos. Paregites ad Christum pergere
sub Religione contumit. Illic voluntariam amplexus est pau-
peritatem. Virginitatem, quam semper venerariolo-
coluerat, denua vobis consecratione firmavit. Obedientia holo-
caustomata obtulit usque ad finem vite. Sic denique virtu-
tum specimine clarus, donorum coacervatione mirificus opere
simul, & sermone populum docebat. Proximos edificabat, Se-
que ipsum ad perfectionis vite metam attingebat.

Siccinē sacramentum accipimus florere Iuventam,

Quam Virtus ornat, quam comitatur opus.

Crescite iam, Lawi, Seruum componite: Petrus

Vix ultra, quo iam progrediatur, habet.

Caterum plus ultra: nam datione ut Religionis limina trigit, ia-
nuam asperitaturque impressus, charissimum Patrem suum Dominicum
imitandum, donorum eius vestigiis inhaerendum arripuit. Tunc bu-
militate praeceteris nitebat; obedientia specimine alijs praestabat;
Tunc eidem Doctoris albicanti galea condecoratus, omnes curius mu-
neris partem quam strictissimū complet.

Perigit, agit, prosperat, vincit virtute laborem;

Et ipsantulum humani possunt se tendere grassu.

Ardens accelerat.

Cum etenim inuinctum sibi iam praedicationis munus plusquam di-
ligenter obaret, ac pro fide strenuus pugil assidue decertaret, tan-
tam in degromendis sacrarum scripturarum testimoniis dexteritatem
est nactus, ut eius quasi ceteris verba captivi undique populi,
ut auscullarent eorum, confluerent. Praeterea tot lachrymarum me-
inter concionandum profundere vim solebat, vel cum praevidens Dominum
mores increparet, vel cum passionis alta Cordis motus recensere
contingeret, ut astantes cuncti non nisi ad penitentiam peccatorum
emollescuntur, ad commiserationem omnes sua praedicatione deflectebant.

Gloria sola moeret Christi; ardet pectus amore

Nec tamen ardoris, dixerat, esse satis.

Quare illi statim generalis Inquisitoris officium totius regni Medietanensis, ubi Manicheorum haeresis id temporis maxime grassabatur, imponitur. Eundem iam aperto Marte, publicarum disputationum palestra cum hostibus confligendum, erubuit, minime, quin potius ipsos fautores haeresum, Causidicos, ac Dynastas, quam plurimos argumentorum, si confundebat, instans, obsecrans arguens in omni patientia & doctrina, in omni fauce, ac pietate

Roboris invicti superat facundia Liquidat
Dicta Sophistarum, laqueosque, resolvit inanes.
Nec mirum vobis, eruditissimi, ducendum existimetis, si Doctorem Sapientissimum Petrum triumphantem inter haeticorum insidias velut Ovidi parem omnino pradicem. Iactat etenim priscum eorum sui Periculis clarissimam Christianico versu factorum seriem; sed ne quidem quantum tulit antiquitas. Hucus ore proclara minime; nisi Petro de periculis victori cedat allegoricus roborata mentis asylus: dummodo Laudes illa veteri concinnata Quenon Heroi potius in Doctore nostro poterit commendemur. Duc-tori fidei suavisce modi praconis clament.

Cedite, Romani. Ducres, cedite Petro.
Cingere sidere, discite, fronde comas.
Congrediebatur namque divini numinis Caelo percibus, cuius honorem, & gloriam semper in omnibus quasiverat, quam sapissime Manicheorum peste infectos, quorum alios rationum efficacitate convictos ad caetera salutis necessariae preparabat, alios errorum tangitate protervos, ut nefanda haeresis procacitas gemitis profligata periret ad regum Iudicibus exspectabat.

Exurgat sordes, et cultum mentibus addit.
Haereseos vincit, spoliaturque insignibus astus.
Tum itidem velut alter Moyses, Licet manuectissimus, quadoque ob Christi iniurias, ac maledicorum voces, irascebatur, vel ut Phinees quoque aliquando stetit, et placavit. Etenim cum rebelles Spiritui Sancto resistentes aspiceret, nec monitis, nec hortationibus eos in melius abituros operaret;

secularium catholicorum iuramentum proficuum esse vixim in
cui nomen indicat militia christiana speciali insignitum cor-
poris habitu, ac mentis directioni regulis instructum. **Horum,**
quos usque hodie perseverantes familiares Sanctae Inquisitionis
Ministros appellamus, Dux primus, Praeses, Inspector, & Rector
munus desuper armis.

Illicitos odit catus, abigitque nocentes.

Ita **B**arbaries feritasque dat impia denique perit.
Merides velut intrapius nixi eximescebat, omnes circumqua-
que illius Regni loca pro sui officij munere peragrabat, hostes
monendo, illos ad vitam aeternam revocando, alios ut pertinaces
pauis adiciendo.

Unus virtus collectos dissipat Hostes.

Docta per ora Virum volat & non interit unquam
Coetorum ut omnino Inchyto Ductori simillimus Sanctus noster
appareat, aiscultate, obsecro, Conscripti Patres, Dominum in
seruo suo ad ostensionem ipsius sanctitatis mirificum.

Convincebatur iam penè de perfidia quodam die in loci
opportuna triumpho publicitate magnus huius archa, & cum inter
abruandum errorum falsitates ambiguis dubitationibus tenebatur
tunc veris acate media plurimi circumstantes maximo ferventissi-
mi Solis ardore calefebant; dum omnes una voce de calo signa
petunt, conclamant cuncti, ut à Solis ardore liberi aliquantulum
si doctrina tua vera est, inquit, refrigeramus. Ominique, quibus
familiaris antiquitus est ad assentiendum veritati de calo signa
petere! Annuit Vir Sanctus, et ceteri fiducia nixus talia se
facturum promissit. Cui illudentes, nihilominus

Conticere omnes, intentique ora tenebant.

Inde Pater tollens palmas, ac lumina calo

Numerum extinctum, inquit, cuius summa petita

Solem ad iussa Duas praecepit sistere gressum

En mihi procasti conventus nunc institit horum

Ut credant, tantum ardorem compescere Phaeum.

Talia dicta dabat; cum protinus aere aperto,
Nubis in ora placens apparuit umbra Virorum,
Temperieque sua cessavit ab aethere fervor.

O mysticum doctrina, et sanctitatis lilium! cuius odorama tam
sublimis meriti pertigere principia, ut ex aequali terreno Praedicatorum
Ordinis usque ad olympicam divina maiestatis sedem ascenderint.

Exinde iam (Nobilissimi Alantes) signifer Christi, cuius vexilla
cum populi coram multitudine ostendisset, ora blasphemorum compescere,
vel ad laudes Dei tacentia prius relaxari conficit. Unde tempora
Lauro redimire, manibus palmam aucupare Petro, tempus nobis
congruenter agerit. Tunc etenim rabie Vulgeculæ Sampsonis
ignis ad caudam positus faculis offensa mortem illius patiebantur
At tunc Sanctissimus Doctor albus barbam cupiebat dissolvere,
quam citissime adesse cum Christo.

Longe triumphales currus, honor. Obiice Petro
Laurus, et capiti debita septa ora.
Quicquid Conscripsi latas, laudes cumulatim aptamus, atque
concurrentibus suis ipsi virtutibus ante triumphalem victorie cur-
rum extollamus fortissimum quidem Christi, strenuum Ecclesia,
militom ad usque adonis sui galatram comitemur, ac illi balbuti-
enti licet labro permittite voce omnium Luvuscemodi encomiasti-
cos plausus afferre.

CAUTION

Parol es su Doctrina
En la casa Juvenil de su Tarca
Que alumbrá, y encamina
Al errado vago, que en la pelaa
La Iglesia Militante
Pretando dirigir a la Triunfante
Coloquese esta Lumbre
Por Lampara en el monte, y no seccenda

Su luz, sino en la cumbre
Descubra los errores con su sonda
Y del Sol en la esfera.
Ilustre todo el Orbe su carrera.

La palma del martirio
Su fortaleza espera deseada
Que con cardeno lirio
Cina su frente la cuchilla agrada
Temiendo a beneficio.
El rigor, que ocasiona el Sacrificio.

Subiicit SRE.
Et maiorum
Correctione

DIXI

Fr. Antonius
Rodriguez

ORATIO LITERALS

In Nivi Petri Martyris Vergentis gloriame
M. D. Francisco Tolameo Grammatica vacante
= Eodem = Anno = MDCXC. =

Ipsaque die

Habita

De eius martyrio, atque felicissimo in caeleste palatium ingressu

Iam Mibi martyrij perorandi Voctis sine prasidens no-
storum actuum Censor aquisime. Spectatores literarum donis
illustres. Ceteraque auditorum pulchra Corona. Iam, inquam,
Mibi martyrij perorandi subsequendum tempus accessit. Nam
felicissime mortis inter Pereticorum tela, cum gaudiorum exul-
tatione anime triumphantis in celum egressus, Vngres sub
protinus urgent.

Hic ubi purpureo suffusus sanguine candor:
Sydereique orbes, radiatque lumina celo.

Et castigatæ collecta modestia frontis.

Ingentisque fides terrâ signata cruore.

Sunt veris affingo baris. **S**unt sacra calla.

Bracchiaque et nunquam Domini sine pondere cervix.

Ecce totius nostræ sanguinis assumptum. sed quisnam **P**an-
gyristes **E**go. **S**pi quem ut laudetur, **A**ngelo dignum tremulen-
ta voce indignus prædicem. Cuius agonem triumphalem à cele-
stis curia ordinibus satis acclamatum, **S**aud me ipsum ad enun-
ciandum aptum **O**ratorem agnosco. **Q**uod nisi commilitonibus
mecum simul in arenam qui iam descenderint, **V**estram benigni-
tatem favere prospexissem, proteritis periculis timore fugerem, vita-
rem quidem impar meis viribus prælium.

Ad cernamina tandem cum adversariis descensurus for-
tis noster **A**thleta martyr sui viam arduam ingreditur; ac nam
quam paulo ante concionando prædixerat, inquit illi fidei testes
parantes minabantur illi, quâ citius. **P**acti igitur de occisione,
non in civitate, sed ruri, animadvertite, quæso, **N**obilissimi
Astantes, quoniam tempore, supremâ divini Numinis scientiâ, ubi
nam loci **C**onfusus **M**artyr noster martyr sui agonem struxerit.
ut exinde cunctis, quibus ad unum flores agni certationi, ut coro-
narent **S**anctissimum **V**irum argumentis dederint, **S**anta aridâ
Gloria palastra more campum aduntes odore circumpræque re-
pleverint.

Tempus erat, quo ver præmum, violasque rosasque
Profert, et per agros tunc lilia pulchra patere
Incipiunt frutices fondent; ibi germinat arbor.
Dividitur pallas vernantis limite **C**omuni
Ex **M**ediolano florumque decore referta:
Convenere simul cuncti redimere **B**eatum.
Hic calthæ suaves, di mollis amaracus albæ
Crinitur violis, rubras nova lilia lambunt.

Intermixta rosas, blandoque fruuntur amomo.

Hic passim pingueis Lanchaia nutrit odores.

Purpureas narcissus ojas, hyacinthus eductas,

Certatim ostendunt, valoque cruore destant.

Talibus ornatus, et pusebrutudinis amigenis parabatur addi-

tamentis agens, et tempus, ut sanctissimus Viri, qui per-

siam facio salutem ex inimicis, iam pene quassatum triumphum

adibat, et de manu omnium, qui se oderant, beneficium passionis

expetebat; non tam capiti odorantes flauis deservirent honori;

frangentem sibi corporis, ut Sanguinem Sacratissimum liberent;

lintheamina darentur. **L**ectum animi floridum, ubi cum spon-

so calet in aeternum quiesceret, utiq. prepararent.

His deum ita compositis

Venerandus noster sacra veritati defensor, Ius fidei, pietatis

Defensor, ad cruentum sui agonis proficiscitur bellum: Nam cum

sancta Inquisitionis munus diligenter haret, Como Mediolanum,

ad nonnullas Sacerdotum causas inquirendas, egreditur, et cum

fratres illius cenobii, quorum praeuolatus agebat, emixi prece-

rentur, se apud ipsos manere (non enim poterat, quando esset ten-

deret in occiduum, ita conspiceret) respondit: Se apud adiacentem

sanctam Simplicianam moram illa nocte facturum. **E**t verè pro-

pheta iam proxi proximus praeuolatus extensus: nam illo ven-

turus, postquam triumpho galmam suscepit, Spiritus in aeter-

na gaudia recepto, corpus ibi, ubi praedixerat, quiescit.

Igitur iam de martyrio conscribis, et

coronam triplici certior factus, gratias Deo, et tanti beneficii mar-

cedem per itinera hymnis concinens, iugiter culla voce redde-

bat, et ut hostem humani generis, sicut praedixit erat, omnino

vinceret, non multum copias requerebatur, non castrorum tantonia

parabat; sed stupendo Christum, cuius Lolo Vultus, pomeri,

et honorem amplificare nitebatur, in sui certaminis auxilium voca-

Tunc fidei symbolum lenius repetens; necnon et crucis signo
 se muniens moras carnicum augendo, ad penam alacriter
 properabat; Cum improbi illi satellites obviam veniunt, eorum
 ipso astant, de doctrina, quam doceat, malitiose exciscitantur.
 Est ille fidei triumphum perendum, de perfidia trophaum celo
 inferendum, nactus. Gaudens, et alacrer ita respondisse, prae cense-
 tur. Cædite, impij, mortale corpus; sed mentem, et spiritum ca-
 dere non poteritis, quin constanter in sententiâ permanens Do-
 minum iugiter confitebor Creatorem coli, et terra, **Visibilium**
 omnium, et invisibilium. Pro quo iam milles vobiscum decer-
 tavi: Nobis doctrinâ, simul et opere multifariam veritatem
 ostendi. **E**t si pluribus, ac prolixis vulnibus feriar, licet om-
 nia tormenta mundi in me conjurata venient nunquam
 a fide catholica dimoverer, nullatenus tali sententiâ non asse-
 tirem. **O** immobilis columna fidei! **O** catholica veritas, constan-
 firmentum, qui dum tale pro iustitiâ certamen congraderis,
Dominici gregis multitudinem auges, Sanguinetus, sanctus
 disciplina, mortuus, quam viatus, potius in hostes decertabis.
En vite brevitatis pensatur Laude perenni.
Quod tibi mors tollit, gratia restituet.
 Accedentes igitur subundi illi. **D**iaboli apparitores verbis
 omni iniuriâ maioribus mimichum Dei vexant, sacram veri-
 tatem detestantur, ac denique illum improbum **H**æresiaracham
 appellant, et ut tale quisque se ipso facinus vindicaret, ad
 sacrilegum occisionis insultum sese accingentes, gladio vaginâ
 exciunt. Quorum unus quâcumque fera bucculentior audax
 in caput manum erigens semet, atque iterum ipsum ictu duri
 ore percutit.

Hey scelus! heu crudele nefas! Caput ense peremptum
 Adspicite, anime vestra dolor præcordia lugeat!

Aspicite et sacro perfusum sanguine vultum,
Quem succensa itidem sceleratis crimine tellus
Sustinet, exanguis quæ si nunc completus artus;
Hic dolor, hic gravis miserati promite questus.
Sed non doloris, imo potius causam latetia Beatisimi Viri au-
get interitus: nam et si cadens à vulnere lassus illa doctrinae
caelestis, licet corpore devians pro dolore tormenti ea munitis-
sima turris Ecclesia iaceret, exleso tamen brachio ore, si-
mil et opere fidem confessus doctus, quod nulla ei suppetere
spatia ad confitendum, et adnuendum in terris amplius honorem
nomini Domini. Quapropter ut proprii capitis manantem cyuo-
rem prospexit, ut vidit sua sanguine fidem roborandam maxi-
mè, si testimonio fideliori rubricatam, relinqueret, adhuc palpitans,
ac penè exanquis proprio digito sumi subscripsit. = Credo
in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem celi, et
terre.

O mirabilis Christi in Martirum agone presentia! O inenar-
vabilis (ut ita dicam) Petri nostri constantia! Laus beatissimum
Cruditissimi Turantes, hispanico metro omnibus tantæ fortitudinis
patescere laudem.

SONETTO

Qual Cime, que con ultimos alientos
Vive, y muere cantando a un mismo punto:
Y en el sepulcro, y nido todo junto
Mas vivos articula los accentos
Tal entre dolorosos sentimientos
Hazi vivo Lepro, y ia casi difunto
Levanti este divino contrapunto
Cercado de Tyranos, y tormentos
Yo celestial Señor, lo tu Soldado.
A cuyo corazon fuxera embozado.

Lava mayor martyrio suficiente —
 Ya quien tu en el silencio has visitado
 De la noche, y en grueba examinaste —
 Recibe este mi espíritu inocente —
 Ya pessar de la muerte —
 De lo que en ti professa mi memoria —
 Será mi sagrada en testimonio, fuerter —
 Honor al sacrificio, fee alla historia —

Cæterum ut illi iniqui malefactores cum tam constantem inter an-
 gustias mortis cernerent, nec animam agere posse, donec eisdem à
 corde, quam semper prae cordis retinuerat, fidem avellerent: Do-
 tentantes; sed minime invenientes, rursus impius et cæcus latus
 pugnione fudit. Misit in interiora cordis nefariam manum; ut inde
 totum thesaurum gratia fidei Christi servus illi liberaliter (quod
 sic evenit) impenderet: nam cum postea conversus iniquioris
 facti peniteret, sub labitu Religionis cetera vita duxit catho-
 licam Veritatem professus.

Sic extremum complexit sui cursus diem in æternum ga-
 viatus cum Angelis mirificis Patriarcha noster Petrus, ita octon-
 ferum virginitate pollens librum cælesti viridario translatus videt
 in sempiternum, atq; doctrina ornamentis suis velut divina
 perpetuus Sapiencia fructus inde nobis mittit uberrimos. Cuius
 triplici meritorum corona Virginitatis scilicet Doctoratus,
 atque martyrii cecinerunt Angeli gloriam, Triumphum Archam-
 pli nunciaverunt. Exultant Throni. Dominationes letantur.
 Principatus diem festum solemniter agunt. Potestates allaciter
 suscipiunt. Virtutes confitentur. Cherubim, atque Seraphim
 Dominum in Sancto suo nobis prædicant mirandam.
 Cuius patrocinium, Auditores Optimi, celsibus ad-
 iuncti quæramus. Laudemus Petrum, quem vita functum miral-

biliorem cernimus. Et dum Me parvulum usque nunc voti
voce perorantem audistis; excinde iam Petri
& gloriosissimi Martyris Ve-
ronensis finitas mihi

Laudes excipite.

DIXI

Sub correctione S. R. L. =

Et maius =

Subiit

Dicta

Antonius Rodriguez

Litteraria facultatis Mag.

Hae tres orationes probare D. dom. P. Mag. Th. Dominicus
Linze huius Collegij maioris, minorum Regens, necnon et D. P.
Mag. Th. Michael & Cuervo eiusdem Collegij Theologiae Vige-
ntius lector, Quorum censura cum orationum exemplaribus ma-
nent in archiva Capella de Escalas iuxta quam concionatur
Praeside D. D. Joanne de Tebez Canonico, ac Xiriciensi

Archidiacono S.

In eadem Metropolitana, ac Patriarchali Ecclesia
Hispalensi.

A hucusque orationes Domini Domini M. D. C. X. C. 1620.

ORATIO LITERALIS 16

Q^{uo} studioꝝ initio. Anno Dñi 1694.
In Collegio maiori S. F. Aquil.

Per ^{um} D. Fran. Garcia Polanco Hispalensem =
Gramaticæ facultati dum studeret.

Adest iam Lux, optimum visibilium decus. Recessere
longe tenebrae turpis creaturarum ruina. Quid etenim
pulchritudinis rebus **R**euerende admodum Pater il-
lusterrima cuius **A**thenarum invictae, **S**apientiae Domus,
Virtutum **A**erarii fundamentum, et clavis **D**octissime
Praesul, cuius fortitudine turbinibus firma, arbitrio integro
perseverat. **S**plendidissimi fidei athleta, **S**acra **T**heologia
Doctores **L**aureati, **L**iberalium artium quousquam **L**audabiles
Magistri, quorum inconcussa **A**ngelici **P**raeceptoris docu-
na haec nostra civitas et Orbis, veluti **S**ole Luna, clarescit.
Ecclésiasticorum, ac **N**obilium insuperabilis **M**ilitum acies
qui duobus illis gladiis satis ad **E**cclésiæ tutamen assidui
ne commoveatur, aclestis. **I**nclyti **I**uvenes fortunatissimi
Pueri, **P**alladis robur, **M**inervæ fœtus, **P**haetigenæ radij,
deniales **M**usarum amplexus **C**ætera clementer undique
benignitatem condecorata **C**oncio.) Quid, inquam, pulchri-
tudinis rebus ominari non licet à **L**uce. Quid vero de for-
mitatis omnibus auspicari non libet à tenebris. Contem-
plamini, obsecro, quam **S**ordidum spectaculum proponunt
vacuæ tenebrae orbis, cum, die inter umbras tumultuâ, quasi
præfinit cunctis terminum noctis opacum, **V**inane dominamur.
Aspicite (siquid tamen indueri sine **L**uce licet) ut in terras
sesse tenebrae incluentibus universa **V**erum natura mortalium
S oculis proorsus erigatur.

Excellentia nec apparent agricola: nec ubi colles, nec aequa-
lis Cereris campis nec celebrati. Flora horti; nec feraces
Lemonia saltus. Nulli visuntur fontes, utreo lacte con-
spicui. Nulli amnes impida unda argentei. Nulla
ripa frondentibus populis vestita. Nulla, prata venustis
herbis amena. Quaecumque incidunt oculi, cuncta vanescunt;
Quaqua respiciet, desunt sua decora rebus. **U**spicete, tene-
brae, quae, adducta prorsus nocte exoculata, rerum colores
furamini.

Et tu, Lux, mater, naturae omnis olecedamentum,
fabricis auspicijs accede. Derivat iterum amicas terras
sanctum sydas. **A**ffulgeat itidem nobis Sol lumine coro-
natus, qui spiculo suo aureo caliginem propeius pellat, et
reddata rerum facie, hilari spectaculo oculi delectentur.

Aurora interea miseris mortalibus aliam,

Extulit eni lucem; referens opera, atque labores.
Ecce prorsus quavis, orto lumine, aspiciet inter dulcisonas
canorum gurgurum voces aves caelo meantes, feras suas quas-
que specibus exeuntes, Virps plateis vagantes, Sauros ara-
tra trahentes. Colonos ad alienas glebas mercedis conventionem
peraturos. A venatoribus canes ad praedam incitatos. Cunc-
ta igitur naturalium Luci Parenti suis quaque modulatione
adsunt. **C**eterum quid mihi cum luce coniunctio? Quae
tenebrarum, quibus involutus ego inscitiae, ad lumen, de
quo suggestionem oraturus, ascendo, societas? **N**imirum,
Auditores optimi, ut, de Sapientiae decore, splendoris
& laude, quo dudum privati (nocte scilicet vacationum)
tenebamur assecti, coram sapientissimo Doctissimorum
Virorum catu, quod ipsa parvulus, & insipientibus locuta,
ut minus instructus **M**ihi dictavit, offerrem: **C**yrum
coli circumi sola. **D**e luce ergo, de Sole, de Sapientia duce.
verba facuro

vestras, quæso, benignas mihi aures accommodate, ut quod
mea denegavit inscitia, Illustrissimi Dux, tantique
consensus prudentia condonet, dum parva, fiet à pro-
ferente insipienter accepta; ab auditoribus tamen ali-
qua sua sibi ipsis eruditione compareant.

Transacta utique iam proli-
xi illa, ac mentibus absurda, temporum, interstitio,
ut ita dicam, densa tenebrarum caligine, quæ nec
Gymnasiorum fores, nec scholasticorum compressus,
nec Praceptorum iussus, nec Magistrorum documenta,
nec discipulorum certamina, quasi turpitudine quâdam
absconsa penitus intellectuum gaudijs ardentibus

Pandatur interea domus omnipotentis Olympi
Et iam prorsus Sapientia celi globum, amplissimamque
Lucis circumfusa domum, ancillas suas, id est scientia-
rum omnium congeriem, advocaturas mittit. Quod? nisi
in Surascesmodi facultatum omnium penetrabile sublime,
in hoc magis Theologia Sacra ornatisimum, mirandum
que populis undequaque Collegium.

Hic locus est, quem si verbis audacia detur,
Haud timeam magni dixisse Galatiam celi.
Columnæ dicam, ubi togata stellarum similitudine Do-
ctorum turba fulgentibus doctrinae suae radijs ad iustitiam
erudit multos. Nonne ætæveo fulmine circumvenire,
nocentes feram, quos ad hæreses exvertendas assiduo de-
fatigari labore mundus noverit? Quos cura fide à Paren-
tibus ortos, nunquam infidelitatis notâ maculatos magni-
ficum hoc claustrum, nonnisi per ignem, & aquam, hoc
est mentis acumen, ac bonorum morum nitorem excipit.

Est via sublimis cælo manifesta sereno.
Lactea nomen habet, candore notabilis ipso.

Sed ubi Sol? Ubi iubar illud cali primum?
Ubi Luminare à primâ Verum conditione maris? ut
dies illucescere incipiat cuius ortum dulcisona concen-
turum Cultura pareat. Rerum universitas tota simul
pulchritudine varietatis appareat? Ubi, inquam, Lucida
doctrina Nucem, Syderum sapientialium Constellationem, Uni-
cum Sapientia Primogenitum in hoc caelestis orbiculate
Regionis pharo constitutum, præterquam in Apollonio nostro
Doctore, imò potius in quibusdam Angelorum Magistro
Divo Thoma Aquinate? =: Namque si Solem, quod
solus ipse luceat, ita punctuatum acceperimus, quisnam
Divum Thomam amigat, præ cæteris collucere doctoribus,
cum Salomoni maximo ore Dei sacro Sapientia filio
præstiterit, Aristotelem Gentilitium tuminis decus su-
peraverit, Platonem Divinam animæ rationali Lucem ab-
jecerit, atque servatâ sacrorum omnium Interpretum pace,
cunctos, veluti nubes, dilucidat, universi, quasi sideri-
bus, anteverbit.

Apollus en Thomas splendet nova Solis imago:

Imò nitet Phæbo penna corusca magis.

Sacra Dei loquitur vox, Vicegerensque fatetur,

Ipsum præ reliquis dogmate, vocæ, fide.

Ecce lucem doctrina, Nobilissimi Constantes. Ecce splen-
dorem Sapientie, quæ circulari ambitu cælestem cursans or-
bem, attingit à fine usque ad finem fortiter, & disponit omnia
suaviter. Hic est, de quo proculdubio multo legimus ante
tropologicè datum: Populus, qui ambulabat in tenebris,
vidit Lucem magnam. Propterea hoc inter alios unicum
documentorum fulgur omnia fere Universitatum Capitula
Doctorem suum optant, ipsiusque sententiæ firmiter imbare
Contribuunt.

atque eius, quasi fulgore circumdata radiant, amplissi- 18
mum sibi bonorum decus, firmitatis asyllum honorum
cumulum, securitatis incrementum.

Sed maxime in hac no-
stra Sispalensi literarum universali domo, aequè Pon-
tificiâ, atque Regali auctoritate, Casareo Magistrorum
Licæo Titam iste splendidus sui Luminis radios quo-
tannis impertiri non desinit, iugiter imperitis ut influant:

Per duodena rebit mundi Sol aureus astra.
O ardentissimum solari Divinae Sapientia splendens
D. Thomæ Pectus! O radiorum inde in hanc sibi sacram
aeternæ efficaces instinctus! Annè, Conscripti Patres, qui
D. Thomam capit, plenè iam cuncta sapit? Qui totum
acquisitum invenit, ad omne, quod pro hoc statu disci
potest, nonnè scitum pervenit? Sol igitur, et Sol alatus,
curius in gennis sanitatem omnium Vates ille prævidit, ex-
titit: quandoquidem per quatuor divisas mundi partes
Scriptorum eius usus Græcâ, Romanâ, Chaldaicave lin-
guâ ad illuminationem Gentium versatur ut exinde à
Solis ortu usque ad occasum (ubi de Stella Maiores
perducunt). Divus Leo Maximus aiebat) Veri Regis

generatio coruscaret, et Regna Orientis per versionem
Græcam à Nivo Thomâ discerent, et Indicem, transacti
mari per Evangelij prædicatores, imperium non lateret.

Vinita ergo Me, ut cunctorum placito hanc primam oratio-
nis partem absolbam, splendidissimi Divus syderis vul-
garis lingua methodo assidue omnibus beneficium
ostendere.

Glorioso resplendor del Spl. Divino Sag-
acipe inmediato de la eterna Sapiencia es, o San-
ctifico Doctor, Principe soberano de las escuelas en este
sermoso estrellado firmamento de las ciencias. Cuan in-
fluencias causan en los inferiores, que dichosos se acogen
al amparo deste maior Colegio, dirigidos para evitar
precipicios, y conocer la verdadera senda de sus mayo-
res fuentes avros. Causan, digo, en los entendimientos
efectos de tan superior Serarquia: quanto tu Sapiencia
excede en luces a los dorados rayos de aque materia
Planeta. O qui pues fomentas con la solidez de tu ^{er} docto
inagetable seguridad a las conciencias. Aornas tu
paz lleno de un indemio sutil con la abundante sermosa
variedad de tus erugiciones. Huminas encaminando al
verdadero fin de la celestial felix morada los caros
pechos con tu siempre bien imitado proceder en las opi-
nions, siguiendo el mejor sentir de los sagrados Doctores
de la Iglesia. Santo veraderam. Nocto en persuadir
con tu ensenanza, y Doctor veraderamente. Santo
en mover con tu doctrina. O quien no goza de tan
efficaces influxos. O quien ciedo nove a las luces de
de Resplandores tan benignos.

Namque per orbem rutilans Sapiencia pyram:
e Anolicum Tōma curvit ab igne plūm.
Indoctis filmen, pariter doctisque nitore
Sol micat, et noctis nubilis tetra fugat.
Iam cupide lucis veniant ad classica mentes:
Lata scientifico ducitur axe dies.

¶ Pars

Ita, eruditissimi Viri, micantes Phoebus radios
 Angelicus noster Praeceptor doctrinae suae salvifico
 quodam velut influxu generationi antestat. Superest
 nunc demum ^{de quos} quotidianis mentibus in hac Misera co-
 lorum Universitate iugiter imperritur ostendam: ut ex-
 inde ad capescendam, virtute praecunte Sapiëntiam
 cuiuslibet illorum animus cupidine tractus, aspiret,
 atque a pigritia ad Laborem, litterarum solari, gul-
 coritudine tactus, siquis dudum innodatus adhuc per-
 sistit, exergiscatur.

Sigilum Luminum Princeps, quam apti-
 mo sua conditionis oculo varietatem operatur, assumen-
 tes, veluti praecipuas eius micantis, atque fulgentis vi-
 cissitudines ad amplificandum amplectar: videlicet
 Auroram, Ortum ipsius, atque Meridiem.

Et ut natura legibus consoni videamur incipere:
Auroram Pueri, vobis contemplamini adscriptam; dum
 iterum foras veras pulsat angelicus ille, discendi fer-
 vor, selectissima anterior illa litteris adhaerendi cupido:
 Puer etenim adiunctum efficax studendi consilium in defa-
 tigationem vos abigit. Quasi candras volucres ortum
 Phoebus parare, id est coruscantes concelebrare iam iam
 genae proximae. **D**um **T**ertia sententia iubet ardor,
 cum pungit emulatio: intonat siquidem in discursuum
 argumentorum iter tendentia, atque decorum inde po-
 stea futurorum ascensus.

Aurora Mythologica. Auroram Solis, et terra
 filiam semilucidam procul tenebras, virtute tamen parenta-
 tum.

fulsorum, è materno sinu Projicere, & quasi sudore vultus
gratio defatigatam guttatim minuto rore, madefacere, semi-
trivem. Hanc licet nulla scientia profolle dignitate
censemus. Liberalis etiam artis nomenclatura claturn, ministerii
nostri aliquo ex parte notam indicimus: quatenus igno-
rantia tenebras & primis elegerunt. Vultus pectus
à mente, & locutionis recta diversa spirantur amplitudine
tropos suggerit intellectui. Eia agite, Adolescentes, & matu-
rini sudor vester rores non impar, terra, reces, Generosa
Parentum singi veltia proficius, feraces Sonorum undecumq;
fusus afferto.

Ecce diem vobis nitidam Titania Coniux
Excitat, hæc pulsat, nox iam tenebrosa fuisset.
Tunc in ortu Solis iam meritis, et ætate, proveatis facili
introgressus ad scientias patet. Enimvero grammaticali cursus
peracto, Dialectica statim radiat diffinitionum rubor, divi-
sionum splendor, argumentorum Phœbus inter associata,
Venus. Hæc enim inter errantes Planetarum fulpores per-
petui existimatur adesse. Soli: ut Lili, qui Summularum
operam refert, assidua competitur. Dialectica Venus, nec
in posterum mente cadant canones acquisiti, quibus ad
ceteras scientias acquirendas asseris: opus esse.

Tunc deponitur Sole exoriente. Luna
Grammaticale Puerorum sydus: nulla etenim mora diuina
hæc adolescentibus scientiam, ut Vires; non Pueros concedet
sine defectu incrementum. Et maxime cum protinus Lo-
gica, Physica, aut Metaphisica naturalium scientiarum
montes splendescunt in lumine. Ales namque primis
per se notis alijs illatione media coniunctis, in verita-
tis absconsam quidem semitam inducuntur, quatenus Nervus
cuius ille

proximior Soli Planeta sua luce patefacit: nullam
sine scientiâ demonstrationem veram effici, præceptis ar-
tis solummodo naturale lumen aperi. Unde in soli-
tudinem commoret adoloscens, excitat ad argumentorum
solertiam, in sagacitatem provocat, aduersandæ
ac genæ in terris, rerum penetratâ naturæ æneam
fabricatam pollicetur.

AN tu vitalis Iuuenis, sub Luminis ortus

Ohia propicio: sit pibuisse nefas.

Sed iam meridiem Angelici nostri Iubaris quis audax
contempletur? Cumnam Icarî saud ærisimili casu, ser-
uentissimæ Solis Domitici aspectu desectari, splendorum
ampecti obitum figere concessit, ad Aquistarum invidiam
sacratum Theologia fulmen, Divinam Sapientia sedem
in corde. Sicut Ithoma interius & exterius affulgentem
introspicere liceat? Ubi tot mysteribus, quot objecti sui diuer-
so connotatu muneribus sacra Doctrina micat, influunt men-
tibus operatur.

Enam quæ scolasticio more subtilissimæ
de divina naturâ, atque attributis quæstiones disserit, solvit,
ac fide præviâ, commentatur, Saturnam Soli inarchum orbi
commonstrat: dum aurea sæcla iterum rediviva restaurat,
mores corrigit, abigit commonstrando vitia, virtutes docendo
instruct, ac denique verum intelligentia callem advenit.

Alteram verò quis nesciat Martis auxilio sacra pagina
expositivam duci? dum Litterarum arma scriptura ardua
multiglobi intelligentiâ in Væreticos astruit, damnat
horum. Benefici obstruantis aures more procaecitatem. Et
denique moralem conscientia rectum tramitem ostendentem
Vespertinum syclus Iupiter ducit, cum inter formidolosas

quasi tenebrarum adspiciles ambiguitates ab altera parte
versetur, fixa nihilominus certo, firmo securiori Veritatis
casulo.

Sic Auditores Optimi, D. Domae calum amplificatur
Sapientia, fulgor ex illius corde proceolat, mentes acclan-
dentium Doctor Sacer illustrat, atq. doctrina ianuam rese-
rans hodie suae Domus Olympica omnibus laetitia huiusmodi
proferit, cunctos splendore proprio locificat.

Iam mirificum illud lumen tot insularum radiis, quae sydenis
beneficio coruscans, magnificentissimum. Hoc suo Praeceptorum
Phanum gratitudinis ergo contulit, & salutem alteri illarum
fortior, Alcide potentior, Bellerophonte maior, Summis suis
levat nec senium passus usque in futura saecula prospicit.
praevidit enim legitima Latium Agostolicorum expositione
venturorum temporum casus, unde Chimaeas adversantium
obrueret, et equinam invidentium ferocitatem domaret.

O magnanima heroici pectoris libertas! O supernarum
illius mentis acumen! Suspice (nec verear, Leneralem fides,
Censorem Patris credentium verbis assensilare) Suspice, inquit
Sacer tactus, calum, & numera stellas, si potes, sic erit semen
tuum. Iam ibi, Conscripti Patres, de tam felicissima
inchoata Viri optata Luminum sorte, gloriemur: ut ita per
universum mundum Domitiorum doctum coruscante
fulgore, plusquam ubique gentium clarificata sunt instituta
veterum. **V**obis, illustre, fides, nocturnum, Bisgal, maioris
D. Domae Collegio. Vinam id Martiale blandientis,
atque Lenocinantis in Caesaris amphiteatrum epigram-
ma confectum, erga tanti Viri laudem nos quoque magni-
fico suo operi congratulantes, ita dictum existinemus.

Q Q Q Q Q Q Q Q Q Q

EPIGRAMMA

21

In Laudem Universitatis et Collegij
magis Divi Thomae Aquin.

Dispalensis

Per imitationem illius à Martiale pro
latum incipiente Barbara Pyramidum

Barbara fatidici sileant oracula Delphi
Augurium iactet nec Babilona
Nec clara Phisycum voce extollant Athenae
Disimulentque Soppos Attica reoma suos.
Culmine dicendi pollentium Roma Quiritum
Laude nec immodica tollat in astra ceterorum
Omnis sydereo Saus Thomae cedat Olympo.
Unum pro cunctis fama loquatur Opus.

Actum theatro Radm. Ph. Thomae &
Pueda eodem anno Rector ac Cancellarius
4. id. Septembris.

ORATIO LITERARIS

In Divi Petri Apostolorum Principis
Laudem

Prima

De eius ad unius Christi rubentis vocem
Conversione & Apostolatu.

Stabita.

Per D. Lucam de Medina Malo
In Ecclesia Matrice

Impulsus fateor. Cumque illustrissimam virtutum
Verticem, Villarum Honoris Metropolitane Curis
Lubar, et Ornamentum. Spectatores Optimi tunc zelo di-
cussus, tum sanguinis splendore micantes Nilotissimi Iuvencio
studiorum aviditate pollebentes. Impulsus equidem fateor,
in venam prosilire contendens. Equus utique; non propria
voluntate; sed prestantissimi Prædis voto. Mactatus de-
meritis ausu, omnium circumstantiis. Misi desiderium
desiderij compellor, ut Principis ergo, totorum electionem, quam
potius silentium, decipit. Somnum potestate. Maximo
quod nullis verbis explicandum invenio, Christusque pra reli-
quis diligentis amici; minime ac oratore parvula fervorem
invenundum arripiam.

Sed tamen est arripis tristissima amara nosse

Et labor est unus tempora prima pati.

Ecce ille itineris, nesciam, nullo luce; cogitandum premi
Ecce oculos in calum attollentem quod Apostolica fulgoris coru-
scentes micatus cœcutire; et tandem Quator tenet emigis
saltem velut quodam mentis aspectu Petri Laudes adaperire
iussus, non nisi cum Homericis Vise vociferare ebor.
Quid primum, quid mox, et quæ tandem ultima dicam.

Ceterum iam Christi pia miserantis ad mare Galilae voce perductus, Petri obsequentis specimen voti compos effectus. Ceterum ut innuunt, Oratorum leges innitatur. Virutibus orationis mea laudum consecrare primitias.

Verba facturus pascenderum, tria mihi illa Sancti Spiritus charismatum dona, quae simul iustificatis, atque sociali cor implere se ligandi: videlicet spem, fidem, et charitatem, quorum actus a Christo praecipuo suo interrogationum stopo mundo manifesti fulserunt.

Tum quidem de spe collectis premij. Christi sequentura virtus. Apostoli eviruat illa voce Salvatoris ad ipsum: Veni post Me, faciam te fieri piscatorem hominum.

Nam cum ad uniceam Numinis obsequium sese totum dederit, et devotione inter contubernales praestiterit, felici commutatione procul lubio speranda bona concepit, quamplurimamque hic in terris, retibus, ac nave relictis, statim fortitudinis et constantia acquisivit, magnanimitatis, et Sapientia dona percepit. Tunc etenim.

Fortis, amans, constans quastus carnalis omisiss. Retibus, explicitus transfert se ad retia Christi.

Igitur ad premia beatitudinis postposita mundi vanitate, prosequus, factus est discipulus Christi. Apostolorum Caput mundi Fulmen, ligandi, atque solvendi potestatis Arbitrator.

Ex hoc iam fortissimus Christi Sectator praecinctus loriceam fidei, et galeam spei salutis strenuum sibi nomen militantis Ecclesiae Principis, dum pateretur opprobria, tuit. dum Macrostro assiduus comitator adesset, iam gloria, iam contumeliarum particeps, ac passionis facile inter alios cum altissimum meritum triumphum in eum exiit.

55
Dignus certe (ut Augustinus inquit) qui edificandis
in domo Dei populus lapis esset ad fundamentum,
columina ad sustentaculum, clavis ad Regnum.

Sed iam, Auditores amplis-
simi, fidem Petri maximam in eoramen vocari, Spiritus
Sancti gratia inspiratum id de divina in Christo natura
documentum ab eius ore sacro percipere cogitantes, in
partes Caesarea Philippi Dominum discipulos suos, de se
quid sentirent? percontantem attendamus. Quem dicunt
homines, esse Filium hominis?

Ecce dubium. Ecce quæsti-
onem Theologorum potissimam, cui adversantes, atque
alios in errorem mittentes nequam homines asserbant.
Nam Ioannem Baptistam, Nam vero Etiam, aut Unum
ex Prophetis.

Cæterum Petrus Apostolorum Caput, Docto-
rum omnium, et Dionysius protulit supremum Deus,
et antiquissimum Theologorum Columnen, Christo ite-
rum: Vos autem, quem me esse, dicitis? suscitanti,
respondit: Tu es Christus Filius Dei vivi.

O charismatum à Patre luminum perfectis-
sima dona! O superfluens, atque præcelens natu-
rali luminis gepè Beatorum scientiæ Petri fides adiuncta!
quæ sacer ordinis Apostolica Præsul ultra humanæ
naturæ vires Christum in carne confitetur, mirificam
eius divinitatem inter carnaliter, ac lascipientes homi-
num mores prior ille propugnat, prædicat, ac cætero-
rum omnium voce mundo manifestam annunciat.

Hinc, Auditores Optimi cœlestis

triumphantis, atque gaudia iam promerentis catus apud 23
Christum nomen professus, amouit Ecclesie Lapis, fir-
mis singulum opifera fundamentum; improbus ad succurrendum
Columna; ornatum Supercilium ad regnum; quandoqui-
dem, mutato Simonis nomine, in Cephiam, idest Petrum, aut
petram utique, laudet, merito proclamatur a Domino, ado-
ratur ab homine, a Sathana timetur.

Quid meritis deerit, vel quò profondere virtus
Vlterius poterit? **M**iseri sub cardine mundi
Nil aliud superest: nam, clavis insitus, artus
Fulget et ardore quodam quasi numine præstat.
Nostra fides olim, dum res humana iacebat
Demonis imperio, multo miseranda dolore,
Voce Petri imbellis surgit viresque resumit,
Tartareis metuit, nec bellum fortior armis.
Iam supposita cohors, et conculcata humilitas
Barbarico fermit, ingenti clamore suorum.
Namque Petrus clavi mundo præstat, iacenti
Ipsa potest, scelestisque obstantibus, solvere, nexus.
Hinc decus id magnam valde: quia terra, fretumq;
Hunc orat supplex, et ab alto limine, **C**ælis
Iudicium expectat Petri, garsurus iniquos.

Aterum iam notis caritatis exordia, amoris erga Christum
donum ignoscat, mirificum, ex quò Beato celi Tamitor
tam celestis unda pectore fluxit, ut pectoris sponsa sua uber-
tatem lacris amplificaret. **T**anta etenim caritate cor eius
implebat, qui à Patre, filique procedit, amor ille divinus,
et ipse non desistanter, objecta Magistrum sui passionem, inter
acerrimas adhuc amaverit, inter persecutiones etiam, do-
nit. **N**ec quisquam à Magistro aliquando defectus, de pectore
interdum amputavit, **Effectum**.

Ecce cetera dicetis, lacryma, si vocis habetis
Pondera, si nulla fallitis arte fidem.

Melius autem illa post Resurrectionem ad Petrum tri-
na Christi Domini interrogatio ipsum inter alios plus
diligentem orbi manifestum adiecit: Petre amas me?
ipsos. propitius reddente: Tu scis, Domine, quia amo Te
perpendite, quæso, quidnam illa voce honoris, et gratia
supremæ potestatis ad altum arbitrio concesserit: Pasce
oves meas. O Sacerrime Ecclesiastica nostri Pastor oris!
O custos vigilantissime candidolati Domini gregis! Quid
enim spe tua subimis? quam nullas super invasit;
nulla deturbavit abiection? Quid vego fide constantius? cu-
ius firmitas Christi Domini precibus emittitur, astringitur
oratione, ut non deficiat in æternum. Aut quid tandem
in Magistrum caritate tua ferventius? quæ meritis es
coelestis gloriæ plausum, supremam in speculatoribus
Sanctorum sedem, ut eximie fieres (sicut Crisosto-
mus tibi debitissimus inquit) Sacratissimus colorum Magister
arcanorum Interpres orbis terrarum Miraculum
discipulorum Decus, Theologorum Pulchritudo, Cri-
sti Os, Mens coelestis, Trinitatis purissimum Taber-
naculum, lapsorum Reconciliator, hæresis viventium
Ductor, recte cupientium Propugnator, omni coelesti,
et humana laude, omni preconio dignissimus.

Pasce igitur oves. Pasce nos doctrinâ
Necessarium Christiani populi catum tibi in oleâ
fortitudine pasce, ut ex hoc nunquam deficiat, Catholico-
rum agmina serva, Ecclesiasticorum munia auere, Me-
tropolitani, atque Patriarchales Summi Tui adarchissimi
Phariæ regatorum numerum auge, Sapientiam inde,
Velum amplifica, Patris, quibus ipsum quam præstan-
tissime quotidie Deum colit, accipe, Olympo perfer;
Nominis Representa; atque Me iam diu tua perlus-
trantem.

indigne venia suffulciat, ut excindat viribus maior
ad capescendam Tui meriti gloriam.
ex ferventissimo cordis affectu
huiusmodi carae preces
effundam.

24

EPICŪM

Epicum

Nicolon, distopson, Eleoracum

In S. Petri laude

Pangite Pierides, summoque ex culmine Petre

Voce repercussâ promite ab ore preces.

Orbe celebratur toto quis Maximus? Imus.

Imus ad astra volat de Duce navis avis

Pascere Agostolicum catum præponitur, itur

Qua docet, atque manent huius operata rata

Qui miser accedit fugens peditus Patris, abris

Solvitur, is scelerum fertque Patronus onus

Inde suam Deum apud servat vitam in teo, Agroer

Sospes, dum Petri dextera favit, abit

Iam primum oves Christi, tutorem, dum regit, egit

Lacteque doctrinæ quos ea fallit, abit

Ergo Protector Sathana Dux inclytus ichus

Quos, procul à nobis, ille propagat, asat

Nos demum in calum, si factum connotet, optet

Dum scelerum morbis sit medicamen. Amen.

DIXI

ORATIO LITERALIS

In Principis Apostolorum Sive Petri

Præconium

Secunda

De eius prædare facinoribus gestis postquam Spiritu
Sanctum missum accepit, usque ad Romani Pontifi-
catus ab illo postremo constitutam, ^{Sedem} Hexametro versu
dechantatis.

Per D. J. Veronimum Martinez de Ribera
Habita

Pincipis atterei claves atque inclita facta,
Romanumque thronum aggredior. Clarissime Præses,
Nobilitate micans, quo non præstantior alter,
Asiatum generosa Color, spectabilis alma
Religione Patrum Catus; Iuvenumque superstes.
Pondus grande nimis reprimis, quas pandimus, alas.
Pegasus ipse rudi perstringere summa volatu
Abnuat astra suo; Pueri quid carmina possunt?
Petri gesta cano, veterum qui more gigantum
Vertice sic potuunt virtutum tangere, cælum;
Ac si temptasset monti superaddere montem?
Sed quid vana loquor? Quia tunc foret ardua moles.
Rideret fastum tumida vi maior Olympus.
Fabula fingit ogus. Non sic græus Sumiger æthram
Conscendit, potuit limen reservare Tonantis
Clavibus, ac iterum præclusas reddere salvas.
Iamitor o falce! o summa potentia dextra!

Quæ nunquam patiære poli mortalibus, arces
Clavis ad imperium panduntur, & insuper axis
Exundant celestis opes, ac lymphæ perennis.
Tentarunt de sede Iovem, Divosque Gigantes
Tollere de medio; cessit tamen Icarus ardor.
Illa parapatitur Petro victoria nostra.
Hæc tulit arma Iovi, cultumque abolevit inanem.
Vox sua fulmen erat, quo tacta superbia Divum
Excidit in terris. O vox felicitæ astris
Quis referat gentis? quis regna recenseat, arces,
Per quas dispersit vitæ hæc semina compem
Triboleno? (Si sancta licet miscere profanis)
Tot quæsitæ vijs non est Proserpina Matri
Nec tanto Alcidi radiantæ gesta laboræ
Quanto Sumapa salus, Petro oradiante secuta est.
Victor Cappadoces, Gallatas, Pontumque peragrans.
Edocuit Christum, longæque amboque viarum
Subvergit simulacra potens, et adobravit annæ.
Vidisti genexosa Cohors, Titanis in ortu
Lampada fulgentem? Quia tunc caliginis umbra?
Quid nox? Quid tenebræ? Radijs perit alter amicus.
Inde sui terris præmi rediitq; colores,
Bubo disparet, cum Palladis alite cornu.
Noctivagæque silent volucres, adeuntque latebræ.
Errantque flores, vernant vivigantia risu
A candore micat serpenti rivulus unda
Concertus Philomela suos prope fundatit amnem.
Ecce dea virtus Simonis, pectore flagrans
Vix iubar emittit Phæbei luminis instar.

Et verbi splendore plagas perfundere capit,
Iam penitus tenebrosa diu caligo facessit. —
Iam cadit umbra Iovis, Divumque insana potestas.
Iam Vesponsa silent, mutescunt Lumine Delpsi.
Virtutum nam fragrat odor, sacra semina Verbi
Iustitiae per Solis opem, sic orbe nitescunt,
Ac micat Coa sinuosus Lampade Vivus.
Nec contentus abest sublimior, altis ore,
Quem fundat, quoque aena Cobors, honor altus Olympi.
Num Crux reddat notissima gesta per Orbem.
His insigne Caput Petrus magnanibus haesit.
Ast eius virtus horum est, praestantior actis.
Nonne liquet? Saltem umbra Viri medicina salubris
Exorantis erat; Quos vis Aspernatica manes
Sub rabe condebat, nonne ad sydania Petri
Surgebat? Vetus ille Medens, quem Diva Cyonis
Phaëto peperit, Phlegia tam filia Regis,
Num tantum patravit opus? Num fictus Apollo?
Num Vates tot tanta unquam cecinere Vetus?
Tantago sic Petri, si Ditem invaserat horreo,
Ut quem gestaret tenuam sua dextra bacillam
Pectus Apostolicum abjiceret, ventisque potentem
Indicet ecce metus, Orei, stigræque paludis.
Tandem multa mani, terrisque pericula passum
Venit ubi aeterni raceret fundamenta Regni. —
Romam, inquam, hac cessit, quid miror, Tantam Culum
Imperium posuere, pota nam regia clavis —
Cesserat; Insuper Vis iussa Petrique ferebat.
Post tot quid restat? Capiti dominaverit Orbis.

ORATIO ILLUSTRALIS

Tertia

In Ecclesia Matrice

In eiusdem S. Petri Ecclie supremi Capituli

Gloriam

De carcerum in ipsum ab Herode, & Nerone
detentione iterato commissa, ac tandem super
illius ad Christi similitudinem
Crucis patibulo felicissimam mortem

habita

M. D. Gabriele Sanchez de la Rúa

Litterarum humanarum dum animum ad studia
referret

Innisi fatales. lapsus, atque ingeminatam mille
ruinarum gradu perniciem speret, qui devota summo
complexu, forti cooperatorum brachio, nulla sitis vis
eorum ope contendat, ingentis molem ponderis sustinere,
vi propria se marginibus antevire, illorumque de prostratis
virtute congratulari. Eorum ipsum. (Dignissime Presidem
eius morum, ac mentis acumen huiusmodi Urbi iam diu
fama notissimum paret. Venerandi Patres. Magnatibus
Incliti. Adolescentum pulcherrimus consensus.) Eorum, inquam,
ipsum, quo nihil in presentiarum ponderosius occurrat,
casum cum interitu patefecit, suisque sibi, & devotus
supremum iam funus celebrasset, nisi ponderosa gravitatis
paria quidem terra sensisset esse suspecta: Atlantis scilicet
semita, et Alcidis Herois fortissimis

Horum ad exemplar, Spectatores, ut mihi, noli
vult, de offatilis amplexibus inquirendum, aut excolesitiae cupi-
dine subeundum munus cepi. Attamen vestra omnipotenti
benignitate, fultus, Sotiorum iam illi antecedentium,
cellitudine, roboratus nostri certaminis statim ultimam
imponendam operi manum aggregar.

Igitur Sponsa dilectissimae
Virtutum pignora sanguine subucata, sacre dignatio iure
poscendi: Alterum Cerevosq; iuris carcerum, alterum Romae
tormentorum Petrus indicxit, ut iam munervulis auro ver-
miculatis ab ipso praeferberet Ecclesia, nullaue ei inanevent
ad Christum tendenti pondera, festina; non tarda progre-
deretur ad premia.

Iam, Cerevosq; truncato capite, Iacobum
fratrem, Domini in pethera, hianco furare, praeferbat,
Sicut orationem a Iudais recideret magis sibi, flavio diognam
Ecclesia, ornatissimum, atque populo venerandum prorsus
Antistitem apprehensum in carcerem trudit, praeferbat.

Hinc micat, ac Petri penetrat lux alma per orbem.
T Carcere iam glorie gaudet et Ipse sub.
Tunc etenim vinculis suis laetus madet, quam triumphis
Veteres Romani congratulari solati; seroabatur Petrus
in carcere; Oratio autem pro eo sine intermissione
ab Ecclesia ferebat. Quid egerim? Conseripti Patres, an
tristitia dolore, vel Gaudiorum cumulo, orabat Ecclesia?
Pesceretne precibus libertatem Petri, an passionem?
Patientiamne regem cupido ploraretur, an absque
persecutione prosperum iter Petri, desideraret?

Quandoquidem vinculis gaudet patientia duris
Laetius est quoties magis, sibi constat Bonestum.
Sed mirum in modum, Auditores optimi, Gaudium
dolore mixtum de Petri constantia gressu ferens, amebatur
tamen Ecclesia, preces ad Deum fervida profundebat assidue,

28
ne tanto orbata Capite, protereretur ab Hoste et dum
taliter poscit, utriusque cali Dominator providit, ut
nec Pastori suo animus ad tormenta deficeret, et ipsa
precibus miraculosa Dei benignitatem comprobaret.

Scilicet ad tempus Petri est percussa dolore:

Vincula sunt laudes inter ut illa sua,
Iertur, Charitantes Optimi, Herodis crudelitatem
adversum, Apostoli supplicium conovimus, precibus
Ecclesia aures accommodavimus; Libet nunc tyranni
delusionem audire, pariter Petri triumphum, Ecclesiae
meritis Omnipotentis dextera miraculosum factum aus-
cultare

Nox erat, et placidum custodum furba soporem
Concebat, dura nec Petrum compedens incam.

Aufugit somnus, pariter comes ipse iacebat.

Protinus en pulcher Iuvenis volat ab aether alto
Caelo, pberunt tenebra, splendet domus atra nitore.

Qualis ubi oppositas pitidissima Solis imago

Evigilat nubes, nullaue obstante, relucet.

Talis ad imperium Domini, icto latere, surgit,

Petrus Apostolico superans a lumine thronum

Abrumpit nexus, clavas solvitque catenas.

Panduntur portae, manet alta mente repositum,

Et Christi factum miserantis, et insuper alma

Vincula solemni ritu festiva quotannis

 Sponsa colit, pendetque argento parvis et auro.

Hinc, Eruditissimi astantes, Ecclesia allacris magis,
ac maioris pro nomine Jesu contumeliam pati desiderabat
atque sic in terris Magistri tormentorum compo effe-
ta, triumphantis et gaudentis coelestis patria Curia

ad optata lumina operibus festina tendebat. Sympliciter
tunc **R**omam supremum Orbis caput ascendens, ut exin-
de gloriosissimum triumphatorem coram omni populorum
coetu fidei aderet, **P**etrus invenit inter formidolosam
terrem ponderis, atque carnis suae imbecillitatem omni-
no **C**hristo summis roborari. Namque à tyranni illius
crudelissimi **N**eronis facie profigo, charissimus **M**agi-
ster iterum barullans sibi **C**rucem occurrit, ipsique inter
lacrymarum impres proleptis sciscitanti: **D**omine, quò
vadis? respondit: **V**ado **R**omam iterum crucifigi: statimq.
ab ipsius oculis mirabilis **C**rucifixi dolentis visio dispa-
ruit. Tunc permota **P**etri constantia inter prateriti goni-
tudinem, atque futura passionis desiderium. **V**obem re-
greditur. Magistrumque charissimum multis ventis com-
pellantem ad sui veniam, illiusque timoris factum deple-
rantem audiamus.

Si superest profuso respiscere penitet, heu.

Penitet hac causam vox agat una meam.

Cur ego non princeps sum mille pericula adortus?

Ne Domini querulo tangoere ore meum.

Qui gladius fuerat media inter vincula vultus,

Est **C**rucis amplexu voverat ille noni.

Cur nunc exanimis iacet? aut cur membra **M**agistri

Sacra iterum figi, vel sinat ipse pati?

Ergo accedam **U**rbis, regentem rursusque **N**eronem:

Roboris iste mei causa tyrannus erit.

I, cruor, ex venis: poscit mea causa cruorem.

Omnibus exundans artubus ito, cruor.

Interea dum vota nihil conceditur **U**rbis.

Ex oculis saltem currite semper, aquae.

Protinus, Audatores optimi, sacratissimum Dominici
Circis, summumque Pastorem ante oculos mentis votis
contemplamini iussu Casagis apprehensum, atque ad tri-
bunali, quasi de maiestatis laesa Principum crimine
compellatum, iniquioris facti sententiam in ipsum ex
tabella recitans minister observetur.

Lam igitur è duro egerere tra-
hatur ad supplicium, & quoniam Crucifigi Magistris sui
ploriam in amplectenda Cruce iugiter extollentem audierant,
in simile patibulo tormentum iussus est deportari, ubi capite
verso, non recta quidem figura, quasi quia in celum a ter-
ra tenderet, crucifigeretur. Proh crudelissimi Neronis in-
sania! **H**eu iniquorum hominum perversa coactio!
Omnia Christi prostantis in Petro, ut sponsae suae detectis-
sima prospiceret, & fortitudo!

Libat per medios comitantum promissos enses.

Quo coniuratos media inter vulnera Caesar.

Fortiter aspicit, gaudens vultuque benignus.

Ut Crucis amplexu fruetur, verbisque salutari.

Procumbens genibus, terra mille oscula figit.

Mox omnes fodiunt, aptant artusque frementes

Arooris ad truncum, brachijs quae fixa manebat.

Sicque pependit adens summum Caput Urbis et Orbis,

Clavissusque sui testis merito, donoque Magister.

Sicut etenim, dilectissimi, Christus exaltatus à terra, omnia
ad se ipsum terrena hominum corda traxit, simili quoque clam-
natum patibulo Petrum, summi capite in celum, specularum
verso, ut Domini miserantis auxilia nobis suis meritis utique
promeretur. **E**cce iam (ut Dominus ante praedixerat) Con-
sensus confirmat fratres. **A**llinc namque, deprecabatur assidue
sponsae suae coelestis dona inspirata: fidelium scilicet collectionem,
robur fidei, invicem charitatis amplexus, ac denique contra ha-
reticorum hostiles impetus scientiam aduersus potentium Tyrannorum

insecutiones constantiam.

En moritur, statimque sacrum deponere corpus,
Intendunt socij, male fidi illudere tantum.

Felix illa manus, talem qua prima cruorem.

Hauserit, ac Petrum penam persolvere mundo

Viderit, o felix oculus, qui gaudia Patris.

Aspiceret, sed inquit, vixit iam scandere colum.

Sed Lachrymis obdormis; laeto ergo carmine gaudiam.

Epigramma elegiacum

Quasi epitaphium funerale

ab omnium virtutum turba decantatum

Vixit ut extinctum, Cyce fixo corpore Petrum

Virtutum catus condoluisse Ceregem:

Rupto sydereo axe, volat solamina, praebens

Proscende super tumulo composuitque notus;

Occidit, Antistes nulli pretate secundus.

Alma fides, inquit: Cui Nihil primus erat.

Sed caelo sublimis claro iam accipit ore

Quem tenuit vivens carne latere Deum

Spes ait: Occubuit minime contractus acerbis

Casibus, aspernans quidquid in orbe viget.

Acta petit nunc, pleno ubi gustans percipit saustu,

Quod cupit, sitiens montis ab intuitu.

Advenit & charitum Princeps, quae corda pervenit,

Inter et amplexus talia verba dedit.

Hic est pro reliquis darvino tactus amore.

Cui plus donatur, plus amat Ipse pius.

Propterea Domini mensa Conviva beatur.

Sede Cherub princeps, gaudet et ipse choro.

Sic cecinere pia Reliquae, sic praedicat albes.

Et terra spiritus complet utrumque potum.

Os igitur talem Patrem, Domumque potentem

Admonet orbis amans, iunea coram fovent.

Prsiede DD.

Petro Lenante

Canonico

Archidiacono

Iligensi

Approbato

Sequitur

ac iudice

Supradicti

ORATIO LITERARIA 30

In Laudem Sapientiae

Pro studiis inchoandis in Collegio ma-
tis **Do. Th^a Ag. Hosp.**

Per O. Ferdinandum Iosephum Caro dum
Grammaticalis aulae Limina teneret
Anno Habita 1692

Proclaro Iuvenum catur, non tantum
Domesticum nostrum aemem Literis, velut
armis fovendi servum et Universum praevalentis
Sapientiae imperium suis ipsorum mentium pra-
sidijs utrique roboranti, semel, atque iterum
tandem congratulaturus accedo. Ea siquidem.
Venerande admodum Pater Magister, huius
toto orbe terrarum celeberrimi, maxime Collegii
spectatissime Praesul, Caput ornatissimum
amplissimum Dector. Doctissimi, ac Religiosis-
simi Patres, Sapientiae lauro condecorati, Religionis
laurea insigniti Inebryta Magnatum Corona, Ec-
clesiastica disciplina, ac Nobilitatis splendore
coruscans. Decoratissima Letterarum circumamic-
ta varietate Iuventus. Ea, inquam, quae ab
studijs feriat Scholasticorum virtus diu, mul-
tiusque aetivi temporis caloribus acta, gene-
raverat, ecce iterum, ineunte Septembri, vires resumat,

arma iterum petit, libris, atramentis, et sernos
seculi propugnacula quaedam iterum adit, ubi si
rursus adaptanda requirit. Nec minus, ac si pro-
pe Sotis adesset, in concitandum sibi animam
praelij novi conclamat callida inventiva.

Ferte citi ferrum, et telum, scandite murum.

Merui tu, improba, atque forte bellorum in-
scia, quo tendis caeca Juventus? An fulsis-
simum Sapiientia, atque insuperabile Regnum castro-
rum more nobis minuitur excidium? Potest ne hor-
rida Bellona Galea superimponi florem Cypri-
nis coronamentum, et nodosa Cereus lora, quae
bellum infert, non adversam seni Mercurio adu-
ceo, quod pacem parit? **M**ondum putas, quod ex
Pallade, et Mercurio Hermathena conflatur. Fre-
quentes Alexandri non sunt, qui dextera Mar-
tis fulmen; Laeva autem Romae coarctem strigant.

Merito mirandi sunt nobis Casares, qui altera
manu librum testarent; altera ferrum: Sed etiam
ubi hostis? Tuenam guerra? Quod praelium inter
Sapientes exercetur?

Sane, Prudiores Optimi, littera pro
pugnaculis ebant, et ad tuendam veritatem qua
mens, et Ratio fulmignant, neutiquam desormidant.
Laureata capita sorradioris belli corporeo fulmina.
Sunt etenim et alia praelia, quibus entis, et
Sapiens longe maioribus animis extorquetur. Ho-
stes adunt quamplurimi: Infinis quippe studiorum
est numerus. Pugna quoque iuris eorum qui semper
voluptatem sectantes, et nunquam ad Seruitutis sci-
entiam pervenientes, sibi ipsis communicantur fimen-
ta. Itaque tandem inter et ipsos variorum opinio-
num sententis Doctores dissidetur assidue, velletiam
unius schola domesticis continua praelia infatigabili

mentium labor, argumentorum, solutionumve ad
exercenda ingenia bellica pertractata instrumenta. 31

Non solum Marti comites iraque minaque

Est decus, et pulcher iure triumphus adest.

Itaque Palladia sedimtus fronde comarum

Mercurisque manu parata trophaea manent.

Agmen ducit Rhodas, quonaeque cupidine flammans

Provida mens pharetram, telaque semper habet.

Et sua, quo Maiores, ponit tentoria campo,

Et sua, quo Maiores, pulvere signa movet.

Recte igitur huiusmodi annexa, gratio strenuas
Iuventutis, honorisque avida phalanx, atque Sa-
pientiam numerosus ille equitatus Thomisticus ad-
terarum arma vociferat, atque, ut antea praeferebam,
Militem me parvum in animos ad conratulatione
mulcendos eloquentia laetis iterum, atque iterum
revocat, semper, ex omnibus minimum, ut quem su-
is ipsa vocibus artum pepererit, laudat aliter
demum cunctis plausu suo Praetium asciverit.

Unde et Mihi ob tantum munus respondere
coacta, atque officij causa ejus laudes pro vestris
indicave se lecto, non aliunde, quam ab ipsis co-
piosissima dicendi materies sese offert. Quam bene
ordinati loco! Tempore autem, quam prompti semper!
Quam diligenter, bellica resonante Thomistica
tuba continuo!

Et nova, fert animus, mutatos dicere quaeque,
Praetia, Mens, captis. (nam tu versaris in illis)

Aspirato meis, primaque ab origine dicta
Hoc mea perpetuum deducas tempora cursum.

Et qui demum primum de loco (Eruditissimi

Astantes, diservituro quis neget, arcem Sapientia
munitissimam, quam nullus unquam hostis horror
invasit, magnificum Soc. Collegium manu iudicari?
Curis excelsi muni pinnis, atque Regibus virtutum
omnium scilicet exornantur. Cui aditus satis soli-
do probitatis, ingenuique sanguinis de marmore sur-
gunt. Ostia vero scientiarum ex auro puris non fi-
das patent. Letterarum amicis, improbis autem oc-
cluduntur studiorum adversis. Hac circumfuses
fortissima extolluntur in arvas: Septemque delectat
facultatum totidem propugnacula copijs referat.
Theologia sacra, Philosophia naturalis, Logica, atque
Dialectica, Rhetorica, Poesis, necnon et illius, qua
puerilibus annis prima addisimus ludimenta.

Quid plura? Antemurale **A**postoli-
carum legum, ac statutorum custodia perstat. Huic
fossa nec deficiat inveterata consuetudinis norma, qua
Maiores nostri recte, nec minus Apostolica autori-
tate sancere quicquid in futura saecula, vel ad
melius, vel ad magis commoda pro tempore deesse
censeretur, et expeti.

Hic locus aptior est armis, telisque **M**inerva,

Nil ingens illo fortius Orbis habet.

Sed ecce Auditores Optimi, Mihi pusillo inter-
pavorem, ac metum oia Soci maiestatem iam dudum
incesserat, ulterius progrediendi desiderium. Quis
Auctor? Quisnam militum duxes scientifica Ductor,
Vexillifer, aut Moderator intus habitat, inquirendi?
Est nisi Musarum iam saepe repetitum (ut par
est tanta Terminus magnitudinis) comitatum habere, pro-
tinus percussus timore fugerem citarem utique

Ecce Ego Palladium demum ingressurus in arcem:

Asperxi seminas ornantes limina sacros,

Quarum maior orat pertinens altera caelum

Alteram minor erat, primaque ab origine ducta

Misericordiam Sophia totam protexerat aedem.

Obstupui, tremulaeque Deas sum voce locutus:

Dicite, quae fontes Phoenippiolos Hippocrenes

Incolitis, Phaeique Chorus, Doctaque Chorores,

Quid? Laurus, quid signet apex, imparque cacumen?

Dissensere Deae, quarum Polymnia caput

Prima, silent aethra, violataque monte rotabant.

Barbarica ut primum discussit vincula collo

Ægisgalis, antiquum literis sibi quaerere nomen

Capit nobile opus, donum exitiale Minervae.

Huc provellet diu variorum doctata Patrum

Ancipiti cubio certamina saepe tulere.

Donec ab antiqua venit propagine Virga

Eusmanidum generosa satis, Decus orantis alpi

Virga, inquam, tenuisque bonis, seg. ferret, duris.

Pervigil, et Constans fidei Zelator in hostes

Pontificumque quater postquam lux maxima fulsit

Et probitatis multiplices afflarat honores

Venit demum Phisgal totidem diffundere fructus

Inclitus Antistes **LIDACUS** cognomine **DETA**

Quis Reges, reoripue polum, moderatus est Orbem,

Aeternum Sophiae cupiens sacrare sodales,

Hanc arcem struxit nobis sub nomine Phaei;

Hoc Thoma sacravit Opus, qui magnus Apollo

Phaeus et affulgens huc nos revocatque etque

Ex fideis in vera sacris documenta priorum.
Huic facit omne genu flecti, montesque vereri
Insanem pietate Virum Angelicumque Patronum
Jugiter instituit doctrinam Fides Illuminis.
Sed dum plura petit, dum magna. Sed ecce Sororem
Foderis solutam largos effundere fletus
Audio Melponem, nequens que urgere dolorem
Sic fatatur lachrymans, absque tacentibus instat.
Hec quid dura canis? quid me alta silentia cois
Cumgere? Vir literis, pietateque Maximus omni
Dum maiora capit, Prasul dumque ire Toletum
Nititur, Teu dolor! Propos acta sancta vite
Rescindit, quid plura feram? Nisi postuma alumnis
Semper inextinctis remanent accensa supernis.
Conditur sic, iacet at nunquam qui lumen summo
Perfruitur meritis, Revovent quem corda suorum
Dixerat; at satis Cramine prohibente locutam
Arripior dextra, resonat qua talibus animi.
Inconcussa solemens Heroes perstare per aerum
Et leuam stata, sacri tum de semine sibi,
Et sacrum dogma, Angelici decespit throna
Hac plantata fuit, quam conspiciis, utraque laurus.
Illa, sudes, procerum attingens vertice Olympum,
Virtutes praefert sacras Dominique Timorem,
Ista, priore suos, dicit, quae simine Vagos
Grata Deo est sapientia, quam timor illius augeat,
Principumque dedit, tali vult dote viuet
Et domus, atque sibi quaevis per sacra nomen
Hinc sata maiestas, Candor, morumque nitore
Coniunctum fides, literarum, quo Puella nana
Quisque caput quotiens animae adversantur inquit.

Vell sua, ceu pestem male fidi dogmata produnt;
Hic mille, ut cernis duplicata ex arbore pendent
Exuviae, Mareseon caelea, clypeique nocentum.
Hisce coronantur Fobis, nactique Trophæa;
Hac sub posteriore luentur, aguntque triumphos.
Sed Tullum, Iuvenis, mirare, satisque superque
Dicta, viam cape, iam fidens penetralia tustra.
Interea pede dum transis aditumque relinquis,
Præcipiam lituis avidos resonare ministros.

Sec. Pars

Iam tandem (Conscripti Patres) fortissima Livi
Atrium ingressus, iamque munitissima tur-
rium propugnacula tenens, nec semel uniuscuiusque
munera inquirens, contemplans mente, percurrentis sin-
gula oculis, miror:

Cur vel inassuetis venit in præcordia Virtus?

Unde ferè infantum ad prælia surda Tonos?
Ecce etenim primis in ædibus Crammaticorum pueri-
lis acclamatio telis coruscans bigarrita proferitur, duos
puerorum constantissimos, atque pro viribus unumquem-
que in alterum, quos pugnantes asperi, exercitus vobis
Obiciam.

Estote procul, Vecordes animo. Procul, inquam ade-
ste, desides, atque pigri. Vobis nobiscum nulla partici-
patio, qui ad formidinem facti primo intuitu Regiae
Palladis hastæ, primo quoque sonitu bellicæ litterarum
tubæ pertimuitis. Exhibemus siquidem nunc bonæ indo-
lis adolescentes pueros inter sese exercitij causa pro de-
corantibus utique sertis, atque palmis strenuos. Iam

si libet, intenti attendite. **Doctissimi Viri** hinc inde dis-
positam manipulatum Grammaticorum agem. Agmen
contra agmen, alius in alium disciplina iacula intorquet.
suis quaque codicibus manus protenta urget. Mens regulis
instructa ad fera bella movet. Iste, de nominibus disse-
rens, adversarium invadit. Ille, adversus contrarium vel
serbo, vel oratione bene praemeditata insurgit. Quid
referam de his qui Syntaxeos canonibus, quasi ex peris cir-
cumdati pugnant? Aut qui Prosodiae galtea praecedunt?
Poetarum etiam nec minima laus debetur ijs, qui imitato-
res effugi, suorum Ducum pro decore sibi proposito praeli-
antium triumphum concelebrant, lepide carminibus pin-
gunt, Rhetorum floribus intextam pulchre quasi coronam
victoriae Capiti parant = Certantes quotidie vincunt,
atque vincuntur adinvicem, nec Victor (mirabili disposi-
tione Sapientiae) victum ad internecionem stultitiae per-
cellit, nec Victus sese vincente minor utilitatis parum
ex ruina sibi facta conciliat.

Quandoquidem confert menti correctae plura.

Doctrinam, vim, animum quae parat ipse suum.

O felix igitur triumphus Quouscunque Gloria!
Liceat itidem Mihi, etsi Vestrum omnium, Adolescentes,
imperitissimo ad capescendum tale Laudis initium, ani-
mos accendere monitis, Hispanico sermone ita vestrasua-
dere gloriae incrementum.

Quem auda, o Noble Juventud Sevillana,
ser las letras muy seme Jantes a las armas? La disputa
de una duda, o question muy parecida ala batalla de
una horrible guerra? Assi lo cantaba a suave acorde ins-
trumento de su agudo ingenio en una de las Negantes
Epigrammas que compuso el erudito, y mas que ingenioso

Alciato sobre la emblema ciento, y ochenta y cinco & 34
sus conceptuosas sentencias, en que propone a Cadmo
hijo & Agemor inventor & los primeros caracteres
en Egeja sembrando los dientes de aquel Sabervio
Custodio de la fuente Castalia sobre la Sierra, por
cuyo beneficio fabulosamente fingieron derte famosos
Heroes, que salieron & la misma Sierra hombres
armados a punto de pelear, Los cuales tan fuertem.
entre si tuvieron contiendas, que a no socorrerles
al favor & Pallas, hubieran adquirido su Ruina
total en la pelea.

Aplicando pues la fabulosa ficcion a la reali-
dad verdadera, explica el referido Author, por a-
quellos dientes & Dragon el origen primero & las
letras, que entrecruzadas a la segunda Sierra & el
Entendimiento Humano, por ser entre si tan diversas
al punto se levanta una batalla de dificultades, en
el por entender las, & si por el socorro divino & arte,
Cuya Diosa era Minerva, no las compusieran las
letras, & preceptos, que nos dan penosamente los Maestros
en las letras, nunca hubiera sosiego, careceriamos &
su debida inteligencia. Aqui pues en la primera en-
la primera entrada nos enseña la arte de la Gramma-
tica el modo & entender las letras, & direcciones del
Latino idioma, & como a Soldados Vizcosos nos instruye
primero contra la enemiga ignorancia en quarecernos el
assalto & un solecismo, de la emboscada de una barbara
incongruencia. Alli ya mas exercitados nos enseñan las na-
turas

Cien años a tomar valerosos las armas, para defender la con-
clusion bien fortalecida en sus razones de los contrarios ar-
gumentos, armandonos de soluciones para las Replicas, &
paridades para las instancias, y de exemplos para mayor
claridad, y advertencia.

Era pues, Ingenios Sevillanos, Entendim^{tor}
de capacidad relevante, al arma, al arma os llama oy,
La belicosa Pallas en mi Judo Lengua. Al fuente de su
mayor confianza, que es este mayor Colegio, os convoca. Debajo
de escudo incontrastable, e invencible Para el Angelico
Thomas os pone. Seguros podéis estar en Amparo de su In-
gelica doctrina, y confiados en la Victoria, si ussareis
de las armas, que os reparten cada dia los vencedores Ca-
pitanes de su militar escuela, sin que os espanten o
los trabajos, o las dificultades del estudio, que preceden
al glorioso Triunfo de tan gloriosa empresa, y lo como
Compañero, aunque el menor, me atreviere desde oy a
daros el para bien de el futuro premio de las ciencias.
Diciendo con el Virgiliano Eneas, quando consolando
animaba a los suyos en las presentes desdichas pas-
sadas, y Venideras Guerras.

Forsan & haec olim meminisse iuvabit.

Durate, et vosmet rebus servate secundis.

Demique in interiorum castelli inextinguibilis fons cat-
aphractam gentem devenimus. Obi thorace, atque lorice
induti Philosophi vigilantes, atque intenti versantur. Hic
etiam lunata in corpora, aleximum, atque sinistrum Theo-
logorum equitate cohortes praefum ostendunt, ostensum ag-
greduntur, aggrexi de victoria sibi ipsis congratulantur. Quid
mirum? si Ductorem suae litterariae militiae D. Thomam
Angelicum iactant. Sic etenim (ut videre est in praefura).

ORATIO LITERARIS

36

In Sanctarum Virginum, ac Martyrum hispalensium
Iustae Praeconium, et Rufinae
In Ecclesia matricem
Eodem Anno
A. D. Bartholomaeo de Priera Ciceratio
Habita

O Deum immortalem! Quanto muneris onere.
Dignissime Praeses sumus Spectaculi Moderator amplissime.
Peritissimi Instantes omnigena doctrinae Laude pollentes.
Stantium undequaque Concio gratissima. Quanto, inquam,
muneri onere mentem Oratoris difficultas ampliat, quili-
tatem meam magnitudo rei sese ipsa fatigat. Non unius
tantummodo, quod querebus annis satis esset, et super;
speciali Laude thema committitur. Neutiquam Virorum,
quae minus ad stuporem Laudaturum cogeret, et pra mira-
tu linguam maioris expeditam, reliqueret, fortitudinis verbo
sacramtur, sed duarum, Pro mirum! Victorium fami-
narum, sanctitatis insignium, exemplarium constantiae,
fortitudinis Principum. Duarum, inquam, pro
Christi nomine spectaculum quondam hispalis praebere
Beatissimarum Virginum Iustae, et Rufinae praeconia
Mibi. Vae parvo! Mei incio! protinus propalanda iubentur.
Non Mibi si cunctos Felicon indulgeat amnes,
Et superet simplex situm, laeque solantis
Unquella sedes equi, faveatque rogatus Apollo
Cuncta equidem verbis facili percurrere possim.

SCIENTIA non humanarum fibris inveniatur, non fabulosa in
ineptiam. **SCIENTIA** sola deo colitur, ceterum scripturarum sane
sacrum in veritatem transiens, testimonium Domini fidele
sapientiam præstans parvulis nectam: ad iudicia erit, quæ
super mel, et farum dulciora, super aurum, et lapidem
pretiosum multum desiderabilia componiam.

Et mirram perennis gloria virginum doctorum podice,
qua **MATRI** providus **Magister** suppressit in aula, cum
anomaliis utique meis. **SCIENTIA** beatissima, fideles Chri-
sti sponse in sortum meum, **Hispal** videlicet, et **Utrique**
quæque Patriam allacis, ac festiva nostra ore persequantur.
SCIENTIA fœliciter sic in lucem
proditæ, atque præmia eidem æthere spiritus aurâ potita,
pauperibus quidem, sed honestis parentibus obsequabantur
virgines, et tamquam charissimas sibi sponas sub umbra
manus sue Dominus exinde in thalamum servabat, ad
eraculandum infidelium corda, quasi sapientia electas mi-
stris eloquij sua im. p. baret. **SCIENTIA** = Namque
sub cula **Carpophori**, atque **Salmi** **Hispalensium** Antisti-
tum, atque doctrinæ colucata, Sponsi tam, ut in odorem
unquentorum eius currebant omnes, trahabantur post tergum.
Nunc fervor ille mirificus, pro Christi nomine zelus, ac
in fides testimonium, quam **SCIENTIA** dicerant, profuso sanguine,
gatiendi desiderium.

Nulla demum præter **Sponsum**, **SCIENTIA** limitas mansit
nullum, nisi in Domino, cœterum stetit: **SCIENTIA** tam ipsas
nemo despiciat, subdente ubera **MATRI** sponsum foris in-
ventum amplecti, atque osculari suis ipsarum bonis operibus
terminum præfinivit affectus. Quid ultra? **SCIENTIA** referam.
SCIENTIA prædicem.

SCIENTIA Corpore, ac mente simul **SCIENTIA** casta nonia,
calestis, pulchritudinem suam non quidem virorum, **SCIENTIA**
sed speciosum formæ præ filiis Domini tantummodi dili-

dentes enixè, ceteraque omnia, quasi steriora arbitrata
putari, ut Christum lucifacerent, sanè eleoanti, modesto.
que sui corporis aspectu proximis intendebant. **O** mira Dei
nostri in sanctis suis operata portenta! Obsupescat er-
ro in nostris Sororibus Iusta pariter. **I** Rufina propheta
ille Dares, qui Lusit:

Iste est cum forma magna quidicitià.
Iste namque pulcherrima adhuc inter obscenas Gentium
sordes cunctis praeluxere puritate celesti, omnibus sine lize
extitare exemplum castitatis, ac forma virtutum.
Unde non absque
re; Conscripti Patres, existimem, quòd tantis
præcuntibus, Dominus in cellam suam humanam intro-
duxit, atque de sibi placendi, recteque circa Proximos
agendi norma perdoctis ordinavit charitatem in ipsis: Ete-
nim cocmentes vasa fictilia, ut usus humanis, quod ne-
cesse erat, præstarent, inopum egestatem exinde suo ducto
sublevabant. præcipue; reliqua, quæ tenuissimò victui
vix supererant, erogabant tantummodo sibi. **I**steque Chri-
stum in pauperibus inluentem potissimè, non quæ sua pro-
fecto; sed quæ Iesu Christi quærebant. **Q**uorum fortitudo,
et decor indumentum amplissimum non sanè nudas; sed
ab ipsius dextris in vestitu charitatis decorato, ac Vir-
tum annuum varietate circumdatas coram apparere fecer-
unt. Sine panem otiosa nunquam edebant, nec à fugo-
ribus nivis, ignavia scilicet prava domui suæ unquam
timuere; Quoniam manus suas inopi ostendebant aper-
tas, palmasque manuum suarum benignè extendebant
ad pauperes. **L**actare iocundari, sterili, quæ non parvis erumpit.

& clama, quæ non parturis, **M**isga! Virgines namque
ac pauperes semina Tibi nata multiplicavit, filios quæ
genuere pietate tot, & exemplo per evangelicam fidem,
quot egenos, ac debiles monitis simul, atque elemosi-
nis affectos suffulciebant.

Nudos veste tegunt, sitiienti pocula mittunt,
Pascere credentes Christum sub paupere formâ
Et unde, quæso, Studiores optimi, tanta in paupe-
ribus faminis pietas, tantus in alumnos Christi progressus
amor, ut sui pene oblivisci; inopum autem tantummodo
recordari, possimus? nisi ab uberibus Seminatis charitatis
in Deum, Proximosque propter ipsum adventit? &
Talis a Domino decorata coram illo, quasi pacis inven-
trices acitaxe, quoniam facta sponso sunt, præcurus cum
arcenters propugnaculis, & velut ostia cedrinis tabulis
complicata mansere.

Vivas, Cræse, tuo, dum transis, ditior auro
Vive, Mida, amplifico periturus denique luxu.
Regia felices supra diademata penam;
Quas non corporeum decus, laudis inobile vulgus.
Extrahit, at male suada fumes, et tristis egestas
Plausibus extollit pietatis, ut gemine certo
Inc plenas operum falicibus inserat astus.
Ceteram iam, nobilissimæ, Constantes nobis perspicendi;
accuratiusque cogitandi tempus accessit. Virgines utri-
usque pectoris constantiam, fortitudinem, prudentiam, at-
que æquitatem, quibus ascensum purpureum, sanguine-
um scilicet Martirum incrementum mediâ charitate,
sibi consecratum à celesti Sponso fuerint adeptæ, ut eisdem,
murus, atque Turris fortissima sui nominis protegendi

Taliter accidit. Ita in Ecclesiasticis, veteribusque
 historijs pro comperto habetur. **H**ispali colebatur, sicut et
 in alijs Hispania civitatibus Veneris idolum, quod vulgo
 Sallambon nuncupabatur. **T**unc accedentes, qui portabant
 sculptile mutum, atque detestandum, **V**irginibus sanctis
 sanum id simulacrum, opusque manuum fictili ante fo-
 res domus obiciunt, illasque **C**unuscemo dicitur similibus
 verbis affantur.

Festa dies infat, **V**eneri quia sacra paremus.

Munera ferte Dea, cui cadit ira **L**oris.

Cuius ob obsequium plangunt de more quædam

Non **Q**ueri immemores, quem flet et ipsa dolens.

Vos igitur **D**eæ comites estote dolenti.

Mittite Cura foci, munera ferte **D**eæ.

Florum ubi audierunt sanctissima ac venerabiles femi-
 næ nefandum **E**thnicorum, perversumque subsidium super-
 stitionis imputari, nec ipsæ pauperibus **C**risti, ergo elec-
 mosinam de poscentibus impertiri, dotuerant quidam **S**pansi
 manus tornatiles, plenasque hyacinthis ab **C**ommunis ita
 despicere, sed ad simulachra muta converti, nocteque istiusmo-
 di eorum optimam occasionem eorum gentibus nominis **D**o-
 mini plenissime ostendi, ut et ipse, sicut promiserat,
 eas coram **P**atre suo **I**udex inter dextera oves confite-
 tur. **N**os, inquit, **C**ristiana sumus, **V**irum verum
Deum, qui calum, & terram condidit, reverenter colimus.
Vestra autem simulachra, quæ os habent, & non loquuntur,
 oculos habent, & non videbunt despicimus probris, atque
 contemnimus: illud idem, quod circumferis **V**eneris idolum
 iam dudum præsertim **M**isimus, quod **L**achrymam hanc
Querum **I**saacidem inobediētes abiecit, quoniam

Dominum Iesum inter Lachrymarum umbres suarum in
præsepio vacillantem solum agnovimus, ipsique soli taliter
mentis affectu nobis inhaerenti dolemus, illi nostrorum oculo-
rum tantummodo defluxas lachrymarum guttas affundimus.
Dilectus noster utique nobis, et nosmetipsa illi, inter ubi-
ra nostra die, nocteque commoratur.

Ite, Vini, procub, insidi. discedite nobis.

Est Venus in tenebris, Erebi descendit ad umbras
Nequidquam colitis lapidem deponite Luctum
Rex infans Christus nobis, procubite, tyranni.
Aut simul immeritos, et quos vapulistis Senores
Reddite nobiscum Domino, qui sydera condit.

Hic dictis Ethnici stupefacti, tamquam de maledicis, atq.
Veneris insultatricibus, penas sumunt, statuentes, omnia fici-
lia vasa cassingunt, sanctis faminis irascentes illidunt, con-
vitiis, atque maledictis, cruciatus, et mortem minitantur.

Nec Locus est odijs, spatium non invenit ira.

Ceterum ut illa sua vasa fictilia tam cito gemisse creveret,
et statuum corporis sui, ita periturum fore sunt nata, Periret,
ingruunt, corpus humanum cruciatibus vestris, dummodo ani-
ma nostra intacta sicut gasser de laqueo. Thesaurum istum
in vasis fictilibus nunc absconditum suo Domino servet;
corruptibile, et mortale solvatur, ut incorruptibile, Im-
mortale spiritus nostro donetur. **C**ontinuoque, Specta-
tores optimi, non quidem vincula propria, furore succensa;
Attamen Lethi ignibus exusta divini Veneris statuum
manibus partitoris arrigunt, affixam solo iactant, ipsamq.
in minutissima testorum fragmenta dissolvunt. **E**t nunc au-
dite, obsecro, illos, ut Julius Caesar Scaliger in suis poematibus
introducitur Suruscemodum dilemmate coarquentes ministros.

Si Deus est, verum ecce latet, Si non Deus: ergo

Sic iacat. **U**o mens pro facta ferat.
Quamvis prorsus ne. **M**istamur opus! **I**nde securi conlan-
 tia mirabilior! **N**am neque turribus, neque minis, pollicita-
 tionibusve perterrefactionis pacis. **V**igilum, vel supplicis casit
 unquam de colenda **C**hristi fide mentem amovit. **C**ui
 nam uultur vos satis, digni, ceteris, aut novi Testamenti vi-
 ro, vel femina, **O** Dilatissima mihi **F**ervida, sermonis
 iam imperitus assumitem? quoniam uti praedixi **C**onstantia
 vestra, **S**ic et do mirabilis tanto linguam arrebit stupe-
 re: ut etiam antequam locutus defliscere gentis.

Benedicat igitur **V**os omnipotens, et **A**llissemus, **D**emonem in **I**dolo suo ad nris huius
 instrumentis, **D**emonem in **I**dolo suo ad nris huius
 valde inimicum. **C**onfundantur itidem omnes, qui adorant sau-
 ptilia, qui que gloriantur in simulacris suis: quoniam dilexistis
Dominum; odistis autem malum: propterea animas custodiet
 ipse vestras, de manique peccatorum liberabit eas. **E**t nunc
 quidem, cum tale facinus vestrum audierit **S**ion, protinusque la-
 tata conspexit, habetis carminibus exultabunda tam triumphum
 meo ore concelebrat. **D**IXI

EPIGRAM.

Divitiis alius quærat, sibi congerat aurum,
Atque voluptates deliciasus amat.
Tum proavos alius iacet, confidere discat
Elatis rebus, numina vana colat.
Vos magis felices **I**usta, **I**ustina, **S**orores
Sæpere sub cultu, pauperiore homo.
Testis fictilibus quasita est gloria vobis.
Virtus, fama, decus; qua potiora bonor
Iam monstrem horrendum **C**alamitatem nomine dictum
Fragistis: **V**obis iura triumphus adest.
Namque alij de alijs panas sumpsere Deorum.
Virginibus panas dat incestuosa **V**enus.
Quid? **V**obis non aurum, laudæ gemmæ premia mundi:
Cælum ergo, astra, thronum, scandite ad usque Dei.

ORATIO SECUNDA

Litteralis

In eorundem Sanctarum Virginum, ac Martyrum

Iusta & Rufina

ispatensium

Ad P. Anthonio de Sta. Rea S. Iammi. Sabita
Anno In Ecclesia Matr. MDCXXII.

Quoniam qui Provinciam suscipit magnam, maxi-
mum qui discrimen ingreditur nunquam. **P**er
peritine Iudex nobilium actuum Censor aequissime,
Perdocti Viri, Consessores optimi, & Carissima Juventus
Nunquam equidem ille, qui maximam rem aggreditur
opitulanti sibi favorem non in votis habet, imo potius
exoptat, idcirco, Studiosiores optimi, meo perpetim animo pro
vestrum quidem in praesens auxilium implorare, a Vobis,
qui magni meam debilitatem fulciri, paupertatem auferi,
sustineri prorsus incertum ut gloriosi Triumphatum
Beatissimarum Virginum summis copulante splendore:
quantum fuerit glorificata, & aspersa gloria, tunc pro-
tinus existimemus, quod nulla iam exinde turba separa-
rentur in aram, nullatenus ultra fumantis, atque lucenti
flamma ibi iam hincorum adipe intermixta libamini
Aspicerentur.

Tuta sed in fidei Nemament accensa lucinis

Pectora: Stant Christi gloria nomen honos.

Sic Iusta, ac Rufina iugiter orationibus instantes
mansere, nullaque rei familiaris cura detentae, namque
tandem ab omni rerum fragilium inquinamento purae
spiritui tantummodo vacantes tyranni oladium iucunda
praestolabantur, ac late: quoniam ita mundi vanitate
suis in vasis fictilibus disticere caducam, eo modo da-
lambonis ruinam idolorum cultui tribuere contemptum.

ut corpore pariter, atque mente spiritus simul et carne
Christifera totum, quod vita supererat, ad confitendum
nomini Domini in hymnis, et canticis per gloriam
in gloriam; per infamiam, & bonam famam deinceps tam
consumendum putarent.

Et quidem hoc, Spectatores optimi, in terris agebatur,
sicut in caelis placuerat; Ceterum, audite, obsecro; quod in
infernis concilium cogeretur in Virgines, quidam parant
in ancillas Christi cogitarent adversi, quae se spectaculum
Deo sic ad triumphum Martyrum annuante, pararetur in
fidelem.

Mox ciet infernas tanta haec constantia turmas
Cocyti vulgus, formidatamque Megaram
Spreta movet secum. Circaea, deinde furiansque
Talia verba, dabat: Venenis quis nomen adoret?
Sicuri felices patiar, florete Sorores,
Quas sociat tenuis, fragilibusque in corpore virtus?

Non satis est blandis unquam succumbere verbis?
Nolle meis? nec busto, nec dare munera temporis?
Ast etiam infractum simulacrorum temnere nostrum.

Femineum Genus est, minime cruciatus aptum.
Debilis, inconstans, cecus, pronusque moveri.
Ipsa ego inducam rabies, animosque meorum
Ipsa venenabo, nec bellum umbelle movebor.

Dixit, et effreni terras tumefacta furore
Hispalis ascendit: quatit sine & corda Tyranni.

Nunc & in ultrices populorum commovet iras.
Unde ad aures Digamiani Praesidis facinus cum
parvenisset tantum, inflammata ira, parit turpitudine
facti.

Ipse etiam motus certat, rabidisque rebelles

Aggreditur furis mentes, manorque Leone
Ipsas insequitur, munitatur plurima mortis.
Damna metu, timidasque Jovis seu fulmine tentat.
Concurritur ergo in unum nefas, saviente Diabolo per
monasteria carnificum, atque iniquorum hominum, ut
expeditis, quae mandata erant, exequerentur. Aliis
manicas ferreas, alius dura vincula parat, ac clementi,
prout suum, quisque noverat, aptum esse tormentum
in Virgines conquirebat ultioni. Sed nihil proficis, nihil
obtinens, saeva crudelitas; Ecce eas ut inveneris orantes
domi, latus, gaudentesque peragatam animadverses simul.
Deumque benedicentes tunc temporis audies, quos pro
nomine Jesu filij eius, Sponsi sui dignas fecerit contri-
metiam pati. Inque ubi conspexere imprati illi domine
missi Virgines mansuetas, ac corde sumiles Christi sumi
prostratas, ut lupi in oves, ferociter invadunt, saeculis
semifactis, quae forte supererant ad perniciem abutuntur
in ipsas, talibusque maledictis exclamant protinus atque
iniuriis afficiunt.

Heu, heu! Grande nefas, et sola morte piandum!

Pro scelus! Alma Venus sobis, pro talibus ausis.

Infuset penas, sibi vindictamque reposcet.

Tunc distrahentes ipsas sine, atque inde, criminibus tenent.
alapis, atque pueri percutiunt, nexu manibus, pedibus
vincula mandant iterum, atque iterum stringunt, ut carnis
maceratione manus coalescat tormentum, atque ita
spectaculum facta per vicas, et plateas Civitatis intendant.

Mens intacta manet, superant, ridetque dolore,

Latanur, Domumque crucem clamore reposcunt

11
Venerum igitur iam erat ad Lumen superba
domus Præsidis, et ad tribunal sine mora cum integre
derentur, statim tyrannus ille Diogenianus alloquitur:
Quisnam vobis, o maledictæ famina, tam nefandum dogma
suggessit? A quo Proceptore istiusmodi errorem atque
blasphemiam accepistis? ut postpositis sacratissimorum Prin-
cipum decretis, falsam illius Domini Crucifixi spe so-
lâ nixam sequeremini fidem? nec immortalium Deorum
aras adipum pinguedine, aut turis odore repletas ungu-
accessistis; sed et simulacrum Veneris nostræ (Proh stupor!)
manibus vastis spurcissimis nuper parieti illasum coram
omni populorum catu confregistis. Quapropter, cum tandiu
iniquissimorum criminum sitis auctores, ac in Deos, no-
strosque Cæsares maledicta, atque irreverentes temeriter
inventæ, aut penas vestro sanguine lute, vel Deorum
cultu tanti sceleris facinus expiate.

Ille autem, his dictis, in cælum Lumina tollunt.
Lumina: nam teneras arcebant vincula palmas,
Auxiliumque Dei poscunt, sic deinde locuta:
Impie, quid tentas, aut nos avertere frustra?
Vel tua, si possis ingignere dogmata cordi.
Quid Iove perfidius? Venere aut obsecimus ipsa?
Respice iam potius Christum, mentisque furore
Deposito, teneas verum; quod credere cunctis
Expedit, atque Tibi continget causa salutis.
Taliter instabant dictis, fixoque manebant.
Cum Diogenianus ipse magis ira commotus, quod taliter
illi illudentes famina, catholicam veritatem suaderent mo-
nendo, quam prius extiterant Veneris idolum audaciter

conculcando, præcipit Statum carnificibus, quorum turba
cingebatur ad paranda tormenta, ut eas omni generum
genere torqueant, atque in telarias furcarum ad instar
signa fabrefacta suspendant, ibique pedumque ferreis, la-
minisque candentibus urant, distringant, laniant, nec ab
ulla cruciatuum specie interdum lenerrimum quellorum
corpus vacet.

Mox omnes torquere, immanis turba, parati
Arripiunt Austam, teneros artusque trementes
Suspendunt humeris ligno, pariterque **S**ordem
Ruffinam cruciant, eadem fit utrique palestra.
Dilamant alijque pedes, alijque **L**acertos.
Fervet opus. **S**ancto tellus madefacta cruore
Nec satis est crudis, nec adhuc saturantur iniqui.
Mira **S**ei virtus, divina potentia sexu
Plus nitet in fragili. Ceduntur pectine ferri.
Unguitus abscissis manuumque, pedumque perumpit
Carnifices urgent, tunc non nisi cantica **L**audum
Ore sonant alacri, nec utroque in pectore **C**hristus
Deficit; at potius **S**poncatum corde potitur.
Propterea, **A**uditores amplissimæ Præses iniquis nequit
quam **V**irginibus Tomacatus, ni laceant, illis protinus
minitatur excidium, corde vivas se privaturum fore
obtestari non timet, quas **C**hristus possidebat intus;
exterius autem circumdabat ignis. Ille superius, qui
quondam Patribus sapiens patens fecit iter in ratis: ut
tandem ad optatum promissi **V**oni, beatitudinis scilicet
terminum per mediam **S**æculi, vastumque tormen-
torum **L**ibulis pervenirent eremum.

Hoc opus, hic labor est. non omnes, quos amat æquis
Tumque **g**ius **D**ominus, sunt latia præmia adepti.
Quare inde satis cruciatus præcipit prociæ ille, superbusq.

4

Prætor in carcerem obscurissimum subter terram immitti, itique
inedia diutissime maceratas teneri: minime animadvertens
perfidus Iudex, quia qui fecit ipsas in tormentis alacres,
easdem redolere posset in vinculis saturatas abunde. Ducun-
tur igitur spectum versis subterraneum, quem nunc colentes
Regalitani Cives invisunt. Hic quasi in Paradiso An-
gelico fruebantur obitu, et, quod mirus est, Dominus ipse a-
gminibus circumdatus militem perpetuum ibi ipsas forebat.
Deus noster refugium, & Virtus. Et cum semel, Sanissimi,
Christi nomine tormenta sustinemus: Dominus virtutum
nobiscum. Deus Jacob noster susceptor. Tunc etenim cibum, &
potum Angeli ministrabant. Aqua puter, qui tantummodo
spurossimo luto ante scatebat, limpidissima ad os usque
Virginum succrescentes sitibunda pectora laxant.

Quid Reliquum? Primum quarenti colica leona:
Additur & victus, nec legumenta cupit.
Est cum a Fortioribus iam diu exagastulo tradita, Tyr-
nus audisset, nullatenus perire fame, nec mirans, quippe qui
magicis illusionibus irrideri sese putaret, extractus inde ru-
bet seminudas, plantisque spinas, atque tribulos super longum
iter conficere. Ipsum proficiscentem Virgines subsequebantur
catholicam fidem annunciantes utique: nam cum iam dudum
habitarent in domicilio Altissimi, et in protectione Dei cari
commorarentur, scuto circumdabat eas veritas eius. Propterea
a timore cœcitatibus Gentilium non timuere. Hic multi non
credentes a latere ipsarum mille cadebant. Illi multo plu-
res annuentes decem millia à dextris illis appropinquabant.

Victices Christum profitentur, et agmine denso
Credentium Patriam repetunt poscuntque Triumphos.
Hoc iterum in carcerem trusa quasi in Capitolio Angelorum

herbam Laeam canentes cernunt, plausibus excipiuntur,
aeternam in sedem mature iam collocanda certiores facti sub-
sistunt. Iustaque, ut natu maior primum advocanda consur-
sit orationeque peracta devote Christo ad nuptias adgre-
nti sua lampade assedit, & Vale dicto Torori sua Rufina
progreditur. Corpus demum anima linquit, ut vel post mor-
tem Diogeniano crudelitatis materiam praestet, et iam ultra
vitam, ac mortem Sponso caelesti patientiae, atque bonorum
operum fructus ostendet. Audito namque ab immixta Tyranno
Virginem obire, statim ministros accersit, illisque corpus ipsi-
us ungerat, in puteum profundissimum ejcit, at hancque Toro-
rem fustibus prius contusam, tandem gladii percussam capi-
te voracibus flammis, in cineres redigi.

Corpore tunc Iusta in puteum iam denique iacto

Ruffinam invadunt: alius percussit fuste
Tentat, et in saxis alius, iam durior ipsis.

Tunc omnes torquere; fera at trulentior omnes

Ense ferit collum, dat lac pro sanguine pedis
Spiritus est colum scandens, velut alba columba

Tradendum flammis, corpus deponit acerbis.

Sic, Auditores optimi, Iusta, ac Rufina cursum vite,
sua pariter complevere virtutibus, sic cucurrere simul, ut
tandem optatum bravium apprehenderent, Quorum corpora
in terris: aliud ex parteo; aliud autem ab ione illasum
Sabinus Archiepiscopus in unum collegit, sepulchro con-
didit honorifice, ubi resurrectionis, gloriam utrumque inde
animabus rursus adiunctum, quasi dicendum Domino expec-
tat: Transivimus per ignem, et aquam, et eduxisti nos in
refrigerium.

His igitur nostrorum actuum dedecimus affectum, ut
facti denique illarum compotes gloria interventu, dum inter
choros Virginum, Doctorum, atque Martyrum triumphet Laure-
ola redimita beantur, nos quoque Mirabili in sanctis suis

Decantata fuerunt haec
Carmina a Joanne
de Molina
Grammatico

ORATIO LITERARIS

In honorem Beati Marci Virginis Martyrumque

Civitatis Salspaliensis spectaculum Protectricum

TERCIA

An Ecclesia Marice

Per DOM Marcum Montefion Grammaticum

Abitavit

De Marum patrocinio super Sanc Civitatem miraculo
atq portendit pluvies exhibitio.

Quod me a verborum copia posset secludere
Notissime Præsident, virtutum Stemma, scientia-
rum Paradigma. Religiosissime Patres. Equites nobilissimi.
Adolescentum pulcher congressus. Quod me, inquam dux
decoratissima palestra revocare posset ascensu, id ipsum me
parvulum allicit in sublime dicendum. Secludit igitur
Sociorum cursus plusquam bene peractus me nusquam eorum
plenè institutum vestigiis; pungit autem dolor certaminis dubij;
Commovet gulebitudo prævij magnifici, ut non deficiam omnium
vestrū benignè vide in me ora, atque oculos esse conversos.
Quid? Nunc pugnat pudicitia, illinc metus. Nunc confusio;
illinc emulatio. Quia ergo dicam, aut quo me vertam, nescio.
At matre, matre, inquiunt nostra Tutelares Patronæ, et qua
cavet eloquium animæ, dicti soliditatem in nostrum, Iuvénis
tuæque Urbis prædium proficiscere Latus.

Dulcis amor Patriæ, ratione valentior omni

Te vocat in Laude, nosque favere, scies.

Hoc igitur, Conscripti Patres, tutamine fultus, nec semel,
maiorudine prævia, Salspali amore constrictus utrinque lon-
ge Lateque ad dicendum iter aspicio. An Salspall imperium
sibi inter urbium celeberrimarum, quod talibus fuitur fulta-
menti, Laudes accrescat? Num vero hinc Protectricis sanctis

44

totius Hispania, quod ibi natæ illustrantium, atque suo
Sanguine decorantium culmen ascendant. Nec alterum
ab altero serundum existimans, utrumque pro vivibus sus-
cipiendum munus aggrediar.

Non ego finierim, posito, pia, Limite tota:

Quo Patria pietas me iubet ire, feror.

Aquora latoribus, prohibentur flumina ripis,

Metitur spatij Terminus arva suis:

Odit amor fines. Quis enim sit finis amor?

Ille modum dictis non sunt esse meis.

Hispaniam itaque vetustissimam omnium terrarum Orbis
Orbium, inter ipsas Reginam, nulli cedentem, quæ nimmo
a multis sæculis prorsus cunctis antelatum agnovimus: quan-
doquidem Alcides, ille Thebanus prima ipsius fundamen-
ta rexit, Locans ibi eiusmodi inscriptionis columnas: **Hic**
maxima futuris temporibus Civitas erit. **M**anc et no-

vere **C**æsares optimam sibi, coluere superior, atque inferior
Africani fortissimam belli, nemini non salubrem, universis
commodam, atque dum per Diabolum tenacius erroris alligata
catenis, idolorum iura censeret, non aliam ritibus invenire
promptiorem, aliam minime ad aras maiori propensione frequen-
tem. Quid multa? **E**rrorum nox præcessit; **V**eritatis autem
dies appropinquavit, **I**acoboque **D**ominum fratre ad Hispanias
itidem veri prædicatione transmissa, prima quoque **S**ic E-
vangelica **L**egis constituitur **S**edes. **H**ispania, inquam, prima
opera tenebrarum abiecit, atque arma **L**icis induta, procede-
bat, sicut in die, **D**oneste. **O**stine **M**agnum; **H**inc **C**onfes-
sorum, **C**horis exultavit uberrime. **A**mine **V**irginum exercitibus
candidatis circumsepta gaudebat.

Cæterum adhuc opificij sui celestis **D**ominus fundamen-
ta talia curavit, adeo forti, ac prævalido munimine vallari,

atque circumtegi suam Hispaliem cupijt, ut facinorum monu-
menta priorum, Casarei triumphii, insignium Fleuorum an-
teacta trophæa, veritatis Evangelica, velut umbra, corpori
cederent, iuna famineæ pusillitatis solemini, prætæque sibi
victimâ propelleretur variarum superstitionum, in quibus
displacebat, vitis anterior. **Hæ** sunt nostræ **Hispalitanae**
Virgines Iusta, & Rufina à Deo specialiter **Urbi** **Sui**
tutatumini datæ, quæ, tamquam columnæ aureæ charitatis
in Christum super bases ardentes virginæ puritatis nobi-
lium iidem Martyrum nomina adeptæ, ædificationem spiritalem
Civitatis iterum, atque iterum confirmaverunt, ac super hanc
mulieres immaculatæ portentis plurimæ, atque miraculis compu-
tantur.

Hispalis o felix tantis ditata Patronis!

Civibus o tantis **Urbs** veneranda **Mibi**!

Quocirca, **Evolutissimi** **Obstantes**, nostrarum nunc **Proteci-**
cum aliqua benefica miraculis plurimæ, atque in nos ostensas,
quotidie etiam semel, atque iterum repetita, ne cuncta quidem
numero percernere contendimus. **Est** ut primum, atque præ-
cipuum in medium afferamus maiori nobis ipsarum **Sui** **Ci-**
tati datæ patrocinij argumentum, supersedendum nobis, ut arbitror,
lite fuerit iuncta. **Utrum** **Hispali**? **An** **Burgis**? **Num**
vero **Hispanicensi** quodam in oppido eorum corpora sepulchro
magnifico venerentur? **Nam** præter **Plures** plurimos ex-
tat **Suius** **Metropolitana**, atque **Episcopalis** **Ecclesiæ** suis
in **Breviariis** taliter repositissimum monumentum: **Quarum**
Corpora **tellus** **Hispalitensis** condita servat.

Et **hic** ergo, ut certis amplexibus veterumque opi-
nionibus, veluti absque fundamenta rejectis portentis **Sui**
firmitatem opinionis nostræ sequens declarabit eventus.

Tenebatur adhuc **Maurorum** vinculis ad-
strictum nostris exoratis, nostrisque cunctorum criminibus **Hispal**,
cum primus **Suius** nominis **Leoponis**, atque **Castellæ** **Rex**
Ferdinandus voluit: suam **Leoponem** **Civitatem** **sanctarum**,
Virginum **pignoris**, reliquisque **Martyrum** **honorari**. **Et** ut

pro viribus excogitata namascerebatur, misit tunc temporis Episcopus 45
copatus infula Legionensis decoratum Alvirum nomine quem
dam Virum virtutum, ac Sapientiae doctus exornatum
apprimere, ut Betnabet Maurorum Regem adiret, cuius
sub ditione Hispall nostrum Ferdinando iam duobus
census, ac tributa solvebat, corpora Sacratissimarum Vir-
ginum ac Martyrum Iustae, ac Rufinae ibi Sumo data
conquireret. Huc proVectum Antistitem, postquam legatio-
nem Regi Barbarorum obiecit, tuncque ad inquirendum
sepulchri Loca venirat; ecce ex labore fractum placidissi-
me Somnus invasit, illicque per quietem Isidorus quondam
huius Cispagatis, totiusque Hispamiae Pontificale Lumen
visus est apparere, atque ipsum curarum multitudinem ob-
vultum Divitummodi verbis oracul aggredditur: Daclum
Te, frater. Sed melius, Auditores amplissimi, vulgari no-
stra lingua methodo tantum Virginum patrocinii testimonium;
cunctis ut innotescat, edisserendum putem.

No he sabido dice Isidoro al Santo Obispo Alvirto, que
Tu, y tus compañeros avéis a esta Ciudad venido a buscar las
sagradas Reliquias de las gloriosas Virgines, y Martyres Iusta,
y Rufina: para llevarlas por mandado de tu Rey, y Señor
temporal a la Ciudad de Leon, donde se habita; Pero no
es voluntad del Supremo Señor, y Rey del cielo, que pri-
ves a esta Ciudad, de tan gran tesoro: porque estas son las
especiales Patronas, que el mismo Señor se señalado a
Sevilla. Y así atendiendo a los buenos deseos de tu Rey,
llevarás mi cuerpo sagrado en lugar de las inestimables Reliquias
que de las Santas Virgines se traían.
Dixit, et avertens rosea cervice refulsit,

Imbrosaque compes decernum vertice odorem

Spiravere, simulque illinc eorum usque recessit.

Vidistis iam Spectatores Optimi, auribusque percepistis Isidorus verba: Quomodo Sanctarum Virginum patrocinium fidei, celestique suo testimonio nobis adjuveret. Civitati Hispaniensi a Domino Legatus ire rursus, cum Sibi, quam alteri potius tale committeretur, ipse proprio ore fateatur, qui domum Terris viveret. Prasul Sarum Martyrum hymnis, & officio proprio Laudes amplificavit. Solemnissimam Sanctarum Virginum Justae, & Rufinae festivitatem nuncupans, eas iam Solis, atque Lunae duo lumina magna non veretur extollere, iamque iidem spiritu ferventior Flumen Civitatis praecipuarum Tutelarum proculdubio nomina tribuit. Ob hoc inquit Vita, Salus, et Via, Veritas Te summi precibus, Christe, roscimus: Martum suffragio nos Te consecres Quamvis fideri voce placatus es. O mira Dei nostri erga nos abyssus Providentiae! Profundissimum praefatis gellagus! Sanctarum amulatio virtutum! Quid potius Consigniti Patres, mirex? An Isidororum Sanctarum Virginum patrocinium attestantem? Num vero ipsas de nostra Civitatis salute pericullorum evasione sollicitas tam anxie? Sed ut verius difficultatis nodum absolvam. Primum quidem mirabiliter, quandoquidem non modo videntur; at etiam rebus Virginitibus sacris sese ipse postpocuit, dum corpus suum pro Sarum pignoris suberet altis transmitti. Quod mirum! Insuper & Laudes vivens, & vita functus Protectricibus nostris commiscitur ita; ut nihil addi vel peritissimae audax invenerit. Felicem praedicabat Michilem praepotens ille Alexander Macedo, quod virtutis sua praenem nactus fuisset Et Comerum. Feliciores iidem Ego; imo congruenter nactus loquium vos lignum existimen

Homero.

Quod si secundum (ut praedixi) persequi vellem, iam
vestra sollicitudinis curam miratus eroa Hispalim gessit,
vel fame pluris defatigatam, obtrivi: deficiam verbis mul-
ta mihi suppetent enarranda protinus. Quare meliori, atque
laudatoribus magis commodo asylo involvere reliqua exinde.
que, non nisi Hispali nostra, iam tandem congratulaturus insi-
stam, errorumque venia a vobis impetrata, Doctissimi novis-
sima Sanctarum Virginum, ac magnae nostrae Civitatis
Laudes carminum artificio perficiam.

DIXI EPIGRAM

Gaude Hispal, da tura focis, da munera templis:
Qualia nec, viciis hostibus, ante soles
Iam belli paritos superas in pace Triumphos.
Teque aliquid, quamvis maxima, minus habes.
Non hic Alcidis clavam, geminasque columnas:
Imperij referes, insula signa tui.
Non Aquilas dices, nec quas Romana Quiritum
Vexilla anteferunt, ut rata dona Iovis.
His meliora tenes: clavam, duplicemque columnam,
Qua teritur Damon, & quibus ipsa manes.
Clava tibi Pugilum celebris victoria Matrum:
Utrique cum fuerat testificata fidem.
Hic velut in scuto Sathanam compinge superbum
Illata vixereis & Scorpionis ora comis.
Corpora Sanctarum, colas animaque Decepte,
Altera quaeis fueris, & quibus, altera ovas
En Te sustulam servant, divimuntque divinis.
Sustentant populum, praecipisque favent.

Languorem stultitiæ scholaribus afferentem pestem obli- 47
vis studijs molientem nefariè, atque huic denique prae-
signi Universitati Casarea indecorem, exitium, ac penè pe-
ne funus machinantem imperij, hodie è Gymnasijs vellecti-
mus, vel emissimus, vel ipsam coëdientem è musæis omni-
bus, diris prosecuti execrationibus sumus. Abijt. Excessit.
Erupit. Evasit. Palam iam cum literis ac virtute so-
cietatem coibimus. Sine dubio intestinum Sapientia
hostem abiecimus, fortiterque propulsatum impulimus,
cum otium ab inaugurationis tempore studiorum in exi-
lium proficisci quodammodo, & abire coegimus. Quare ora-
tulari non satis Hispalitana iuventutem mihi conceditur, quia
uno, vel altero mense à litteris vacans, tanquam longo
temporis intervallo à Gymnasijs nostris avulsa, Septemori-
demum inervante, iterum hodie in Picaum se refert, la-
borisque intermixti pensum instaurat, tanta animorum ala-
critate, quod desideria pestem evomuerit, forasque projecit,
quantum hic frequentissimus consessus, hoc ab omnium oculis
studium spirans, hoc in cunctorum spectantibus hilaritas
non vulgari ostendit.

Verum, quibus verbis, quonam ornatus condere Sapientia
vobis venustatem officiam? Equidem mentem parvuli
exceedit. Non igitur, Auditores amplissimi, cum de Sapi-
entia dignitate. Mihi temeriusculo Oratori instituitur
sermo, aliud excogitandum existimem, quam nudam ipsius
Sapientia vobis maiestatem offerre, eius antiquitatem
demonstrare, dona, magnitudinem trahere ab effectis, ut
ex hoc propter illam obtinendam laboris amantudo in
dulcedinem commutetur, atque in tanti luminis fulgore,
perhibito studentium aviditas expenscatur.

Ingenuam, doceo, sanctis assuescere pubem —
Moribus, et sacras vestigia ferre per artes.
Nunc mihi per calumnia erit, sublimis et altam

Ducet amhelantam Sophia Pyradysus in arcem.

Postea divertitur sua per dumeta, suoque

Non facili accessu consistam lumine Plummus.

*Igitur si nosse cupitis Sapientia originem, huius doni
minister antiquitatem; Deum ipsum requirite, ipsius at-
tributa, quorum primatum ipsa tenet, avidius perscruta-
mini: Sapientiam scilicet omnia precedentem protinus
exequemini; quoniam illa iuxta Ecclesiasticum à Domino
Deo est, cum illoque fuit semper, & est ante saecula. Ibi
triumphales sedes; ibi habitacula aeterna solium suae
maiestatis instituit; & licet nulli investigabilis sese in Deo
totis suis radijs abscondat; attamen vetus creatis participata
noscitur, laudibus sublimatur, praconijs extat: quoniam
Spiritus Domini replevit orbem terrarum; & hoc, quod
continet omnia habet vocis scientiam. Nec huius verita-
tis ignaros, vel prophanos Authores ipsa prima Veritas li-
quat: namque in mirabile providentiae divinae monumentum
itaque pra reliquis extollebat vocem Lucretius:*

Deus ille fuit, Deus, inclite Memmi,

Qui Princeps vita rationem invenit eam, quae

Nunc appellatur Sapientia, quique per artem

Fluctibus e tantis vitam, tantisque tenebris,

In tam tranquillo, & tam clara luce locavit.

Hinc scientia, atque intelligentia rerum dedit hominibus

estimatorum esse, & in dies crescente, autaque peritia,

Sapientiam, quae per altissimas causas: Hoc est, ad divi-

na transcendens, omnia dijudicat; Viro optimo cuique li-

teris, ac pietate concedit. O vere divinum, caelesteque do-

num! O inestimabilis Sapientia decor! Hoc accurate

Cruditissima Spectatorum Concio hodierni huius Theatri

Mihi Mecenates amplissimi, Hoc inquam, munus specu-

lamini prorsus. Videte igitur, quali insigniti sitis honore:

quali dono fruamini, quod & sede magnitudinis Dei vobis

illapsum iugiter vobiscum laborat, vobiscum iugiter operatur.

Est Deus in vobis, agitante callescimus illo,

Spiritus hic sacra semina mentis habet.

Homo etenim pulvis iners, umbra levis, ac penè nihil,
 Domino comparatus tam sublimiter donis exollitur, ut pau-
 seminus minor Spiritus Angelicis, honorem, & gloriam
 à mente aucupatus, quidquid est, quidquid viget, ac movetur,
 in omni creatura disquirat, agnoscat, intelligat, ac perscrutetur.

Quid namque erit in rerum universitate tam absconditum,
 quod Sapiens acerrimus veritatis speculator ingenij sui acumine
 non contempletur? Aspice: modo arcana parturientis nature
 effecta, modo colorum motus, modo stellarum incessus Philoso-
 phus indagat; modo etiam medicinali operatione in corporum
 agnitiones vehitur, atque principiorum lumine primo,
 causas disquirat, discursuum fate illativa generat effectus,
 ac denique existimatione prudentiali protinus iudicat: quid
 faciendum.

At quid de terrenis enunciantur, qui celestia quoque
 mentis acumine prosequuntur? Ad olympicas namque
 sedes Spectatorum ac Spirituum Domino deservientium
 Theologus cognitione procedit, & in amplum interminæ veri-
 tatis penetrat congressus, inscrutabilem illum terrarum,
 syderum, & Angelorum Conditorem explorat, & ut Ovidius
 spiritu suo incalescens piebat:

Mente Deos adiit, & quæ natura negabat
 Visibus summanis; oculis ea pectoris lausit
 Sed qualis illinc, rogo, ad socios redit? Quisnam inde ad
 Domines sibi concorporales reverentur? Cornuata, quasi Moy-
 sis faciem Sapientis Domines intuentes intendent in illum
 præ maximo fulgore nequeunt. Intinc, inde, intellectus, &
 scientiæ, apprehensionis scilicet, ac discursus splendore reful-
 get, & instar Iamifrontis, Sapientie, atque prudentis animi
 facies illucescens, nihil à tergo inexploratum linguit, et
 à fronte subtili acie futura quoque prævidet. Namque ut
 Ciceronis imitatus auctoritate de Sapientibus eloquar. Virorum
 bonorum mentes diviniæ, atque æternæ esse mihi videntur, quod
 Optimi, ac Sapientissimi cuiusque animus ita præsentis in po-
 sterum, ut nihil, nisi sempiternum spectare videatur.

Ecce, Auditores optimi Sapientum magni-
tudo. Non sic Orpheus, pulsata lyra, in trabentis saxis gra-
stantior, ac Sapientis in affectibus excitandis effusior. Ita Periclem
Anaxagoras. Timotheum Isocrates. Dionem Plato. Epami-
nondam Licias. Alexandrum Aristoteles, civitatis abducentur;
ad virtutem inflammaverunt.

Ceterum omittamus infidos, quorum Sapientia secularis &
stultitia est apud Deum, & ob divina Sapientia demonstan-
dum effectus, Laudemus viros gloriosos, & Parentes nostros,
quibus multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a se-
culo.

Haec enim illum, qui primus formatus est à Deo, Pa-
ter orbis terrarum, tanto fulgore circumdedit, tanta mare-
state replevit; ut universa creatura præponeret, & iuxta
peculiarem unicuique naturam, cuncta ei manifesta pate-
rent. Ab hac, ut alter recessit mulierum amore degra-
vatus interijt. Tunc adhaerentes Patriarchæ, hanc assequi-
uti Propheta, & mysteria plurima prædicere, divinis
mirabilia videm operati sunt cælis. Quis deinde Aposto-
los spiritu sancto repletos mundiglem sapientiam procul
abegisse non credet? Et ex advenis cives, ex hospitibus
factos domesticos, Christus Sapientia Patris non servus
iam; sed amicos compellat: quia omnia quaecumque audivit
à Patre, fecerit illis perita.

Et quidem, Eruditissimi Mantes, Doctores
ceteros Ecclesia præcipua luminaria iam paulo attentius
speculemur. Quis, nisi Sapientia Gregorium magnum efficit?
Quid, nisi illa Hieronymo maximi Doctoris invidit nomen?
Ambrosium disertissimum scripturarum demonstravit inter-
pretem? ac denique Augustinum africanis ecclesijs exindeq.
toti Christianorum populo Luminare fulgentissimum dederit?
Magnarum aliarum aquilam nominavit: que longo membrorum
ductu hoc est: omnium scientiarum adimiculis prædita venit
ad Libanum, montem coagulatum, & pinguem, montem, in quo
benelacrum est habitare Deo; id est Ecclesiam, & tulit me-
dullam cævi: Theologiæ scilicet mirè patefecit arcana, subtiliter

questiones dissolvit, assera dilucidavit egregie. Taceo
de illis, quorum volumina Ecclesia græcia iactat: Ba-
silio, Chrysostomo, Gregorio Nazianzeno, & reliquis. =
Paſſet eo etiam innumeros alios, qui per fidem vicerunt re-
na, operati sunt iustitiam, obtulerunt ora infidelium,
extinxerunt impetum hæreticorum, & in D. Thomam
nostrum Doctorem catholicum tandem sublaturus vocem
accedam, in quo, velut in ambo in compendio quisque cu-
mulate cuncta, quæ scribi possunt, inveniet.

Namq. si vultis Gregorij
spiritum, Augustini subtilitatem præcatem Ambrosij;
Hieronymi profunditatem in uno fidei. Adhuc adunatim
nancisci? Ecce Thomam Doctorem Angelicum. cuius in
obitu sybus quidem missum de superis, eum celestem de-
monstrat cæteris verbo, vita, doctrina, literis. Si etiam
optatis fixum Ecclesiæ propugnaculum hæresum armaſe-
liciter retundens miro stupore semel, atque iterum demi-
rari? Ecce Thomam Doctorem mirificum, qui tot miracu-
la fecisse creditur, quot articulos conscripsisse dicitur. Si
tandem cupitis ad splendidiſſimam eloquentiæ normam, in
fulgentiſſimam ſcripturarum Lucernam, quam nunquam tene-
brarum caligo labefactavit mentis aciem, licet tanto imparem
radiorum certamini, commiſſentem ſuffigere? Ecce Thomam
Solem Sapientiæ, cuius adus fuit, tenebris errorum expulſis,
mundum illuminare, per viam veritatis lutiorem mentes divi-
gere, latibula dubitatum, aperta veritate, manifestare, dif-
ferentias rerum ostendere: id est verum à falso separare, vel
Sanctorum omnium diversos sensus in credentibus conciliandos
amplecti. O Thomam vobis doctrina mysticum! Divina volun-
tatis interpretem! Theologia Principem! Universitatum
Parentem! Sapientiæ utique chariſſimum Filium! =

Fabriciorem Adamo, quem innocens vita, nulla mandatorum
transgressio talem instituit. Salomone maiorem, cuius mundi-
ties ita ore Pontificum predicatur. **It**c, inquam, Sapientum
Exemplar, quo non praeferendus aliud, ecce Auditorum amphi-
simi vobis imitandum ostendi, ultra quem progredi nefas;
sed in illo pariter mecum sistentibus in eius honorem, &
placitum utinam concinere liceat.

EPICR **In Thomam Aquinatem Dⁿⁱ nostrae Angelicæ**

Ecclesiae Lumen, populi sacra norma fidelis
Tu clares mentis lumine cuncta sapis.
Te accendit Christus, posuitque in plebe sinceram
Omnibus ut niteas dogmate, voce, fide.
Te tua supremum clamabunt acta per ævum.
Quod Tibi non fuerit Doctor honore pari
Nullus honore gari: quoniam tua dogmata Christi
Ore probata manent, terraque celsa colit.
Terra colit reverens, & iam pro sedibus olim
Articulos Patres consulere tuos
Auspice Te virtus Thomistica lecta triumphat
Hostiles classes, nec fera bella timet.
Te sine fons lymphis videris, levis umbra fuisset
Nosque anima corpus, vel sine sole dies.
Ne volites ultra communi voce vocemus
Ut Praeceptorem Te videant oculi.
Non solitabit Sol noster, non occidet ultra:
Nobis cum laetos lucet & ille dies.

DIXI

Præfuit huic orationi R. P. D. Thomas & Guido Rector

ORATIO LITURGICA 50

In Laudem D. Vincentij Ferrerij sacri
Ordinis Prædicatorum

Ex nominis ætimologia, quod à vincendo
dicitur, & primò à victoriâ, quam de mundo ver-
bo, & opere reportavit strenus miles.

Prima in ecclesiâ matr.

Tabita

A D. Ioanne Augustino Duran Grammatico.

In laudes utinam feliciter decantandas, animo licet
presillus, ascendo. In præconia cunctis numeris absolvenda;
etiamsi exiguis meritis vocor. Cuiusne? Mei mihi! Quantum.
Præses dignissime tam virtutum gloria, tum Litterarum splen-
dore conspicabilis Meros. Religiosissimi Patres. Equites no-
bilissimi. Charissima Juventus. Quantum, inquam, distat
ab Oratoris ingenio rei magnitudini congruens, eloquium. Assum-
ptum præstans obruit utique audientem: Valente scilicet Decus
Hispania fulgentissimum Iubar. mirabile toti Orbi Prodigium.
Ad Dominum uberrimus Fructus Dominicani cætus. Tristi-
ficans cælum Gloria. Clarissima Christi Domini Tabu-
læ ipsius specialiter in terras missus Præco. Quid ultra? An-
te illæ, qui habens in manu suâ evangelium æternum voce
magnâ clamabat: Timete Deum, & date illi honorem: quia
venit hora iudicii eius. Obruit equidem me imperitum mate-
ria magnitudo, encomiorumque copia verborum inopi obsistit.
ac denique timore perterritus ad vocem huius Angeli aures su-
perantem humanas, atque divinas extremi iudicii commonefaci-
entem iras.

Obstupui, steteruntque comæ, & vox faucibus hæsit.

7. *Et laqueum novus Daniel clausus, et explorati sunt conec
mini quicquid, et ad pedes eius obsecratis penitus apparuit,
quasi in visione doctrina sua Angelus ille mente conceptus et
in suis laudibus surrecturus proximis, ostendit, quid ageremus;
a quo in concionibus incipendum.*

*Accipe, quae peragenda quicquid latet arbore sacra
Angelicus folijs, et lento vimine ramus,
Christipara dictus sacer, sic sub stirpe recondit,
Cuncta saluti hominum fecit quae mystica Numer.*

Ergo alte vestigia mente, et vite repertum.

Carpe pius, meditare fovens, offerque precator.

*Et iam, Auditores amplissimi, intelligi mente conceditur, facile
ex signis datur: quae sit arbor? quoniam ramus Angelicus?
qui salutis nostrae principium, ab Angelo primum editur, Vir-
gini primo annuntiatur, ac tanquam à virginali terra: suis
scilicet castissimis visceribus per verbum fiat duplicis sub-
stantiae terminavit Deus et homo, Salvator et Redemptor
in arborem magnam, cuius rami nostra redemptionis initia ex-
primunt, progressus folijs explicant, fructibus proventus eter-
nitatis demonstrant.*

*Ergo Rosarium, sive Psalterium purissima Deigeniti-
cis Mariae nos admonet Vincentius; Cuius utinam sicut
usque nunc frequentiam observare, et Mihi hunc primum ramum
Angelici oratus proferre divinum Numen praestet.*

Ave Maria, Gratia plena, Dominus tecum.

*Est tunc de Vincentio nostro verba facturo, cuius non mi-
nimam laudem in tali precandi concionatoribus instituto
more decessi, ad vincendam quamcumque de parvitate formi-
dinem, quemlibet de immaturitate timorem Virgini puris-
sima auxilium instat: Aggrediar ergo.*

*Valentia hispania citerioris urbe inclita natus, nec sine miris
prodigijs, nec sine divino presagio ad sacrum baptismatis
fontem lavacrum regenerationis suscepturus adducitur, Et sicut in
Ioanne Baptista legimus, Parentibus, et cognatis disceptantibus
denomine, quo vocaretur, Parrochus ipse quodam velut numine
afflatus insimul per huiusmodi verba sacram rem minister explevit,*

nomen infanti miraculosum indidit, futurique omen felicissimum
quasi Vates amplificavit: Vincenti, Ego Te baptizo in nomine
Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Obsistere omnes, ac vultu
in Procuratoris circumcisione mirati adinvicem dicebant: Quis
putas, puer iste erit? Quis, nisi, quod ipsum nomen significat:
Et postea declaravit eventus, Quid enim Vincentius, nisi Vin-
centem exprimit? Quamquidem mundum strenue devicit, Da-
monem expugnavit egregie, fortiter Carnem subegit.

Audite, quaso, Conscripti Patres, quos apud Divi Pauli
regale huius Civitatis Cenobium, atque multis proculdubio
saeculis Religionis normam, divini celebrandi cultus exem-
plar, ante eius praeclaram effigiem vensus legi, Tunc appu-
mento aptos adnotavi, Commemorationum etiam orationibus, si
placet, adaptandos perpendi.

Vincenti, decus hispanum, Lux splendida nostri
Ordinis, & Verbi Buccina sacra Dei.
Tu cruce devincis Mundum, Cacodamona, Carnem;
Ergo Vincenti Lauream iure datur.

Non abs re, inquam, dividendum existimo triplicem trium-
phum triplici nostrae contentionis scopo ex nominis ethimo-
logia Vincentij: a victoria eius praeclara in mundum, a ex-
pugnatione memorabili in Demonem, ab insigni demum, et
supra humanas vires Carnis interitu, quorum primum mi-
hi commissum constituit equidem verum temporalium contem-
ptus, voluntaria paupertas, religionis ingressus.

Quocirca a ventre matris victoriam auspicatus, & Trium-
phum, viros quasi latratus carnis in mundum edidit, quod ubi
Mater agnovit, ambigens de essentia, Archiepiscopum valen-
tinum tunc temporis Virum pium, ac litterarum scientiam ap-
primè eruditum adiit, ex eoque intellexit: filium se pariteram
Angelicum, qui divini verbi Predicator excimius Celus Ca-
nis mirificus sub Domini Patriarcha regulla vivens, spretis
mundi oblectamentis, magnos acquireret concionandi progressus.

Adole, quod Pater, dum per quietem in lectulo cubaret,
a quodam venerabili fratre Prædicatorum Ordinis habitum
inducto Sac. percepit: Congratulor Tibi, fili charissime, nam
Vxor tua pariet Tibi filium maximum Concionatorem evan-
gelij, cuius sub indumento, quod me vires gestare, erit felix
augurium, & Amplum mei volubilis incrementum.

His ita prælibatis nonne, Patres conscripti, ut mundo li-
bentius renuntiaret, cunctasque eius vanitates Vincentius lin-
queret, nonne, inquam, animum vestrum tangit ipsum Joanni
Baptista vel adhuc in utero vel in sacro baptismatis fonte
conferre? Namque ut iste primi Christi Domini adventus
Vox extitit ac Præcursor, ille secundi ad iudicandum mun-
dum venturi Tuba sicut insonuit & Prædicator.

Nuncius visus placida quiete

Hunc Patri merinum fore nasciturum

Omen, & vitæ seriem gerenda

Ordine promittit.

Ventris obstruso positus cubili

Prævenit Christum cito iugificantem

Hinc Patens audit catuli latratus

Sapē sonantes.
Nunc verba viri Petri Chrisoligi in Ioannem præ gaudio de-
temptoris exsurgentem in utero, in Vincentium nostrum præ ter-
rore Supremi Iudicis latrantem in ventre accipiamus: Impatiens
dux, quia ante rapuit arma, & quam membra, ante aciem petijt,
quam lucem, & ut vinceret mundum, vicit ante naturam.
Quid pulchrius dictum? Quid de utroque Præcuratore similis
excogitatum?

Hinc queritiam eius præclare Gestam, & extra mundi con-
suetudinem pueris familiarem exactam, iam propeum elucidan-
di tempus advenit. Puerilibus nunquam nugis, ac iocis assuefac-
tus, omnium equidem superabat ingenium. Namque litteris, ac
pietate in scholas traditus imbuendus facillimo negotio, vel suis
condiscipulis maior, & iam propecta ætatis, vel cæterorum maxi-
mus enitebat. De cæteris autem ipsius virtutibus, quid referam?
Corde humilis, verbis gravis, animo prudens nihil torum in oculis,

nihil invicendum sermone promebat. Quia ergo? 52
Parentes et in hoc Baptista similis iustos habuit, in
ceolentes que simul in iustificationibus Domini sine
querela.

Nil dictu sedum, visque ea limina tangit,
Intra qua puer est, procul hinc, procul inde prophana
Omnium divina gratia ponitur! O efficacissimum
prævenientis, atque incitantis Domini auxilium! Mi-
remur iure, Eruditissimi, Assantes, nostrum in querita
Vincentium. Mireretur, inquam, atque inhabitantem ibi Spi-
ritum Sanctum, utique veneremur, Et ut Juvenalis de illo elo-
quium metricum sonet.

Maxima debetur Puero reverentia; Salem
Instatuo, nec tu Puero contempseris annos.

Sane, nec puerilis ætatis curricula in Vincentio sunt contemnen-
da, quin imò Dei omnipotentis, qui in ætatis suis semper est lau-
dabilis, accuratius mirabilia sunt scrutanda. Verè, Domine Deus
meus declaratio sermonum tuorum eius mentem à teneris annis
illuminavit, parvuloque intellectum utique dedit. Et quoniam
os suum aperuit, Et attraxit spiritum. Discultate, quæso, Audi-
tores optimi, proisusque speculamini mirabile prodigium, factum
stupendum in Puero.

Convocabat sagius vicinos, Et ibi coætaneos ad locum. Hi, à
quibus maxime, ut potè in odorem unguentorum suorum, id est vir-
tutum currentibus, diligebatur, parabant cathedram illi. Tunc silen-
tio maxime, Et extra illorum moem facto, sedebant. Qui forte
pertransibant tanti spectaculi novitate sistebant. Iuvenes (ambitione
præ rubore) videbant, Et abscondebantur. Viri cessabant loqui,
Et digitum ori suo superponebant. Senes assurgentes stabant.

Omnes in Puero intendentes ora tenabant.
Indè quæcumque à viris doctis Civitatis concionantibus audie-
rat, voce, gestuque memoria lenta recedebat.

Liceat, Auditores amplissimi, ipsum de mundi contemtu,

ut pie creolitur, aliquando perorantem audire. Sic igitur incipit.
bat. Audite, pueri; Pascuite viri. Attendite popule meus.
Mundum cum suis voluptatibus spernendum, existimo. Quis
etenim neget, volaticas esse, ac leues mundi delicias. Aquarum
moxe delabuntur. Luolunt Dominos suos, imo potius Servos;
dum magis percipiuntur. Divitia pungunt mentem, lacerant cor-
da, veluti spine. Quam amari saporis sit, bibendi ex honorum cra-
tere voluptas, nonnisi in fine potus intelligitur. Quid ergo?
Maxima cognatio etiam nominis est, divitijs, atque vitij Honor-
bus, et Horroribus. Propterea attingite. Ob hoc spernite. Et solum
caelestia concupiscite. Paterque Vincens. Est qui astabant.

Talibus quodvis, Pueri verbisque profusi.
In lachrymas quatunt pectora fida manu.
Tunc descendente in suggestu, ab illis que interrogantem
protinus: quisnam sit metipsis futurus in posterum coniator
videretur? Quemnam, putatis futurum fuisse Vincensium,
qui nunc adestis? qui nunc auditis? Ipsum profecto, quem
tunc, si adessemus, alius in amplexus, alius in oscula pueruli
nuentes iuxta Zacharia salutarium caneremus.

Iu, puer altisoni Præco, Vatesque præbis;

Idcirco extremas significare, sias.

Ergo iam, puerilitatis annos excedens, iuvenisque media in æta-
tem validitatem progressus, fortius capit cogitare de mundi contem-
pta, curas cautas, periturasque divitias aestimans, ad Patrem ac-
cessit, petitamque ab eo, quam ultio concessit substantia portionem,
non ut prodigus in voluptates, nec ut mercator in furva, tempo-
ralia profudit; trienio pauperibus dedit: in caelestes thesauros
melius asservandam, per manus egenorum Deo remuneratori fi-
disimo credendam. Ecce voluntariam paupertatem. Ecce pri-
mum reportatum triumphum de saeculo. Cui itidem, quod per-
fectum est, adiunxit. Christum videlicet sequi, sub religionis habi-
tu toto tempore vita obedientia astringi, legibus alligari pauper-
tatis sollemnis, ac denique castitatis intrinsecus, et extrinsecus iure te-
neri.

Quid, sacrum Iuveni. Quid, munde, faterere nostro,

Qui Te despectum, nescit ante, sequi?

Crescite iam, Lauri, Vincenti texite sertum:

Ni Pulvis, qui iam progredietur, Sabet.

Sed multo plus ultra protendit: namque, ut Predicatorum or-
 dinem, quem elegit, apud sanctissimum Patriarcham nostrum
Dominicum vite religiosa est nomen professus, illum, sibi divi-
 ni facem, charitatis in Deum ardentissimum Ethinam, eius acti-
 bus lectis, conatus est imitari, ipsius omnino vestigijs inherere.
 Sic, ut cum mirè supra omnes studijs artium, ac theologia ni-
 teret, sacrae predicationis oneri injuncto abundè Satisfecit Vir-
 tutum Copia, paupertatis Exemplar, Vasculum castimonie, cuncta
 denique Speculum innocentie.

Nil illuc damnandum, nil nisi candor, & sequum.

O Species recti cunctipotentis opus!
 Iam verò, ne issemel arreptam, statim operum manu tenebat,
 avatui stivam linqueret: Christo dignus ut esset, se ipsum humi-
 litati adjectum usque ad finem perduxit, dignitates abhorruit, ho-
 nores renuit; ne ad perfectionis apicem tendentem aliqua mundi
 vanitas impediret.

Propterea, Auditores optimi Prenus hic Miles
Ecclesia, Christi foris Athleta, individuis Comes illius saeculo at-
 tior, se ipso superior caduca sprexit, se ipsum abnegavit, tollensque
 quotidie suam austeritatis crucem, ne Lehimmentum sui faceret pro-
 pter illum animam perdidit, quid eque in mundo lucratus terre-
 num: dum in silicib, ut argentum, maxima tamen ani-
 marum coro, & opere vera fac, quæ utique pro anima
 sua commutatione data, illis denique circumdatis gloriosu
athera ascendit. Et iam invitasti mei, atque temporis spa-
 tio deficiente, Doctissimi, dilucidantes reliqua plusquam
 praeclantissimè socios attendite, mihiq; venia condonata
 piissime, praeium, quod Vincentius ob mundi contemptum
 a Christo accepit in maeritate sua, & Patris, & Sandorum
Angelorum audite.

DIXI EPICURSI

Ex elegiacis carminibus in honorem eiusdem de pra-
 mio, quod accepit a Christo iuxta illius promissz
Centuplum accipiet, & vitam aeternam
 Possidebit.

Delicias, excoctus opes mundique caducas, —
Et Domini currens ad sacra signa sui:
Opto nihil dixit terra Vincentius, atque —
E castro quidquid pectus ad arma parat.
Hic Miles curro, contendo, pugno. **Q**uid ergo?
Instituta superest nonne corona Mili?
Iure corona tibi superest, & premia centum:
Optatis aderit Terra, Polusque tuis.
Aspice. Terra tibi famulatur, et ardens **A**ether
Terra colit, celo Te accipiente sibi.
Fasces illa suos sacras submitte ad aras.
Hoc tibi miraculis; prodigiisque favet.
Te terrae auditum veritas, sunt dogma sequuta.
Est polus optatis digna corona tuis.
Hac pusilem novit; sed Te locat ille triumphus.
Esto memor nostri, ne sine, nosque iura.
Te Colum; nos terra manet: fac denique Victor
Victores iam non castra; sed astra locent.

CECINI

ORATIO LITERALIS

In eiusdem Divi Vincentij Ferrerij praconij
Secunda in Ecclesia
De dimicatione verbo, et opere ac victoria contra
Demonem. —

Inhabita

Per D. Franciscum & Guesada Calvo Grammaticum
Quo itinere primum (Doctissime Praesidens hodi-
erni huiusmodi spectaculi Moderator amplissime. Circum-
stantes optimi. Praeclare Iuvenum Catius.) Quo itinere primum,
inquirebat Seneca, in vitae periculo ad metam viator, illud
prosequatur providus: non enim in nois; sed in vicissitudine
periculum inest. Tali Cordubensis nostri, equidem inter ceteros
Sophos facile Principis animadversione suffulget, eodem, quo

Prodecesor, itinere ad metam propere. Illi, etiam amulus. 54
loquutione gratulor, vestri laboris auram benignam postulo,
et ad inquirendum Angelice salutacionis. Numquam tam tandem
fusus accedo, et quoniam primo avulso, ut insignis vates aiebat.

Aureus et simili non deficiat alter
Ramus hunc ad Vincenzij nostri triumphum contra Demonem de-
cantandum ex Marianam psalterij arbore vitali propria, quasi
manu mentis voluntate decerpserit.

Benedicta tu in mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui.

Hic namque voce Demonis superbia devicta prosternitur, ac
de carcere ventris obstruso positum Joannem exultasse salubris,
fertur: quod Domini simul adventum exinde Vox intans pradi-
cavit, et liberum crimine mundum sanctificatus ipse sentiret.

Quare, Auditores optimi tali bona voluntatis, ut scuto mu-
ritus, etque arboris Mariana umbrâ protectus, fortis etiam, ut
Vincenzius, aggrediar, Demonem exsuperatum, non aliter de Ple-
roque inchoato Christi demonstrarem, quam eius prædicatione ferocidâ
miraculis, ac prodigijs illustrata potentia, quibus per universum
terrarum orbem a Domino missus illuxit, ferit, ac Soli imi-
tatus ambages, solus tenebrosam noctem, errores abegit.

At prius de mundi statu, de corruptis illius moribus,
hinc temporis gerendum, existimo: ut omnibus exinde constet:
quâ Dominus pietate commotus, qualem Verbum sue voluntatis
elegit Vincenzium, quâ potestate cum ceteris præcellentem deco-
navit, et penè in totius Hispania, exterarumque gentium longum
circuitum extremi iudicij Legatum speciali prærogativa gratiarum
miserit.

Tota igitur Hispania flagrabat odijs, invidijs, ac dissensionibus
plurimis, ac penè in ruinam proxime casus imminerebat a Da-
mone Ecclesie futuro schismate, quod nisi Vincenzius sedasset,
inducto Benedicto, in pristinum suum statum reverti, brevi crede-
retur turbanda prorsus, protinus affligenda. Nunc hæreses om-
nium malorum radix, cupiditas, dignitatum ambitio, corruptio
morum, libertatis desiderium induxerat. Illinc perditionum so-
minum agmen, ad hoc eorum, quos nomine Christi censemus, operibus

antem Hæreticis antere putamus, omnium mandatorum trans-
gressio conflavit perjurio, maledicentia, pactoque sacrilego.

Invenere viam Licentia lata, primumque

Intraverunt sanguinem. Sic plene malignis

Omnia criminibus scriptorum dicta recensent.

Ita mundus exultabat uberius. Sic iniqui in perditionis bara-
thrum adstantes Demonis servitute astingebantur, cum illis mi-
seris Dominus Deus ultionum libere egit, Exaltatusque qui
iudicat terram, per servum suum Vincendum iussit, red-
dere retributionem superbis, penitentibus clementiam, iustis pra-
mium. Sic accidit. Ita in vita beatus Apostolici Viri passum
refertur.

Advenione gravi agitudine paupere iacebat in lecto; pau-
periore cubili; sed maximo proximorum salutis, anima-
rumque lucis flagrans optatu, ditissimoque gratia, ac vir-
tutum affluenter munere praeditus. Cæterum nescio. An fu-
isset eius maior causa ac virtutinis Zelus, Sanoque Divi-
nus, An vero aliqua naturæ fracta intemperies? Sed utrum-
que, arbitror, extitisse, Deo sic ad Viri sancti merita, Tem-
pus aptum evenire volente. Angebatur itaque non
tam capitis, aut febrim dolore, quam Christiani Orbis in-
multa, ac divisione, protervorum audacia peccatorum ef-
fracta licentia, cumque Deo suo conquestus, in molis ar-
doribus acri febris ardebat. Usquequo peccatores Domine,
usquequo peccatores gloriantur. Effabuntur, et loquentur ini-
quitatem, loquentur omnes, qui operantur iniustitiam.

Sed ecce Dominus clemens, ac propitius, qui saepe re-
cordatur misericordia, vel cum irascitur.

Ecce, inquam, Angelica turba comitatus ab alto.
Descendit sibi gratum solaturus amicum.

Tum perferit quoque secum, cuius Littera cingunt,
Franciscum orbis Lumen, Dominicumque Parentem
Protinus aufugit morbus, tenebraeque recedunt.

Celica facta via est, caloque cubile refulgens —

Pars superat solis longè, lateque decorem —

Tunc pius accedens lecto, vultuque benignus: —

Quid quereis, Vincenti, omnes sub sole remotas
 Quere plagas, ait, atque extremas Iudæis iras
 Orbe meas toto diffundite, citoque propinquam
 Impendere diem prædic: Te signa sequuntur
 Numeri Apostolice data: cunctis incertus esto.
 Dixit, & approprians maxillam contigit eius;
 Proprium signum, summa bonitatis amore!
 Multaque commonitionum tandem Vincentium abire —
 Iussit, & abscedens remouavit egredia cæci. —
 Unquamne auscivisti, Astantes, tale divina manus porten-
 tum? Simile aliud foventis Dei, atque protegentis, vel edaris-
 simos quoslibet, quis legit? ut leviter tacta maxilla Vincentij
 ad prædicandam miserit. Ecce manus Domini erat cum illo.
 et velut alter Paulus, non quidem à lapsu Ecclesiam per-
 sequentis; sed eius calamitatibus, miserantis illico surrexit; cum
 que esset vas electionis à Christo utique in conversionem gentium
 vocatus; ut ferret sanctum, ac terribile nomen eius iudicantis
 per orbem, nemo ambiget eæ illa die, sicut Apostolos Spiri-
 tus sancti descensu gratia plenitudine Domini visitatione
 munitum: nam est Panormitanus eius, vite fideus scriptor
 contexuit: Inter plurima, quæ à Christo Domino tunc conso-
 lationis ergo percepit, hoc etiam præcipuum habemus: Et us-
que in finem Te mea gratia comitabitur. Nunc quoque omnium
 genera Linguarum, vel, ut verius loquar: Tantum sua ver-
 nacula utens, adeptus est apud omnes intelligi. Nunc en-
 tiam illam mirificam sanitatum, quam, nec post Apostolo-
 rum memoriam aliis obtinuit; Nunc prophetiam, hinc
 scientiam, hinc demum interpretationem Verborum. Quid
 est hoc, eruditissimi Astantes? Quid de præfatis con-
 merantur in unumquemque divisa, videtur, adunatim nactum
 fuisse Vincentium.

Voce potens, opere & fideus dat ubique timorem
 Damoni, & inferni Stix ligat ima canes
 Ita per cunctas, sicut à Domino acceperat Hispaniarum Italia;

Calliæque etiam remotissimas Provincias Christum arum-
ferens, eiusdem verba muneris sui tenax in Dæmonem acclita-
bat frequentius: Nunc iudicium est mundi, nunc Princeps hu-
ius mundi ejicietur foras.

Qua verba, etsi de primo sui ad redimendum descensu
Per discretionem electorum à Reprobis Veritas doceret, non me
latet etiam de secundo in damnationem, & gloriam iudicio.
cum plerisque Legatum eius missum dicere potuisse Vin-
centium: quandoquidem tot hominum conversione Diabo-
lum Principem malorum Sursum mundi ab ipso clare constare
ejectum; Id, et Chrysostomus sentit. Mittetur deorsum.
Id accidit, cum tot corpora miserorum obfidenter fidens,
ac potens toties mitteret in infernum.

Impetit in vitium; Sathan fugit: ille cohortes.

Mille trahit Christo: depexit omne scebus.

Ergo totum Aragonia, Cathalonieque regnum perlustrans,
necnon & Insularum adiacentium maritimas oras exquirens,
Christi iudicium Prædicator assiduus cito futurum ostende-
bat, adversarium Dæmonem spoliabat, namque uti bombar-
da, in ipsum utens iudicii ac tremenda pectora hominum
invasit, ubi ille in pace quiescebat; Et viros doctrina eru-
ditiore, quos, velut leges, iniquus astruxerat, ille, quasi an-
cipiti gladio, destruxit, Crucis vexillum, quod malis obli-
vione sustulerat, continua in Virginis Rosario meditatione
fidelibus erexit, & iam misericordia divina stimulis agi-
tata corda, tanquam fœdere, & pacto possedit, Deo suo
obtulit, minime de adversario triumphavit.

Nunc face, nunc ferro, facinus nunc igne piabat

Dogmate, iudicio, nixus amore Dei.

Inde in nostrum ultterioris Hispania latissimum regnum deveniens
Castella, ac Legionis Provincias, Portugallicæ regionem, inclitam
ac denique hoc amplissimum virtutum ac litterarum flumen irriguans.
Bæticum, inquam, solum illuminavit. Contestetur igitur Viraculi
celebratione Urbis Astigitana vetusta nobilitatis Parens. Fastis
iure suis ascribat Hispani nostrum Flentem semper sanguine
ac prædicatione guttur: sed magis plaudeat memorieque instru-
mentis

assignet. Hæc refertissima virtutum Theca, non latitans utique pro
fundissima Abyssus, litterarum supereffluens Oceantus, quod
a multis saculis Templum Domini Sabaoth, Virginis purissimæ
Sedes, Patriarchales inter Hispanicas Ecclesias, Metropolitana prima
tum tenet, servat adhuc, atque iure huiusmodi insigne ante tra-
sulem deferit. Hoc equidem Delubrum illustissimum Hispaniense
gaudeat nunc Sacellissimæ Suavis Viri interuentu, cuius obm voce mi-
nistica, ipsius prædicatione calica meruit inter alios perfui: ut te-
statur id monumentum, quod denovo pietas illius erexit, Senatus
Consulti decreto ad cultum in atrio manifestum esse curavit.

Vincenti decorate meo complante Senatus, V

Sortis Apostolica Virtutis iste fuit
Pro rostris id Te, populum, plebemque monendo: A

Omnino da est cunctis, Hispania, Salus.
Sed quisnam referat vel in summa Italia, Gallicæque regionum
itinera, quibus Apostolico munere querens Demonem emendandum,
maiorum sui Iubilis gloriam indicandam, nec absconditis
vallium recessibus, nec montium impetransibilibus peperit fla-
voribus. Numerrum quoque supum insuetæ, quas Domino voce,
et opere obtulit Prædicator, quis possit complecti? Ecce quas
historiæ posteritati tradiderunt. Supra centum milia per di-
torum hominum ad publicam parentem convertit. Is primus ex-
tuli, qui flagellantium sese, sanguineque mærentium in memoriam
Domnica Passiones Confaternitates erexit, instituit, ac tali flagel-
lo temporali flagellum aeterna damnatione avertit.

Dumque tot errantes revocat Christoque reducit.
Angelici gaudent æthere sæpe chori.
Tunc deinde adversus obsecratum Iudeorum errorem, contraque

Hæreticorum audaciam acutus scopis intendit. Angliæque
Libertia, atque Scotia insula vastis signis quingue milia
Dagamarum, Iudeorumque ut doma vastis Pastor per ostium
ad usque ovile perduxit. Sarracenorum etiam vel in tota Hispania
Gramata adhuc sub ditione Mauorum, habita sole publica
a Rege otto milia salutaribus lympis tinctos ostendit

Doctrinae sanctæ Vincentij ab ore favilla
Mille volant, horrent barbaræ; Christus orat.

Scripta frequens rectos describit concordia mores.

Quo vox ire nequit, littera missa potest.

Non uni tantum mittuntur opuscula Genti.

Ei oas adeunt; occiduasque plagas.

O mirum doctrina Iubar fidelibus. Fulmen horrisonum peccato-
ribus. Bellicum militibus Orci tormentum! quo ab æthere Domino

illam libertate, pugnante dogma verum terris affulsit. **Timor** Do-
mini sanctus permanens in saeculum saeculi homines terrore concussos
ad reverentiam impulit. In quos eruditior est ore Vincentij: quoniam
evidentia eius veritas iustificata non semetipsa propinqua iam instarent,
cito futura pene iam in foribus adessent. Hoc etiam, Auditores op-
timum praehandi apto indumento Dominus usus fuit: armatum
atque suo tunc usque custodito spolia universa eius arma, in quibus
confidebat fuit: id est errores mentibus infidelium amandandi, spolia
utique discutiendi, cum etiam sanitatem corporalem, quam ut spoliis
Dæmoni ob peccata permisit largiret omnibus per servum suum
Vincentium impetravit, iterum anima peccatis exuta gratia, atque
Virtutum tunicam polymitam induit.

Tempore desuper referens portenta salutis

Concessa misit, vinculaque rupta neis;

Dona prophetæ dona, quis cetera nectat?

Hæc enim non ullus, qui numerabit, erit.

Unde nam in peroratione subsistens, ultima, quæ de Vincentij
sunt gloria ob tot facinora, ob partem de Dæmone victoriam
aggrederetur. Est tunc more triumphali in æterna gaudio ascenden-
tem Angeli portant in manibus, ne forte eo lapidem offenda-
reolent. Super aspidem, et basiliscum ambulantiem, leonem itidem,
atque draconem proterentem Christus Dominus, quoniam in se
speravit, eripuit, quoniam cognovit nomen eius, protexit. Cuius
meritis, Dilectissimi mihi parcite, veniam, queso mihi concedite.
quam suppliciter posco, tanti Viri, atque meis precibus emo. Tum
que in extremo mortis agone, quomodo clamantem exaudivit Deus
cum ipsoque in tribulatione assistens, quomodo gloria condonaverit
præmium, meis ita carminibus percipite ipsi Salutare Domini ostensu

DIXI EPIGRAM

Ex Elegiacis carminibus: Exametro, atq. Pentametro.

in Honorem eiusd. Vincentij Ferrerij circum
donum, quod muneri Apostolico promissum est.

Qui recui testis me, in regeneratione sedebitis super
sedes iudicantes duodecim tribus Israël.

Ex munere apost.

Finis vite pugna, certamine longo

Demique Vincenti laurea iure datur.

Per varios casus, per tot discrimina rerum

Dæmone devicto, mille trophæa gerens,

Scandit olympum altam; sedes ubi, *Christe*, quætas
Constituis iustis munere perpetuo.
Illic postremo, scimus, tua surgere regna,

Dum decideris *Iudex* præmia cuique sua.
Mic, per Te *Vincentio* onus dedit ultima dona

Illud Apostolicum, quod tulit ipse *Pius*.
Qui *Petro* fuit assimilis donisque, fideque,

Omne qui *Paulo*, par et amore fuit.
Nei virtute minor *Patriarchis*, atque *Prophetis*

Martyrio flagrans, *Virginitate* nitens.
Huius in adventu extremo Te, *Christe*, precamur

Exipias meritis crimina, clamna, rogos.

CECINI

ORATIO LITERALIS

In eiusdem *Divi Vincentij Ferrerij* Laudem *Islam*
ERA

De victoria adversus Carnis illecebras eius adeptâ puritate.
Habitus
A Domino *Petro Lozano* Grammaticæ studentis

Me de *Vincentio Ferrerio* dimicanti sermonem; triumphanti
verò texturum sertâ. (Æquisime *Iudex pietatis*, ac *litterarum*
Decus, et Ornamentum. Præstapissimi *Patres*. Assantes eruditissimi.
Mihî dilecta *Condiscipulorum turba*.) Me, inquam *Vincentio* triumpho-
râ *Sonoris* demum, et gloria texturum sertâ undique cura tenent, cir-
cumdat undique anxietas: quoniam iam duplici triumpho contra mundum,
ac *Dæmonem* in carnis nunc illecebras superadditur tertius, qui de
nobis intrinseco *Soste*, nobiscum genito inimico desertur. Perdifficile qui-
dem assumptum! nonnisi *Angelo* conspicendum. nonnisi, *Divini* numinis
oratiâ favente, prædicandum, nonnisi, vobis attentissimè, qui miratilenis
Dominum in *Sanctis* suis extollatis, audiendum.

Sed antequam pro viribus susceptum munus aggrediar, *Mihî*
etiâ offerenti, et obsecranti aliud accedit: ut scilicet ramum tertium,
qui mihî restitit, novissimus *Morice* *Virgini* supplex oblaturus accedam.

Hoc sibi pulchra suum ferri Proserpina munus

Instituit.

Itaque hoc numine fretus, atque prosperum sociorum in ramo præ-
stolatus eventum, Virgini, ut ipsi placuit, tandem oblaturus præci-
bus adsums. Sancta Maria Mater Dei, ora pro nobis
peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.
Iam non dubius inbreceam, non ambiguis insistam; sed ala-
cer ad decantandum primo virginæ pudoris excellentiam pro-
curram, atque hostis infensissimi detegam vires, quotidiana titil-
lationis adiungam frequentiam.

Est quidem, Spectatores optimi, si virginis pulchritudinem
donum, ac præmium recte vobis ante oculos mentis objecero, non à
presenti instituto alienum existinem, quod de Ulyssi à Mercurio
data moly herba refert Plomerus. — Hæc scilicet difficilis inventu,
atra, atque fixa nimis terræ radice, in lacteum florem speciem sui
manifestat adversus omnes veneficorum noxas. Cuius metaphorico
sensu nunc de eloquutione tractato. Nunc adustum pudorem
percipite versus.

Virginæ candor, celestisque allicit omnes;

Sed multi res est tanta laboris opus.

Vultisne cognoscere quanti laboris, quantæque afflictionis sit tale
donum usque ad mortem servare, talique persistere constantia
usque ad finem? Audite quoque, obsecro, cuiusdam Societatis Jesu
Doctoris in castitatis curam servanda elegantissimum epigramma
confectum.

Corporis intacti species, mentisque pudica

Nix, speculum, et mollis glæitur esse rosa.

Quid nix candidius? speculo quid purius ardet?

Quid nix potest tenera pulchrius esse rosa?

Mors rosæ in tactu est; speculum levis inquinat aura;

Et nix vel minima fabe notata nigra est.

Quam facilis labes, fucilisque tactus, et aura est

Iam sic magna tua cura pudicitia.

Sic est. Habemus thesaurum istum in vasis fictilibus. Notum plena
sunt omnia: ubi continua pugna, iugiter cogitationes, semper metus.
Huc etenim non modo Caro insidiatur adversans, sed Dæmon sug-
gestionibus immittit, invidus, mundus quoque instruit laqueos castis oculis
perfidus. — Sed Iustus, et qui in excelsa Christi petra exaltatus, su-
per inimicos suos etiam semel, atque iterum extulit caput, fixus pro
peccato atque fixas futamine, eandem clamat: Si consistant adversum,

me casta, non timebit cor meum, si exagget in me praelium, in hoc
Ego sperabo. Opere divinum, celesteque donum virginittatis! Oina
stimulabilis pudicitia decor! Est, ut cum Viro Hieronimo de
virginibus eloquar: Grandis labor, sed grande praelium, esse quod
Martyres, esse quod Apostoli, esse quod Christus.

Taliter uolentes optimi, callicia puritate pollens Vincentius, in
carne praelter carnem, quasi vitam ducens Angelicam, castitatis exi-
mius cultor laqueos vitabat, virginittatis amator servidus, precibus
insistebat. Quapropter omnibus generabilis verbo profecit, cunctis opere
clarum extitit virtutum exemplar. At nefarius hestis omnis casti
consilij perversor, atque universae turpitudinis Author videns Vincentij
constantia mundum sperni, se ipsum eius predicatione affici, frequenter
insidias corporis gravamine mollebat. Est ut militem suum Vin-
centio anternum adversarium Carnem Domini sui proditorem agebat
Catezum Vincentius, qui carnem concupiscentem adversus spiritum,
sciebat, aliamque legem repugnantem in membris suis repererat,
nullatenus in legem peccati duci sese patiebatur captivum, quin potius
Avenire dimicabat, carnem spiritui deservire coquebat, ne forte, cum
alijs predicasset veritatem, ipse mendax inveniretur, & reprobus.

Quibus autem armis, qua se fortitudine superavit Vincentius?
ex eo vel maxime percipietis, si speculemini prorsus: quibus armis, aut
potius quibus Carnem suam expugnare Diabolus in Mundo contendit
Est ut genitus metaphoram praelij sequamur; duas classes hinc, inde
dispositas ad praeliandum suis quamque militibus in fructum sic aspi-
cite Demonis, & Vincentij. Ecce Sathane invitamenta. Ecce milites.
Ecce tella, qua carmine brevi opus quendam Christianum inveni.

Ora. Mensa. Libri; saga Lumina. Verba. Sodales.

Quis praeliatur in unumquemque, sed nescio Proh stupor! Iutum primo
impeu, vel potius nutu praeliandi multos devicerit. Istis quotiens nos
opprimit, urget, oppugnat, sed me latet (Heu dolor!) utrum depopuletur,
spoliet, caestet. At praecipue Vincentij propugnacula quaedam, quibus Mi-
les fortissimus, Duce Christo suo, corolis domicilium defendit, animam
irruptam servavit, corporis affectiones subiecit, semet, iterum, atque iterum
mente iterum, atque iterum contemlemur.

Lectio. Flagra. Preces. Confessio. Lympha. Labores.

Ecce casta. Ecce praelium. Ecce sex flagitiorum diabolicis invitamentis
sex alia divina parantur. Agmen contra agmen. Furor in constantia

Continuus angor in patientiam. Iustus, vel à quæritu Vincentius
corpus assuefecit laboribus in otia: numquam sis vacuus; studiis
semper erat intentus, quoties Caro flagellis requiescere sua debet
ad somnum, vel humi cubabat, vel illam in pensereantiam redi-
gebat. nec senectute memorabili (ut à laudibus cesset solus Masinissa
Valerius) nullo unquam imbore, nullo frigore, aut nuditate, ut itinera
evangelizantis per civitates, et castella, linguaret, potuit adfici.
Quia mirum? Pauitate Angelus erat, qui solabat per medium
celi: ut evangelizaret sedentibus super terram.

Est iam mensa, cuius sub nomine Gula describitur, reju-
nis, atque rara abstinentia, quæ verè indicantur in lympa, obsti-
tis. Mirè quis nescit? Sed et libros, quos ut altores turpitudinis
obscenos appellant, assiduâ sacrarum scripturarum lectione vitabat.
Oderat, et tantum Christum sua verba sonabant.

Minus precibus ferocissimis verba vel superflua, aut non perti-
nentia amputabat, et non nisi cum Deo frequenti raptu, vel à Deo
munere concionandi perpetuo loquebatur adinvicem.

Felix interius cor, felicissima lingua pudorem
Exterius servat: displicet ore loquax.

Propterea sodales quoscumque parvulos, aut nimium loquaces, ut
semel experiretur de Christi vitam speculandam imbrebat, vel si
manus tali meditatione informare potuisset, fugiebat prorsus;
Tantum confessioni quotidiana, et mirum lethalis criminis conscius
extitisset, addictissimus erat. Iti ante tribunal Domini sistens, quasi
magnum criminum reus accusabatur; hinc sodalitati cæteris pec-
catorum ut particeps adhaerebat.

Exertes culpa, quatiunt aliena timore:
Dum se decians cedere posse putant.

Vaga etiam lumina, quorum sub titulo demonstratur omnimoda corporis
immodestia: gestus factus, incessus solutio, antequam illi contingerent fla-
gis acioribus compescebat, et quamvis egrègia formæ corporali esset
præditus venustate, quæ persapè adversatur castimonia, dicente prophano,

Lis est cum formâ magna pudicitia.
Nihilominus ita corpus suum usque ad sanguinis effusionem verberibus
affligebat: ut nec rebelle Domino, nec proci ad voluptatis illecebras un-
quam ipse sentiret. Propterea itidem oculos, qui anima fenestra sunt,
ne per eas mors intraderetur. Sis et alijs maxime continebat sciens:
scriptum esse à Patre nostro Augustino, quam sequebatur,
in Regula: Impudicus oculus, impudici cordis est nuncijs.

De laijs incante, oculos praeclude: Uoluptas

Irreperit sensum, blandaque corda capit.
Quoties illi demon, ut Carnem suam fortissimum propugnaculum castitatis invaderet, hominibus pravis, & in instrumentis feminas valde pulchras obiecit? Aliquando etenim mulierem depravatam intro ducit in cellam, quam videns beatus Vir sisus in Domino, oculos aver tens, condansque in sententia verbis ferventissimis a peccando tunc, & ultra cohibuit, et quae ad obscena quaeque illuc introducta pervenerat, Diabolica servitutis iugum excussit, militiaeque Christi toto tempore vitae profectura quievit. Quoties precibus ipsum ante imaginem Beatis simae Virginis instantem, ut suam pudicitiam interventu usque ad finem servaret, a proposito conatus est deterrevit inimicus? Aliquando ete nim Suiuscumboli: Ita illi, quasi e Virginis ore respondit: Non possunt omnes esse pudici. Caro fragilis pugnat sola cum pluribus.

Multi sunt laquei; nec tu eripieris ab illis.
Calli voce perterritus, nec virginitatis Authorem, misericordiaeque be nignissimam Dei Matrem hoc posse proferre suspicatus, iterum, atque iterum deprecabatur. Tunc annuit clementissima Dei Parens, eique in splendoribus conspicuam sese exhibens, docuit multiplices inimici calli ditates, a quibus protegendum exinde suis ad Filium precibus spondit. Tunc pugil in Sathanam fortis nova spicula figit.

Namque, ut nullis suis invitamentis, unoquoque divisim expugnabile vidit pactus Vincentij adunatum in ipsum totis suis viribus meditatus est praelium, et ut dicimus vulgari nostro idiomate Hispano: Prendiendo day el demonio un assalto general, el ultimo combate de poder a poder al castissimo, y fortissimo pecho de Vicente. Hinc, & inde agens mundo, atque carnis fomite socijs cunctos Avernales, secum trahens exercitus, illuc tetendit, secus corpus Vincentij in conspectu castra disposuit. Ita factum est. Sic evenit.

Erat quaedam femina in civitate Valentia etate penè Iu venis, specie nimis formosa, genere quidem nobilis; si nobilitatem sibi propriam ascribam, quod solum a Parentibus ortam Ovidius pedi bus suis despectam ita nobis subiecit:

*Nam genus, et proavos, et quae non fecimus ipsi,
 Vix ea nostra voco.*

Moribus etenim pravis, licet viro tradita; attamen luxuria maxime dedita, diabolicisque suggestionibus acta, in Vincentium, aut concionan tem, aut sacra facientem, aut confessionibus manifestantem oculos im pudice coniecit; Qui cum valde pulcher, ut praedicatum, esset, femina misera ex cruciatur valde, quotidieque sub specie pietatis Vivum sanctum invisens:

Vulnus alit venis et caco carpitur igni.
Tuncque decumbens lecto, fatis doloribus ad insensendum sese, atq.
sacrum Penitentiae sacramentum sibi impetrandum Vincentium elicit.
Qui neutiquam Deo sic disponente Diabolum suos cogitantem supplan-
tasse gressus, et sub sacro ministerio laqueos abscondentem agnoscens,
domum illam contentionis suae palaestram advenit. Attingit, ut pri-
mum limen tetigit, instructas in se copias aspexit, sed nec adhuc insi-
dias suspicatus inrecohitur, et in nomine Christi incedenti taliter.
Audaces optimi, Tartari phallanges militia more incensere. Mun-
dus cum suis vagitatibus cornu dextram adduxit. Sinistram cum
suis tentationibus Demon. Cavo autem delicis comitata exercitus
interiora praeiunxit. Ecce enim Mundus adversans.

Domus erat affabre structa. Atrium marmoreis sculptilibus et
circum columnas, in medio vero copiosa Zephyri familia, flores odo-
rantes ambebant. Triclinia lata picturis, aulais, atque varia suppel-
lectile pretiosa. Illinc magna famulorum, ancillarumque comitante
caterva, pergenitur usque ad non minus exornatum penetrale cubiculi.
in qua lectus, supra omnem Sardanaiani plumam, et Heliogabali
olusnam cuscitrarn molli, et delicatas erat, in hunc abiecta ea
misera voluptatis illecebra, vitiosissimum Diaboli mancipium iacebat.
Iacebat, inquam, anima magis, quam corpore egra; attamen a fami-
liantibus suis seculari more colebatur, ut Domina, genibus adorabatur,
ut Dea.

Pars levat alloquio morbum, pars fercula desert.

Pars Domina assentans spargit in ora rosas.
Ios autem mundi ritus prophanos, detestandaque lenocinia servorum,
ut vincere solitus a praesentia Vincentius facilissimo negotio despecti.
exclasisque de more, qui astabant, ut sacre misericordiae confessionis
impleret, ad penitentiam, peccatorumque dolorem adhortari coepit.

Sed ecce fortior inflat inimicus suggestione. En adversarius Do-
mon in verbis. Non ita, inquit illa, non ita mecum loquaris, Vincenti,
quae non curio exhortationes sanctas, nec severior talibus tuis verbis, nisi
mibi iungaris profinuis: quod multis abhinc diebus tui temeris amore,
carnate tui desiderium, me sicut vides, agram, non alio morbo impulit
in lectum; quodsi mihi non subvenis, si severus tua sanctitate, et
doctrina non tuleris opem.

Discrucior, morior, miseram me vita relinquit.

Sic effata sinus lachrymis implevit obris.

Tunc castissimus noster Achilles nihilo perterritus, quin potius Zeli
divini stimulis agitated multiplicat verba detestandum facinus horret,

sequē ipsum Dominō commendans femina tremendum iudiciū dē
oculos ponit, indicat peccati conditatem, ipsam admonet peni-
tentiam, deque prætenti coitinatione ad dolendum invitāt, orat, ut
resipiscat, spondetque dolenti Christi clementiam, sed illa furens ob-
scenitate. Dæmonem vinci nolentem pectore exceperat, amens libidine.
totas inferni copias effusate ruentes ē corpore pugnaturas abiecit.

Ecce, candidissimi Auditores, Carnem insensissimum
hostem, quæ non signis, nec verbis; sed factis nocet. Prodevenite igitur
corda vestra. Præparate, ut ad audiendum Christi invocac-
tione mentes. Namque iterum, atque iterum lacrymis interpellans,
cunctas inverecunda meretrices præteriens, nihilque in faminis eru-
bescendum astimans, syndones, atque cætera omnia, quibus tegebatur,
amovit; totum corpus nudum sancto Viro inviscendum ostendit. Mei
scelus! Proh nefas! O maximam omnium iniquitatem! Tunc quasi
spiritus divinus, mente quid ageret, insufflavit. Tunc comiti charissi-
mo Angelus tataranis præcepit.

Meu fuge, Serve Dei, teque his, ait, eripe flammis.

Fuge laqueos. Foream animæ tuæ factam devota, et fugā, quæ nihil
ad triumphum & libidine reportandum præstantius, confundantur
illi, qui Te persequuntur, et non confundar Ego, qui Te protego;
quoniam potius Te ante tribunal Domini representans, lætus, et alacer
gaudeam de custodia tibi, dum viveres, præstita. Fuge, dilecte mi,
capræ, sinuuloque servorum assimilare.

Fugit ergo, Auditores amplissimi, et tanquam passer de laqueo
venantium ereptus ad suum Dominum cruci affixum pervenit. ibi Co-
lumba cadens in foraminibus petreæ: idest in manuum, pedumque cic-
atricibus eius, in cavernâ macerata: in latere scilicet perforato Christi
nidum affixit, exindeque triumphum in adversarios cecinit; illi autem
prostrati confitentur: Mundis enim agnovit: cum ad præsentiam eius
Dæmon torquens feminam illam, collaudat prope flammis inustum, et
prope libidinum incendia non læsum. Et iam Carnis onere posito,
vocatusque tandem ad præmium, inter Angelorum choros exultat.
Supra montem Sion signum stantem, nomen eius, et nomen Patris
eius in fronte habens, quodcumque venit, sequitur. pascentem lilia, festi-
vus et ipse circumdat hymnos, atque canticum novum, ipsi soli proferre



datum sic personat: —

DIXI.

HYMNUS

carminibus asclepiadeis, Eliconico quibusq.

huiuscemodi tribus, superaddito, quo Gloria

Christi Domini Iudicis venturi demonstratur

Divo Vincentio Ferr. in excelsis canente,

Iuxta psalmum 97. Cantate Domino

Canticum novum: quia mirabilia

fecit, &c.

Plaudentes Domino, cantica, calites, Orbem nam reprimens Iudicis aequitas

Premamus nova; sunt iurgia gaudia

Supremi veniet sacra potentia

Empyri qui sumus pignora Deo

Condolans meritis numera gloriae,

Agni et sanguine liberi.

Et penam meritam imitabis.

Notam quod Dominus fecit omnia,

Clemens is meminit, sapientiaque propria

Dextram iam populis, forteque brachium

Concesit domui praemia maxima

Summam iustitiam noscere praestitit

Verum ostendit eis, pollicatus quod est

Cunctis, quos Summus accipit.

Iacob, et soboli ipsius.

Exultet cythara, terraeque iubilet

Iam tandem meritis post stadium aethere

Montes, et mare plenum, orbis, et incolae

Dignatur pariter Numen Olympicum,

Collaudent Dominum, lumina et insuper

Mundos calidius nos ita pangere

Hymnum laudibus intonet.

Id gratum sibi canticum.

Sanctus, Sanctus es, et Sanctus habebis

Summe o Tu Genitor, cum Genito, et alatus

Ardor, quaeis Deitas est sacra simplicis

Naturae tribus unica.

Amen.

Præfuit his tribus orationibus in Ecclesia mai.

D. D. Petrus de Salinas eiusdem Ecclesiae

Canonici in sacris.

Et hæc de hoc anno M.D.C.XCIII.

1693.

ORATIO LITERALIS 61

In Sanydem Sapite.

Pro studiorum introductione anno 1.694.

In Collegio maiori D. B. Aquinatis Sisyali.

M. D. Joseph de Borjeson tunc Grammatico
habita.

Praeclari eloquentiae laude, opima Ciceroniana
facundiae parva referti. Eximium, ac men-
tissimum Suius Sapientiae acris Lumen. Litterarum
ac Sanctimoniae Prototypi insignes. Magna disciplina
ovallis circumfusa Phalanx. Praeclari, inquam, eloquen-
tiae laude, opima Ciceroniana facundiae parva referti, sti-
lo concipio, peculiari coturno, miraue amantate
dicendi limina, exordia scilicet orationum redimire
nituntur, ut ita erectos animos audientium in sui atten-
tionem vindicent. Quam profecto varietate, et venustate
imitia adorantur? Quibus schematibus benevolentiam rap-
tant? Quantis pimentis tropos delineant? Quotus linea-
mentis argumenta exornant? Quali ornamenti decore scho-
lia coronant? Quibus coronamentis praconis munus obcunt?
Alij hisionum instar aliorum elucubrationes representati-
onis chlamyde involventes, in lucem proferunt. Alij ut Phi-
drias acuminis Gemulas ex sterili ingenio lapidina laud
mediocri industria excisas labri docilis perspicuitate elimant.
Alij partumentium more abortus intellectus fatus impetu
exploidunt. Alij insuper verbositatis fucum, magis, quam
veritatis succum aucupantes, modo gestus splendore, modo
vocis suavitate, modo indolis dulcore, innumeris lenocinijs
laqueis adstantium aures irretiri solent. Huiusmodi eloquen-
tium ambaes, et Oratorum anfractus rhetorica persuasionis

calamitatibus iniusti, mihi in irascentium dictum super vacua
dicenda sunt, cum neque ex parte dicentis ingenij copia sup-
petere, neque ex parte audientium studij ardor non destitui-
neque ex parte materiae summa gravitas non relictari vi-
deatur. Primum demonstrat facile Oratori tenuitas. Se-
cundum vero singularis vestra orationis affectus. Tertium
denique ex praconijs, de quibus modo acturi sumus, erit com-
pertum. Atque ut pro viribus susceptum minus statim ag-
grediar, iam mea parvitas (ut spero) benignitas adjuvet, et
litterarum summitas ad dicendum invitet.

Nihil igitur in hominum vita maius, nihil ingenio
ac rationali natura excellentius, nihil ad bene, beateque vi-
vendum omnibus necessarium magis existimo, quam summam
et divinarum; et humanarum Sapientiam rerum singularem
virtutis robore fultam, labore ac defatigatione maxima com-
paratam.

Man. lib. 2. Act. 1. Hac ego divino cupiam cum ad sidera flatu
Ferre, nec in Turbam, nec Turba carmina conolam,
Sed calo noscenda canam, mirantibus astris;
Tumque sui mundo gaudente ad liminatempli.

Quocirca Divinae solidissima veritatis, innumeris praclusis elu-
ciationibus a supremo creatorum Artifice accipiamus exem-
plum. Expendite, obsecro, Auditores amplissimi, vobiscum.
interius, etsi verborum improprietate, quatenus a Me imperito;
attamen ex sacra Pagina depromptam assimilitudinem textu.
Cum enim divinus ille Rex illes rerum hanc, quam admiramur
amplissimam pulcherrimamque machinam incredibili Sapientia
condidisset, quo illam apparatu, opulentiisque progemum in-
finita locupletavit? Quot sylvis, quot arboribus, quot stipi-
tibus, quot ruborum ramis campos vestivit? Quotis agros semi-
nibus, quotis aristis, quotis fructibus, quotis frugum speciebus
exornavit? Quibus floribus, quibus pulcherrimis rosis, quibus lilij
exornatis, quibus violis transcendentibus, quibus callis odorantibus,
quibus hyacinthis iucundis, quibus insuper fruticum felix viren-
tibus hortos ianumbravit? Minime profecto aut describi, aut evul-
sari illa summa Sapientia pro dignitate mentibus humanis est
Atum.

62

Nulla pro sui digno praconio tantarum rerum magnitudinem ad enuncians loquela, sufficit. Ast non minori providentia ponderatione digna reperitur singulari ea, quae sanxit tanti operis decorem, tanta varietatis apparatus, tanta pulchritudinis conservationem ab humectanti aquarum Virtute omnino dependere. Minus ad effectum universi soli viscera, divisa quidem varijs fluminum spiris protinus speculemur. Illi virentes campos argenteis calatos amovibus. Illi fructifera topiaria prunos depicta imbr. Undique virgultorum, stipium, Serbarumque sinuosis rivulorum, ambabus fibras solas, atque intertextas.

Haec secus, meo videri idem numen tali potestate se gessit in caenosa hominis mole: nimirum in corpore illius efformando penitus, qui etiam si e manibus eius desinere praestantia virtutis, varietate potentiarum, diversitate sensuum illustratus; ut lateri sit nobis necesse, nihil fuisse, aut spectabilius forma, aut augustius dignitate, aut artificiosius structura, aut partium interse coagmentatione aptius; At tamen nisi fructifera litterarum cognitione imbuetur, prorsus decorem amittit, ornatus perit, exsiccatum est forum, flosque pulchritudinis cecidit. Nam huius sustularum instillationis exors, Quid (1990) est Infans? nisi brutam animalculam humanam naturam praefrens? Quid vero puer, nisi bruti hominisque intermedium? Quid Adolescens? lenis multo fumo compressus. Quid Iuvenis? Equus indomitus. Quid Vir? Bella fortunae. Quid Senex? Dolorem, atque abritudinum satitaculum frequens. Ast si invat aetatis ludere in Antithetis (ut inquit Poeta) Suavissimo litterarum rore perfacis, Quid infante amabilis? Adolescente florentius? Iuvene amonosijs? Praestantius Vir? Magis delectabile Sene? O summa litterarum Potestas! O Antidote nostri generis caluberrima! O supereffluens unda, usque ad caelos humana felicitatis directiva. Quid enim nobis potest praestantius ad dignitatem

ad laudem prædicabilis, illustrius ad se habendam, verumque
gloriam contingere, quam ut illius augustissima natura quam
divinam vocamus, nonnullam assimilitudinem assequi pos-
simus: Ille namque se usos, divinæque amicitie parti-
cipes factos amicos Dei, & Prophetas constituit. Atque cum
Dei amicitia à natura eius participata proveniat, profecto
qui Sapiens, Dei gratiâ premunitus, in altissimamque numi-
nis conjunctionem insectus, aspirat, loquitur, operatur, auditur;

Non mortale sonans, afflatur numine quando *Floro. C. 1. lineæ*
Iam propiore Dei.

Cæterum cum ea, infinitis alijs prætermisiss, præcipue bo-
nitate præcolleat, atque potestatis vi summa præstet: Unus
Mihi ad instar est omnium huius veritatis exemplum,
Angelicus noster præceptor Divus Thomas Aquinas,
qui mundi vanitatem excois despiciens carnem fragilem, ad-
sarens Deo permanenti, à quæro usque ad ævum civile sum-
mam assecutus Sapientiam, tanto divini agnoris incedens
est igne, tali Angelicorum spirituum fuelatur dulcedine,
ut sæpe infima inqueret, superna intenderet, inque ra-
ptus à sensibus gaudio levaretur celesti. Minc merito An-
gelicus in doctrinis Magister. Vita puritate celestis;

Omne tulit punctum Sophia, verumque docendo
Præluat, mox, dum miscuit utiæ dulci. Ecce
Præceptorem Angelicum, Auditores optimi. Ecce itidem,
Alumni charissimi, Optimum Parentem nostrum, cuius erudi-
tissima scripta nullus unquam invasit error: Et Domino ele-
nim dictum est istud, & est mirabile in auribus nostris:

Bene scripsisti de Me, Thoma. En bonitatem Sapientia
in Thoma. En ipsum Luciferum, Adamo, à Sathomone,
maiores, tanquam eius gæmo gemitum Editha. Non plus ultra.
Sed quæ deinde sequantur, de summa vi potestatis audite. Et
Nulla toto orbe Ferrarum erigitur studiorum sectamine Acha-
demia, Universitas, apt Congregatio, quæ non gaudeat vel saltem
gaudere simulet sub maximo Doctore. Angelici tutamine di-
sputationum combressus adire. Quid multa? Tridentina Syno-
odus ad difficillimas de fide controversias dissolvendas legitime
congregata, Thomam consultabat, Thomam sequebatur. Thomam,

velut aurum contra lapides apponebat, ut ab Oratore synodali
 tanquam hydrie lapis Thomas appellaretur, ad cuius tactum
 plumbum haereticarum falsitatem ab auro veritatis catholicae
 protinus discernerebatur. O summa angelica doctrina potestas,
 ab aeterna, mirabilique Domini potestate descendens!

Per Thomam veri à falso discernitur aurum:

Sana doctrina hydrie ille lapis.

Teste Tridentino, qua luce fugaverat hostes;

Reddidit et cultu liberiorem fidem:

Ad lapidis tactum, vero, falsoque probato,

Ergiturque bonum; despiciturque malum.

La Pars.

Prorsus igitur iam maiestate Sapientiae, donisque inde subsequenti
 unico exemplo datis ad capescendum iter lectum per semidum
 arvis augustissima medicum, scientiarum campum, facultatum et
 amana iuncta, pro vivibus festinat desiderium.

Maecenas ascendit superum mens culmen Olympi;

Veram quasitura Deus, quam pectore fundit,

Cognitionem rerum; iter at inquit quare tentat,

Omnes laevi aditu facile, laevi impossibile unquam.

Et quidem, eruditissimi Astantes, cum duo sint tantum
 quibus praestant illa pulcherrima facies Dominae matris Gentium,
 Sapientiae, inquam, aliquid ostendatur ex parte, cui libet quan-
 tumvis perfecto pro hoc statu participata detur; labor facili
 ac Dei auxilium supernum; Primum omnino consequitur de-
 fatigatio maxima, vigilia summa, cura molesta; Secundum se-
 ro recti mores, preces, fiduciaque ferventissima in Deum.

His duobus libet nobis philosophari in praesens, ut ex in-
 de iuvenum animis apud mentis medium adipiscendi Sapienti-
 am medijs facultatibus ingerram, ac tanta rei adolescentibus
 consequenda exempla quam illustrissimis viam ponam. Quid

rogo, Auditores Optimi, cumque, et si rationali animata, vel
 inanimata Creatura decus, atque splendorem acquirit, nisi labor?

Attendite, quae prius ab inanimatis nonnullas assimilitudi-
 num theses. Ab elemento. Nobilissimi cuiuslibet fluminis
 aquas velut argenteas, si aspero lapideorum objectu elidantur,
 quis nescit, labi candidiore latice ad ripas, tum simul caeruleo
 rorum attritu lymphis nitorem addente, ut plerumque sape-
 rem mutante? A mixto subterraneo. Illustrissimum aurum

inter glabros, ac depiles. Terrarum montes educantur, quoniam est
in Matris, cum in ignem crudum conicitur, aeri Vultum
augente fulgorem illi despicatam. **A** mistis productis. Pre-
tiosissimis gemmis unde haret splendor Solis simulacrum, nisi
a naturalibus, sui montis arenis, atque a mordacibus laborum
laminis? Quid uniones Ceti, atque Oceani filia? An regius
inserti coronis longæ, lateque irradiant, nisi tonitrui, ac ful-
minibus emittentibus, parententur? **N**ob adinventis et artificis-
sis. Siles, ignitabullo ictus, nonne fulgurat Luculentus.
Cithara cordis manu verberata, quam suavi concentu aëra
mulcent?

Eia igitur agredamur, Pueri formosi, Adolescentes ingenii,
laborem amplectamini. Muneri vestro quicquid congruum nō
contemnite. **H**oc namque cuncta gens insensibilis vos docent.
Quædam, ut ostendi, Solis mutâ voce prædicant: ut scilicet
velut aqua limpidissima, mediâ defatigatione omnigenâ docti-
nâ fluant, vel ut aurum nobilissimum scientiis maximi æ-
stimemini populis, aut tanquam gemma pretiosissima Patria
plurimum citis in decus seu quasi uniones legum capiti consilij
iuvamen et ornamentum, ac denique veluti silices doctrinæ sa-
ne flammæ emittentes lucis exemplo, etiam ut cithara fides
suavem cunctis harmoniam præbeat, alarumque concentu susci-
lamini in eorum. **E**cce hoglie patet, aditus, porta reser-
atur quotidie, denuo ad facultatum liberarum, scientiarumque
pastellum introgrediendum, palatium, inquam Casareum, pontifi-
cis privilegiis abundans, muneribusque studiorum quam locupletis-
sime præditum.

Noc opus, hic labor est.
Quid, quas, Adolescentes, Desider, ac negligentes alloquor.)
tam languidi pigro in otij, eterno condormiscatis? Quid per igna-
viam evaditis musarum labores proersamini? **E**xpendite vo-
biscaum ægerum nomen, Intellegitis vos vegetes annis, viribus-
que pollentes a verbo evivo evivas nuncupatos: quod scilicet
hanc aetatem validam onembris, succoque latissimam idoneus
labor exerceat. Spectate nomen, quo donamini: Cognoscetis, vos
in eam sortem natos, ut Rebuspublicis propriam manum de-
tis, et velut aditis Patria disce temporibus vestram operem,
quasi lachrymis imploranti.

Statum est de labore. Quam operosa igitur vita de-
stinemini, ex nomine habetis.

Nunc vero ad Laborem Christianos mores, preces, atque virtutum cætera, quibus opus est ad opem. *Teris sollicitis* nominibus comparandam, super thronum attendite. *Enimvero, nisi Dominus iuberit, nisi Spiritus illé divinus auxiliator advenit frustra vigilat qui incumbit ad litteras, in vanum laborat qui scientiis adhaeret. Oñi prophetus, illé Vates principum à Iove summo poscebat. Quotidiam disertissimè, Alciatus in hunc modum pariter decantabat.*

Omnes in trivio sumus, atque hoc tramite vitam Fallamur, ostendat nō Deus ipse viam.

Quocirca ad animatis rationalibus creaturis dominibus sanctis Viris perdoctis operapretium duxi Suiuscemodi argumentum assumere. Nos quidem labor ab infantia exceperit, quorum designationem recta vita frames invenit, atque inter celestes sic adhuc utrumque collocavit in terris. *Horum consensatio celestis, doctrina celestis inspirata corala fidelium, imbribus irrigarunt celestibus: Et tanquam nubes in nobis immarcescibilem bonorum operum possent fructum ostendere.*

Ecce etenim, Spectatores Optimi, *Disum Roman.* pro omnibus et pro cæteris adducere habet in specimen: Namque cunctorum Assecra fructus, eorumque munericus praedans, veluti Sol stellis, nunquam sese lectioni, aut scriptioni, nisi post orationem cederat. In difficultatibus locorum sacra Scriptura ad orationem rejunctor adhaerebat. Quid in ole? *Sociali suo Patri Reginaldo dicere solebat: Quidquid sciret, non tam studio, aut labore suo se peperisse, quam divinatus traditum accepisse.*

Tunc equidem Illustrissimus Archi-Episcopus noster Predicatorum Ordinis fulgens undequaque Lucerna infularum munericus Celus, hanc eadem, quam nunquam satis Laudatam praeferimus, erexit: ut sint in lucem Gentium, in Ducem populorum, inque Hispalensi iuventuti ingenuarum artium quam sapientissimum Athenaeum. *Vos igitur, Astantes eruditissimi, in tanti Principis Laudem mecum adeste.*

Scribite virginei hoc exsisis caulibus antri,

Atque quod nunquam debeat abramanus.

Heroem quem maior habet, bustumq. recendit
Propitius mihi, sic lapis ille cagat.
Vivere dignus erat semper, sed vita futuris
Auctor, eterno lumine vita fuit.

Quia tamen in egregio tam incerti Viri laudibus, etiam quam
fugandissimum, eandemodo sit unum, idioma non sufficit; O
hisq. nunc Latino ancilletur.

Esclarecido Principe fundador illustre de este mayor
Colegio, viva esculpida la Magestad de tu gran Nombre
en los bronces de la immortalidad eterna. Vivifique tu
Sabiduria este Emisferio, dando vigor con los rayos de tan
hermosos luzeros, que como hijos del Sol Thomas rean-
den sus influxos, amanaera de Planetas en los celestes
Orbes de las catedras, que para lustre de tu Religion
sagrada, de esta Ciudad nobilissima, y de toda nuestra
España fundaste. O nunca falte de los Sombres la me-
moria de tan gran beneficio! El reconocimiento e
gratitud tanta.

Quid amplius, Praestantissimi Patres, huius campi
celeberrimi Cultores, educationis Numina, Religionis Specula;
Quid amplius, Aeternum vobis, dum caelestis Sa-
bria paradisi delectemini Vos quoque generosi
Iuvenes, quibus verna aetate Florenti sanguis
est integer, ex praedictis Thomam con-
spicite; ex ostentis Magistris aus-
cultate, quorum virtutes con-
versatione con, curas imita-
mini, Virtutum aleni-
que sequimini
Exemplum.

Ut in profectum labor, in rectos mores
Scientia, charismatum Analeme
Atque donorum Copiae
transferat in veram
Sapientiam

DIXI

Qua fuit hunc orationem. A. adon. P. F. Bernardus Lotano
Interim Vice Rector ac Praesidens. Anno Mii. 1
M. D. C. XCIV.

ORATIO LITERARIS 65

In Laudem puriss. Virginis Mariae
Deigenitricis sub sanctâ Imagine, quâ in Ecclâ
matrice Sispalensi colitur titulo vulgari
ED LA ANIGA

D. Joanne æ Cuencæ Grammatico
In Eadem ecclesiâ *Sancti de las Soledades.*

Concrassa ignorantia caligine obruntur. Dignissime
vires literariae palestra, Praeses Ecclesiae Decus, et li-
terarum Ornamentum, Nobilitatis sydera, Dynastie incen-
si. Dilecta Typorum circumfusa Corona, Crassa inquam
ignorantiae caligine obruntur, qui tandem laboris fructum
ingenio amoris flamine potentiores recensent. Et quidem
in praesentiarum, Auditores optimi, non me solum Discordiam
olim tres fortissimas Dearum, injecto de malo aureo certamine,
inter se commisisse, atque emulis studiis ad Pandem arbi-
trum accessisse, unaqueque citi praeium pro praeteritis rata de-
beri. Sed o ingloriam palestra, in qua odis, atque invidia
semtes sybescunt! O fatalis Ludex, cuius sententiae gaudus
passionis levitati fuit ancillatum! Habemus, sodae certamen,
Emulissimos Astantes, fabuloso illi adversum longe, prorsus ad-
versum. Habemus eiquidem Pandem, seu potius rectum Ju-
dicem, de cuius aequo devotionis pome certatur. Certatur
autem sic non de pudibunda Venenis formositate obscana;
sed de venerabunda Maria pulchritudine miras. Non de
Iunonis opibus euperbis; sed de sanctissimi Patriarchae Joseph
donis, atque virtutibus. Non de mium de Palladis arrium
inventione, scientiarum Magisterio; sed de sacra Aquinctis
doctrina, Roselliei Praeceptoris calidius inspirata Sapientia.
Quandocumque illusterrimus Praeses noster, Socratici huius
certaminis qui futurus est Censor, sic instituit: cordialiter
aureum eia charitatis in Divos pomum à nobis emulatio-
nis noctne aliquanti discordia obiectum, offerri: Sacratissima

scilicet Veroni. Dependentia Mariae quoque inest. Sicut patrocini
cultae, quae antiquitatem suam innotuit. Sicut patrocini
graeferunt, in qua omnes cordis delicias, omnem pulchri-
tudinem, omnem ipsius animae delectationem inveniunt.
Nec indivisibiliter, et simul et uniformiter caelestium
virtutum copiam, quibus, ut veris opibus, atque obsequijs,
gloriosissimus Patris archiepiscopus Antiochenus Ioseph locu-
pletatus fuit, iussit efferi. Ad haec valde congruenter
D. Thomas Aquinas pariter extollendus accedit, non fictis
facultatum acrispijs; sed veris artium propositis exornatis.
Theologiae summam primariis ordinationibus Doctor, schola-
stica methodo, quae nunc extat, praeclucida inventor. O pro-
videntis atque in cunctis clementissimae Viri prudentissima
electio! Oitidem nostri certaminis felicissimae agones!

Licet radiorum purissima Virgo. Quod etsi impari mihi viribus,
resistanti corusco, prima committantur in onus; attamen
ad olepreantis, atque auxilium poscentis nunquam solitari-
spresisse rogatum supplex accedo.

Unica Spes mundi Dominatrix inclita cali
O Suprema Parens, refove miserata clientem
Da sentire mihi; das mihi posse loqui:

Incerta Dux certa via solveto, vagaque

Stella Mariae manibus dirige natus iter.
Tunc ergo tali favore rigens, ad illustranda, quae de antiquitate
hominis simulachris habentur, egrediar. Aliqua veteres
historiae enarrant. Multa desiderantur. Plura suppetunt
oblivioni. Plurima vero memoria sacrae litteris et curanda
cuncti relinquunt.

Iam clemens Angelicis pericillis venerabilem eam ima-
ginem radijs illustratam, iacula emittentem exinde: suum nam-
que Filium gestat in manibus Cupidinem verum, atque di-
vinum, concurrendam iure cum Venere, melius utique amoris sa-
no, non oiscano, amantium recte, non amantium Deam de-
stinatam, quis amiget? Ibi priscus error Diabolica sugge-
stionis adhuc vinculis tenus obstitit illuminationi Evangelij;
Ilic autem, ut credimus, lumen ad revelationem Gentium
et gloriam plebis suae Israel Dominus ab initio evangeli-
ca praedicationis accendit.

Namque cum penè omnium gentium

Luc
cap 1

serviret *Hispani* erroribus sub *Romanorum* imperio, *Iaco-*
bo ad prædicandum misso, hunc temporis *Soc* mirificum si-
 mulachrum secundum alios apparuit, aliorum sententia *Ludov-*
gunt visum, et cæterorum, nemine dempto, opinione, *Hispa-*
lis *Iulaminæ* miraculose ostensum. Unde de vetustate bu-
 iris portentosa Effigies, omnibus constitit: ab annis paucis post
Redemptoris Christi Filij sui mortem, cum adhuc viveret ef-
 figiatum, dum adhuc in terris colo inanimato affluere spe-
 latitiam animatam Colam, Angelicis manibus allatam *Hi-*
spallim, collocatam throno, relictam solamini, ac fiducia ci-
 tium *Hispalensium*. Non ut altera, excogita falso documen-
 to gloriosi solita *Venus*.

Ora sallo, suscepta solo, Patre edita calo
 Eneadum Genitrix sic habito alma *Venus*.

Non, inquam, è turbinibus spumantis maris, saculi incoston-
 tis figura fabricatam *Hispalim*; sed de petra deserti, de inita-
 eta, nunquamque colubro perforata *Virginis* purissimæ,
 tanquam exemplari ad vivum expressa. Non itidem sus-
 cepta solo ad verso, sive non sume fidei; sed *Hispalis* con-
 stanter, ac indesinenter verita cultu semper. Non denique
 à *Saturno*, vel *Jove* fabulosis Parentibus edita; sed à *Do-*
mino *Luminum* Patre missa *Angelorum* utique ministerio
Iam igitur meliori concentu *Suius* purissima *Veneris* in laudes
Hispanum revocemus.

Virginis intactæ simulachrum ex æthere missum,
Hispalis en Genitrix sic color alma *Venus*.

Considerate, quæso, atque paululum subsidentes mentis ocu-
 lis ante *Diva* *Suius* *Virginis* altare speculari attentius
 illius pulchritudinem miram, quam si *Veneri* cultores aspi-
 cerent, profecto linqwerent sui falsi dogmatis cultum ob-
 scurum propter inde emicantem splendorem mirificum: pro-
 fusus namque adverterent: multis illis coloribus quondam in-
 esse virtutem Lignore *Luminis* admodum radiantem divinitus.
 Vos igitur, *Hispalenses*, quorum affectus toti Orbi illucet con-
 spicius, animadvertite viam à summo usque decurram à
 capite scilicet sacro usque ad talaris vestis fimbriam extre-
 mam staturam assimilatam *galma*, cuius fructus *Senovis*, &
olonia, *Donestatis* inae erumacensis et *erastia*.

^{Et percurramus sinpula. (Et etiam amato-}
rum more Divinus Sponsus in dilectam sibi Sponsam delectat.
Quam pulchra est ea Effigies! Quam bene depictum iasimus
taliqum! Sane, Maiores optimi, nullus erat antiquitatis
ordo, nulla Historiarum series obsistit, quin cogitamus: illam
miraculosam Imaginem vel ab Angelis deportatam in ga- caelest
riete, seu muro, vel ab aliquo insigni pictore modo supradicti
mano, adiutoque peculiaris Dei iussu, et auxilio ibi talis
modo depictam.

Oculi illius columbarum, vel calum ipsum la-
tificantes terrena hominum corda rapiunt. in amorem Felij,
quem sinu gestat, quem, ut signaculum super cor, ut signa-
culum super brachium ostendit. Caput, ut Carmelus,
Capilli, sicut preges caprarum, qua ascenderunt de monte
Calvaad, et Sponsi eorum quilibet pectus vulnerat, et no-
strum quemvis in devotionem ad vocat. Sicut vitta coci-
nea labia eius, mel, et lac sub lingua effundunt: Stroquium
videlicet doctrina dulcis poscentibus os illud impertit, di-
stillatque portentorum misere implorantibus misericordiam. Ce-
na, ut cortex mali punici charitatem accendunt, acceden-
tis cuiusvis in superna mentem transmittunt. Quid
collum? Aut sicut eburnea Turris firmat pectora Regum,
fiducia; aut velut Davidica, qua edificata est cum propu-
gnaculis, mille clypei pendunt ex ea, Fortium omnis armature,
quorum alij Reges, alij Principes, aut Duces, suis invo-
vocato dulcissimo Virginis nomine sub sancta Imagine
DE ANICA, Sosles in fugam receperunt, insensibilesque
triumphorum evanescentes, traduntur protinus in Deae Virginis
hispalense Sacellum. Quid idcirco videbitis in Sunamite,
quam ad tutamen, et fomentum Deus nobis liberaliter de-
dit, quasi choros castrorum? Nisi navem, vexilla, et arma
militem e parietibus olim pendente Trophaea, in victoriarum
signum, in triumphorum specimen, in ostensionem gratitu-
dinis debita.

Iam ad aliqua peculiariora pervenio. Christum Infan-
tem tenerum grae hominum et suis forma speciem Supra
sionistram brachium amantiter amplexata sustentat: Vestem
insuper omnem auro contextam varij pecti flores exornant.
Tum caute coronatum ab Angelis, manuque Ysam geribantem

in dextera, canē ad vocatōnis nostrae diadema illū exprimit
pietatemque in Filios. *Ille* praeferens, grecos, quā eibi
magis comolaceant, demonstrat vere. 67

Nunc vero recordamini, obsecro, *Instantes* eru-
ditissimi, illius quondam Salomonis eibi Matrem collo cantis
ad dexteram: ut oraret pro fratre, in ipsum suus Virginis
alma, quam Filij sui pietas peccatorum voluit esse. *Perpetuam*
cem perpetuam. *Et* tunc proximis cognoscetis: ab Angelis
redimittam ut Dominam, ab hominibus ita cultam, ut Matrem.
Et sic utroque modo, ut Regiam a dextris Filij in vestitu
deaurato varietate circumamictam amplectamini. Velut go-
tius dicam: Rosam manu perhibens, interiorum varietate
circundata in vestitu deaurato diademate honoratur ab An-
gelis. *Hinc* nobis Rosarium decadalū salutationis Angelicae
nostra ea felici tempestate redactum praecipit: Aurum siquidem
in veste applicatum corpori Virgineo, quid nisi mysteria gaudi-
osa, in quibus aurum divinitatis luto nostrae mortalitatis in Vir-
ginis alvo; attamen purissimo mixtum, commemorantur? *Quid*
rosa, nisi passionēs Filij contemplationi obicit? *Aurum* etenim
diademate Regni nostrae glorificationis in signum per Christi
resurrectionem, et suam, nonne clarē nostram felicitatem por-
tendit?

Sit igitur, Auditeres charissimi, nobis antiquus iste modus
orandi prepositus ceteris. Sit in quo ipsa sibi magis place-
re demonstrat, Psalterium hoc praesidium salutare praer-
biquis. Cuius tam festivo clamore, alacrique contentu de-
cus insitum miramur animis cūsum, singulis horis quoti-
die domi, vel foris suāvem audimus accentum.

Sed revertamur ad illa, quae de hoc
mirifico simulachro miraculosa censeo. *Taliter* igitur illi
in pariete, vel muro, sive, ut alij volunt, columnā consti-
tuta. *Sede* magnifica, non abs re existimem. *Fatum* prodi-
gijs plenum; quod scilicet aliquot etiam retroactis annorum
spatijs miserimīs, cum Barbarorum angustia Hispal op-
primeretur: ipsa permaneret intacta a Maurorum iacu-
lis, ligonibus, atque ictu frequenti, quibus nitebantur Pal-
atium id caestē penitus abolere, ut nobis posteritati hispa-
leni

de capitis natiuitate. Domini namque adeste tandem respici-
dum foret. Audiamur obsecro, verba, quibus supradicti
idiomate a quodam huiusmodi declaratur portendunt.

No pudiendo sufrir los Moros en
su Mezquita la presencia de la Gloriosissima Virgen
Maria en su sagrada Imagen de la Antigua, cuyos ra-
gos cegaban, y ante cuyos resplandores postados se rendian,
mandó el Rey a los mas fuertes de ellos, q con picas y otros
instrumentos borrasen aquella Imagen que en la pared
se descubria, lo qual hecho repetidas vezes, bolvia a apare-
cer la Imagen con mas vivas luzes, con mas brillantes res-
plandores, que penetrando el corazon aun de los mismo
Impieles, le tributaban, aunque violentos adoracion y culto.
Por lo qual mandó otra vez el Barbaro Rey, que quessa
una pared gruesa delante la ocultassem alla vista: pero
aun desde alli se sentian los efectos de sus luzes, manifestan-
do consuello a los Christianos Cartivos, y confusion a los Moros
infieles.

O infinita Domini Dei nostri Sapientia, Bonitas, atque
Opum suorum ex attributis aliqualliter similitudo expressa!
qua Invisibilis ipse per ea, quae facta sunt visibilia intellectus
vult conspici; nec aliter suorum quoque, & maxime purissimae
suae Virginis Matris per imagines adorari Prototypum non venit.
Ecce Auditores amplissimi, sanctissima Virginis Icon ea mi-
rifica, sicut olim a Diomede Venus, ictu percussa iniurijs
affecta; at dissimiliter: namque ob protegendum Hispal,
intacta mansit, maiori luminum globo infideles allexit, non
ut simulata Dea Diomedis uxorem libidine; sed castis
affectionibus ipsos proculdubio perurgens efficit: ut suus for-
tissimus Heros Aeneas utique Rex Ferdinandus ab iniu-
ria in posterum ulcisceretur.

Iste autem Vir sanctus pietate insignis, et amicus
Domini fiducia mixtus Hispalim obsidendam peruenit;
postquam vero multis diebus inter plurima facinora ela-
psis, suos defecisse genè videret. Cui Virgini sub sancta
eà Imagine, quam per traditionem audierat, et iam per re-
velationem agnovérat sese, exercitumque commisit. Tunc
icitur, spiritu ducente superno, Hispalis portam petit,
transit invisibilis inimicorum turbas, et tandem ad locum,

ubi n. i. f. i. c. u. m. i. d. s. i. m. u. l. a. c. h. r. u. m. a. p. p. a. r. e. l. a. t. , a. d. v. e. n. i. t. I. b. i.
genu flexus, in hunc modum; *Subtiores piossima Virgini* 68
purissima precus tota pectore fundens, nos quoque illam
exorare, percenset.

Diva, decus colis, calo formosior ipso;

O, quam Te memorem, Virgo, namque laud Tibi vultus

Mortalis, non os hominem indicat, O Dea certe

Sis felix, nostrumque leves quemcumque laborem.

Aspice, quam saxi pelli inter, gratia versor.

Omnes angor habet; sed adhuc non ulla laborum,

O Virgo, nova mi facies, inopinave surgit;

Quin, ut Te supplex petere, et tua limina adirem,

Traxisti Clemens; nunc Hispalis, atque Tuorum,

Alma, precor, miserere: potes namque omnia, nec Tu

Nequicquam castorum acies, velut ordine surgis.

*I*am ergo de spe recuperanda *Hispalis* certior exinde factus,
ad suosque incolumis reversus, caput ab illo die cum *Rex*
convalescere, exercitus firmari, post pauculumque *Urbem* in-
gredi victoribus *Christianis* evenit. Cuius tam mirabilis even-
tus triumphales exuvias, quas alteri, quam suae *Virgini* sacra,
suae potentiosa *Iceni* sacramenta assignet?

*P*ropterea. *Istantes* eruditissimi, ut antea semper, et-
iam exinde miraculis claret, omnium *Hispalensium* cordibus in-
sidet. *Prodigium* supra prodigium, miraculum ex miraculo:
cum scilicet adventaret dies translationis eius ex loco in panie-
te, quo primum posita fuerat, in magnificum, ubi nunc adoratur,
Sacellum: cum sine lesione parietis, sine abolitione colorum,
ipsum *Simulachrum* *Diva* *Virginis* *Matris* sine lesione cultae,
absque iniuria virginitalis sese conspicuum *Orbi* manifeste por-
tendit.

*E*t iam Epilogo orationi meae indicaturus extremum, neuti-
quam gratiam silentio perpetuam cultum, iure pla-
cendi *Virginis* desiderium, quo tanta maiestatis devoti. Nu-
men, omnes devotes. plebis, itidem deprecantur cultum eius,
in numeroso lampadum ardentium ornatu, in munerum fre-
quentissimo voto, in donorum largissimo pretio. At pra-
ecipue *curius Metropolitanae*, atque *Patriarchalis Ecclesiae* cor-
da accensa, primatum *Archipræsulum*, *Canonicorum* illustrium
ante altare, plusquam lampades igne, flagrant amore, devotione gestant.

Omnis humile cecitum erit. Ite, natus, praecepra praudent,
Capitula quaevis conficienda, ceterum progreus illuc
accederet. Ite optime sane, qui cuncti, tamquam Moyses
(ut sic creaturus) Deo, ac sompniis dilecti, excompilantur
ga Ductores populi hispalensis necnon sana orthodoxo,
veterisque doctrina in omni Deo domo fideles ad illum ar-
dentem, incombustumque Rebum, ad eam visionem magnan-
perscrutandam tantum appropriati Terram sanctam utique
possiderent. Porum summa est Corpora illuc post fatorem
complementum quiescerent.

Gaude ergo Tu, **Hispalis** felix, a quo reliqua
mundi Urbes principium suus Virginis adoranda accepere.
Gaudeat, et tecum festiva hac **Ecclesia** ceterarum maxi-
ma tanti luminis decorata fulgore, et Cui contigit tale de-
cus suscipere, ad id gloria Culmen ascendere, Cui inferiori
Misi condonans, atque e superioribus ad humilia quasi de-
scendens, in Gentilium emulationem, audiat, Se, de quo
fruitur decore maiori succrescere.

LXXI

EPIGRAM

Ex carminibus elegiacis.

Armifera effingas Phidias simulachra Minervae,

Ast mea corda rapit rara Tabella magis.

Abstine ab inepto, Venerem dum pingis, Apelles,

Nam Tibi nobilitas Gratia prodit Opus.

Ecce Maria aeo veteri effigata refulget.

Plus Venerge alma Parens, Pallade plusque potens.

Calum gemmiculos tradit, charitesque colores;

Lineolas virtus, lumina Divus Amor.

Spectatum, natura venit, stupefactaque clamat:

Tale sua nunquam pingier iste Decus.

Iam faveat Nobis, Christi iamque hostibus obsit:

Delicias iuges, certa trophaea gerit.

CECINI

In præconium Beatissimi Patriarchæ

IOSEPH

Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei
Purissimi Sponsi. S.

HABITA

AD Ioseph Ilyeronimo Lical de la Vega Grammatico
SECUNDA
In Ecclâ matrice

Romana eloquentia Princeps (Insignis apprimè in hoc musarum foro Iudex. Peritissimi ingeniarum artium Professores. = Florentissime Iuventutis Cetus.) Romana, inquam, eloquentia facile Princeps, ac primæ facundia præcedens. Atque, et, Rector, salubresam oratoria facultatis semitam impredientes cuiuscumque dogmatis mellei admonitione imbuat: In ipso (inquit) plenique dicendi principio animo perturbari, et toto genere perborrescere conuolvere nonnulli. Formidant enim Senatus maiestatem, verentur auctoritatem assistentium, dignitatem quoque, ac facilius de se auditorum iudicium pertimescunt: nam quoties dicimus, toties de nobis iudicatur. Cuius equidem sententia pondere plerosque sanctus timor invasit. At vel ipsum Demosthenem grata eloquentia Tubam apud Philippum Regem cerba facturum impulerit: Tunc quid diceret, se necesse, fateri. Quid igitur, Spectatores gravi sumi? Quid mihi modo restat? Quid de me futurum, censeatis? Quo robore, quo mentis fulcramento, quo denique insurgam auxilio? Cui neque ingenio, neque auctoritate, neque ullâ sermonis exercitatione polleo. Quis etenim dicendi modus, quæ verborum copia, quod itidem ingenij acumen ad laudes Sanctissimi Sponsi, purissimæ Virginis Dei Patris nuncupatione digni sufficiat? Profecto suaverbacaneum equidem arbitror in argumento adeo luculento, in sepe facundâ prorsus et in negotiis cunctis atque orato auditorum mecum animos fucatis Rhetorica præstigijs celare,

varij, lenocinij & yborum ovis vestras implere. Cum enim
licet omnia quicquid summa exhaurebantur penitus, quan-
vis cuncta eloquutionis tela & pharetra premittantur standi;
etsi universa corporis mella profundenterur incommi. Elegia
tamen sanctissimi Patris nostri Joseph, nullatenus adhuc laudi-
bus implerentur minimè verborum splendore & lucebant.
atque orationis nectare devotionis gustus neuliquam satiaretur.

Nemo est etenim tantis, sine artis, sine na-
tura presidij munitus, adminiculisve ingenij præditus, qui
strictis supra omnem artem, laudæ extra naturæ leges eximia
merita pro viribus decantare possit. Decantat verò Alexan-
der ille magnus impietate sua Lysimacho præceptoris sui
encomia. Actusque suo robore Chironem Pedagogum suum
protocat. Apelles Magistrum suum Panoptum genicillis
lustrat. Cuncti denique urbanitatis splendore insignes suos
educatores laudibus effervant; Regi tamen justissimum Jose-
phum omni laude maiorem, omni hyperbole dignum in-
usura, et usque ad suprema sidera extollam, cuius in om-
nium corda Fidelium affixum itidem meritum, et nomen
prospicio.

Et videte, obsecro, attentiusque speculamini hominem
caelestem, (ut verbis utar Chrysostomi in Antonium argumen-
to meliori) Considerate inquam, hominem iustorum meritis su-
premum per cunctarum usque hodie, & in æternum ora volitan-
tem, quem Apostolorum, non tantum simillimum; sed et su-
peritorem, & clarissimam David stirpe Regia Iudæica testaturarum;
licet interim iterum, atque iterum illam, ac quo sæpe amantiss,
atque capissimè cupitis audire Iosephum: illius etenim fabricem
hominis fundens, Patrum afferre, cui sorte obigit. Unige-
nitum Dei Filium nostro carnali habitu indutum ad caram
& tutelam suscipere. Eius Genitricem purissimam;
O inimitabile meritum! O inassequibile gloria culmen.
Eius inquam, Genitricem purissimam, Spensam, ut à viro
purissimo purissima comprobaretur, in coniugium accipere: ut
ita Dei Patri æterni hominem vocalulo aliquo censeretur
nomenclatura Celsus, Dei unigeniti Filij educatione Parens,
Flaminisque Spiritus divina Spensi proprietate in laudem suffectus.
ut tota simul sacra Trinitas vivatur. Iosepho confutasse quid
proprium, quia unicuique persona præcipuum: ut supra Pro-
phetarum celsitudinem, supra Patriarcharum meritum, ante Pro-
phetarum avadorem, super Apostolorum caritatem, Marjnum
quoque, ac Vignitum supra culmina excelsa, esset omnium
Confessorum, ac Monachorum Princeps, iustorum omnium,

post Christum, ne dilectissimam sibi Sponsam coles.

70

Caput.
Nunc autem, Placidiores angelissimi, si ad prophanum
conversamus obtutum, et ad ea, quae sunt forte, aliquantu-
lum adiiciamus aspectum, Annollam quippe Gentiliam do-
gmata de rovere fure Sapientia divina Dominatrici
quis non patietur? Nam hoc eventu superbam illius Luna-
nis querebam à Docta acie tantam ad nosci sanctissimam
Patriarcha Joseph laudem afferamus in medium:

Asi Ego, quia Divam incedo Regina, Iovisque.

Et soror, et Coniux. =

Et sic namque apud Deum cibus minister, primarius illi Rex,
ulique Rex nuncupatur, qui omnium sibi deditissimorum
ante conspectum divinae maiestatis suprema preces, et vota
represens potentissimus inter sanctos celestis patriar-
ches confutit adpositum effectum. Recte igitur in eius praconi-
um Christianus ita Vates procedat:

Rex Ego, qui purus regina incedo, Deique,

Et Pater, et Sponsus. =

Ergo deditissimum Josephum, Quingemque supremum;
non ut Iunonem temporalium; atque divinarum, atque celesti-
um ab initiis sacra pagina doceat: ut exinde nobis virtutum,
quae isere thesauri sunt, copiam concedat, ac per adfectionem,
sicut Dominus spondet, quarentibus superna, nec terren-
ia deficiant.

Requies Domini extremus ille dies eperum eius,
septimus videlicet à cunctis nominatur: propterea quod
in illo Creator infatigabilis rerum, immensis, infinitus,
quasi requievissse cernitur, ac videtur. Quid igitur praemii?
Quid plausus? Quid privilegii? idem fuit concessio; sacer-
textus demonstrat ita: Et benedixit diei septimo, et san-
ctificavit illum; quia in ipso cessaverat ab omni opere suo,
quod creavit Deus, ut quiesceret. O pressio Domini Deo
sui ex dominibus praeterea! Virtutum omnium, quibus ista
amplificat, providentia! Denique erga Servos suos misera-
tis dignatio! Amantissimam clemensio! Qui immanus, Patri-

capitur. Qui inaccessibilis, miratus affectatur Josephus. Qui
inaccessibilis, non à labore, sed à nobis in simi Josephi requiescit.
Quid miror? Capere fontem optat, iachrymaribus, demebundis
querulis, & illius dilectione cupit, et solamen invenit.
Verbum infinitum, quod à nullo determinatur, cui omnia
parent, Angeli se servant, universi Spirituum ordines
inhibet, proclamant Sanctum, audientis Josepho dictis, sub
ditus illi legitur Caro factum.

Quoties pro his suis sustinens Dei Filium
offerret, aeterno ipsius Patri pro nobis infantium eam teneram,
cuius à nativitate labor, nulla requies, nisi à Matre puris-
sima, et à Josepho Sponso, constituta manebat? Nullum ali-
um summum Sacerdotem censeo, qui, antequam Christus ip-
se Sacerdos, & Hostia, illam vivam, incontaminatam, Deo
placenter offerret, prater Josephum. Quoties teneriusculis
suis manibus Christus infans amplexatur Josephum, illam in-
numeris benedictionibus impleat, sicut olim Creator inges-
titus est diem septimum. Quoties pro odore virtutum, pro
merito castitatis inventum Vivum gloriosum secundum cor
Domini, Dominus ipse Deus parturientem faceret ancillarum
caelestium, sua dilectionis Ministrum primum? Audite, ob-
secro, Vivam Isidorum Incolam, quasi in personam Domini
in Josephum: Conversatus sum cum Joseph, quasi si essem eius
Filius: Ego vocabam eum Patrem, et ipse vocabat Me Fi-
lium suum, et diligebam Joseph, valde sicut pupillam oculi
mei. Quid deinde? Benedixit Josepho, et sanctificavit
illam. Primum ad tantæ gloriæ cultum erectus: ut esset
Sponsus Virginis Mariæ, Dei, & Mariæ Christi Tutor,
retinensque Solamen, atque Præsidium, congruum utique
creatur: Et illam in ventre sanctificatam, antequam nasce-
retur, peccati originalis macula per gratiam tersum. Ita
piissime sancti Doctores affirmant, et inter omnes devotis-
simus Divus Bernardinus Senensis ita sentit; sed isti
Chapellani in Josepho Parisiensis subscribens, deatissimi
in Josephi precibus munus obiturus adveniat. Sicut deivit,
ut Virgo puritate summa nateret, sic deivit: ut haberet
suo modo Legatam Sponsam purissimam: Utroque regali
progemie illustris, utroque sanctificationem in utero recipi-
ens. Cum Maria gratia plena femine reprimente, mansit
Joseph repletus gratia peccatum mortale quolibet superante.

Optima Dei Potentia in ipso tribuitur
et in quibuslibet liberalitatis diffusio

77

Nimirum ne vos credere cense-
tis, Auditores optima, si hunc Virum gloriosum tantoprius
denis agnoscatis pra caeteris gradum. Ecce etiam pro-
clamat Senensis devotione fervidus: Quomodo potest cogi-
tare mens discreta, quod tanta unione uniret Deus menti tanta
Virginis aliquam animam, nisi ei virtutum operatione simil-
itatem? Nunc à Matre Dei Virgine immaculata laudes ac
cigiamus, encomia in sanctissimum eius Sponsum gradicemur: nem qu-
Nulli etenim ali creatura celesti, aut terrena, spirituali, rissimum
quoniam minus corporali existit eum conferendum. Quid?
Nultisne Angelorum puritatem, Archangelorum suprema mi-
nistria, Virtutum, Potestatum, Principatum, atque Domina-
tionum cum Thronis miram, atque sublimissimam secundum
Dei naturam speculari assistentiam? Iosephi prospicere maiori
sanctitatis cumulo Celsum, et ut inquit Senensis, mundissi-
mum in castitate, humilitate profundissimum. Tutorem
Christi Virginis Matris Virum, testem fidissimum admirabili
paritas, fortissimum Comitem fugam in Aegyptum, Verbi incar-
nati sollicitum Mitorem in terris, Ravenstem Domini Sacrum,
Dominum Dominatricis appellatum. Quid inde? Omnium utique
beatorum Spirituum, atque Sanctorum tepentem Princi-
patum: Namque si Cherubim, à Seraphim novimus: al-
tera plenitudinem scientia ostendentia, altera plenitudi-
nem amoris indicantia; Quis, rogo, Iosepho sapientia
plenior? Ceterum mysteriorum, peritior? Qui Domini
non ut Iohannes supra pectus gaudis per, sed iugiter ama-
bilissimo Infanti adhaerendo, procul dubio melius cuncta
mysteria de ipso sacro Domini pectoris fonte potavit.
Quis itidem illo charitati ferventior? Qui ad rogam
ineffabilem amoris toties accessit. Qui infinita charitatis
oleo toties imbutus, odorem servavit iugiter. Quod si Lyrici
Vatri sententia: auditum admoveamus.

Quo semel est imbuta recens, servavit odorem

Testa diu.

Qui non semel, sed copius Christum Infantem sustinens
se se Infantis amoris Virgini gradibus autem inspicit, quid
ni virtutum odore attingat? Quam simili in Deum de-
votione suos impleverit?

Profecto, Sanctissimos amplexum

minimè attingens extremum: ut eius, quos penè cunctis huius
Metropolitanis Delatui, tunc Ecclesiasticos maxime, non Seculari
optime, deditissimos novi, gentis allicinas, congratuè iterum
ad benedictiones revertuntur.

Isti etenim benedictionem omnium gentium dedit
Onnipotens, et testamentum suum reprobis, solum confirmavit
super Caput eius: nam sicut in libro illo legitur. Vidite
Deus cuncta, quae fecerat, et erant valde bona. Ita
omnium Sanctorum merita, omnium meritorum culmi-
na suprema, tamquam verè opera sua vidit Deus
in Iosepho, et erant optima: quod in ipso acquire-
rent maiora incrementa. Sic enim Ioseph nomen
augmentum aptissime interpretatur: ut ex hunc vel à
nomine ille praestantissimus agnosceretur, et cunctis a-
quo Deum (sicut in inscriptione throni legitur) tantum
innotesceret Ioseph.

Propterea quoque testamentum suum
confirmavit super caput eius. Quasi dicam: Nunc
esse Christi Testamentarium plenipotentem, per quem
cuiuscunque preces, orationes, & vota feruida non
evadunt irrita; quin potius effectu pleniori comple-
ta.

Considerari, devotissimi Astantes, libeat, illum
in Imagine infantis Christi situm. Super brachia
Ioseph, quasi requiescentem extensum: altera manu
supra pectus; altera penè collo eius applicita quasi
indoligantem attente: Hic est, qui nesivit thronum
in delicto, habebit fructum in resurrectione animarum,
sanctarum: Nam Dominam suam Domini sui Ma-
trēm Virginem agnoscens, et ipse continens custodivit
Fideliter. Ipse etiam in diebus suis maxime Deo
placuit, et inventus est Iustus nam tunc advenit bea-
ta temporis plenitudo, missusque est ad Virginem
Sibi desponsatam Angelus Gabriel, ut exinde coe-
perit peccatorum remissio, iracundia reconciliatio. Iste
est denique, quem in terris vocavi Patrem meum,

Tutorem habuis? Adlocutum apud Me si habere veli- 72
tis, ipsum quaerite, ipsum adite. Quid non apud Me
lalen? Filium talis Pater Tutor obtineat? Ecce, Audi-
tores optimi Christum. Ecce Iosephum: Alterum pie,
fideliter spondentem. Alterum pro nobis apud Deum,
iugiter exorantem. Quid ultra? Nisi in eam imperiti-
am venia condonantes, quod reliquum est de virtutum eius
divitijs, versibus elegiacis spectetis canentem.

DIXI

EPICURUM

Ex carminibus: ex carminibus, atque pentametro success.

Comparatione sumpta ab aliquibus fabulosis genti-
um historijs ad nostri Patriarchae Iosephi laudem
in melius.

Prodiga clum reserat Celi Sapientia thecas,
Munificasque Patri dextra profundit opes:
Ante tuos, Iosephe pedes natura rubore
Saffusa, en vitas subicit ultio manus.
Artifices operosa tegant velamine pennis:
Maiores Munificem Gratia nam ante facit.
Sicenis, alij iacent fabricata caminis;
Celesti aut sumus gloriata fovea focis.
Vadobus, ut Venen, utque Melicis simulachra Minerva
Sacrant: Vulcanus sic faber arma Iosi;
Ast Iosephe Iosi Jesu, Marique Mariae,
Naturam es clarus, clarior arte faber.

CECINI

ORATO LIT.

In Sonorem Ang. nostri Magistri
Divi THOMAE Aquin.

HABITA

M. D. Francisco Felice de Espinosa, et Cueva

Grammatico.

TERTIA.

In Ecclesiâ matrice.

O Dulcem amoris legem! O amaram emulationis ty-
rannidem! Et tandem proci inscitie plusquam inte-
lerabile pondus! Vobis forsitan. Excime Viri, Sapientiaq.
Amator, praestantissime Heros. Littoris, ac sanguine
nobilitat. Mihi faventes. Perspicua Adolescentium cetera.
Vobis forsitan mea puerilis avaritia mira videtur. Certe
amor. Instat dilectio. Incredulis forsan, mea diffidentis par-
vitati, certamen. Instituit me Praceptor, iussit, in artem
prosculturam, allexit. Quid ultra? Imperitum, eruditissimi,
venia condonantes, et Vobis, et Mihi consulitis, amplissimi.
Cum enim Discipulum Divi Thomae novitis ardere desi-
derio illius extollendi praconijs, aures piissimas commodan-
tes, et Vestram omnino pietatem, et meam aliquantulum
adimplebitis votum. — Quodsi exhinc ad Praedem nostrum
conferamus obtutum, quis illo in Divum Thomam Ange-
licum Praeptorem affectior? Discipulum fidum novimus.
Clientem suum amantissimum credimus. Nunc vero et omni
tempore Patronum, cuius nomine fungitur, intendit laudibus
effereundum: ut nec habitus emulantis adversariorum obnubere,
nec imprudens Thomasticorum dogmatum valeat contrarietas
obsistere.

Igitur cum Pallade conferendum Virum gloriosum sancti-
tate insignem, doctrinâ Angelicam, Interpretem voluntatis
divinae, Filium Sapientiae primogenitum, D. Thomam Aquina-
tensem, inquam, Minerva comparandum accepimus. Et
sanè, Auditores amplissimi, venit in mentem Mihi huiusce-
modi aptum argumentum illud antiquitatis quod de Pallade

sine fœmina adiutorio, et concubina e capite Iovis armatum
propterea hostis æque galea vitarum existit pulchres-
centium prosiluisse. Cuius ad exemplum, nonne Divum
Thomam Angelicum mente tangimur, quasi Supernum,
non in terris; sed in calo creatum? Cuius totum spiritus
vivere, totam intelligendo operari, non à carnali educa-
tione; sed à mentis divina capitali Sapientia, nostro modo
dicendi, exhibuisse armatum ad debellandas hæreses fidei
clypeo, veritatis pœstia, galeaque diversarum opinionum
fortissimorum dogmatum criticis longè, latèque præfulgenti?

Sane, Audientes optimi, cum in Thomam auctores entis
miasticos plausus concinnant, hoc inter alios, Quidam ex
Societate Iesu doctissimus Professor ex cordiali suæ men-
tis affectu præfert: Angelus erat, antequàm esset Doctor
Angelicus. Sic de Angelis disputat, quasi Spiritus esset.
Nulla de Angelis docuit, et plura potuit Angelos ipsos
docere. Sed quid hoc? Cum Ecclesia eius sollemniter de-
cantet illi istiusmodi celestis nuncupatione Laudem: P

Sydas missum Thomæ de superis Novo signo divini muneris,
Nunc celestem demonstrat cæteris, verbo, vita, doctrina litteris.

Ergo Angelum ipsum, quamvis in terris, natum, etsi
à Parentibus carnalibus ortum, ob summam vitæ puritatem
obque doctrinæ summæ inaccessibilem Sapientiam, intemdam,
exhinc, non fabulosis allicius erroris fœgmentis; sed à veris
et melioribus sacra pagina abruptis allegoricè textibus
confirmari.

Angelus ille fortis, quem dilectissimus Apostolo
rum Iohannes Apocalypseos decimo viderat, sit igitur nostra
Angelici Præceptoris perfecta assimilatio. Cuius corpus
amictum nube, & Tædè insuper exornatum caput, facies,
ut Sol splendebat, et pedibus: dextero super mare posito;
Sinistro autem in Terrâ collocato tanquam columnis vite-
batur ignitis, in manique quâ libellum extendebat apertum.
Tam inde quis Cælum hanc noverit ex ignis Doctorem?

Angelice: Quenam angelorum eius non intellexit
statim, Magistrum suum e caelis, quasi descendente alati
Proceris similitudine ab ipsis Patrum stare? Vt si pla-
cet propria menti interpretatio, intendat protinus **St. Tho-**
mas huius celestis patria Civis typo gessisse militem stre-
nuum in Ferris ad debellandum gentiliū sanum errorem
speciem suadecorum falsam; ac demique Hæreticorum univer-
sa dogmata, in quorum ruinam hic noster Angelicus Pro-
ceptor videtur, et cunctis liquet, divinitus esse datus.

Et perpendite, obsecro, Auditores amplissimi, sin-
gula, quæ cum Angelo similitudinem in **Divi Thomæ**
præconium exprimentur. Vultum Angelico demonstravit ob-
lucis, solarique splendescentem eminus radio, cuius ab ortu,
ad usque finem vita mirabilis, et plusquam humana pollebat
puritate. Namque si non hominum; sed tantum Angelorum
est à carnali pendere vivere abstractos, profecto apparet, Ce-
lestem hunc Virum in carne præter carnem agentem, non ter-
renorum; licet in Ferris; sed celestium frequentibus gessisse
conversacionem, raptibus. Ex quo similimum Soli dicimus eti-
am dicimus existere divinitus. Sol etenim, quamvis in lu-
to se volutantem videamus, nullam inde spurcitiæ maculam,
abstracto, minime obscuri tenebris contingitur. Ospendi-
ssimum gravitatis Iubar! O innocentia purissimum Va-
sculum; in quo depositæ virtutum stirpem pignora,
existenter Sapientia huc mirabilis fundamenta. Sic ete-
nim eius Predicatorum Ordo camit: Mentis innocentia,
floque puritatis, existenter prævia. Luce veritatis.

Sed exhinc hancamus ad illa, quæ
de doctrinâ eius in Angelis, Solisque nuncupatione enarra-
tur. Divina voluntatis Angelicum Interpretam Clemens
Octavus consummavit primus. Deinde Pius quintus Pontifex
Maximus Angelicam quintum Doctorem aperte nominans, is-
sum Ecclesiasticis factorum libris assignavit, cuius munificentiæ,
et veritate doctrina Ecclesiam infinitis confutatis erroribus,
illustantis, plurima, quæ serimpe exorte sunt hæreses, confu-
se, ac dissipata, tanquam tenebre à Sole, evanuerunt. Pro-
pterea Angelus, non solum vita integritate, sed et intellectus

acumine Laureatus ostenditur. Solis tamen circumdatus
 luminibus aequigarem agnoscerimus, si eius veritatem scriptorum
 suorum memoremus, quibus per cunctas mundi partes indi-
 genis affulget veritatis documenta. Unde Solem alatum
 quem Malactia quarto Dominus nomen suum timentibus
 promittebat, iure huius predicabo, & in pulchris pennarum
 suarum fulgoribus, sanctitatem omnium, hoc est mentis illu-
 minationem minime statuere renuam. Siquidem ab eius
 mirifica doctrina, Gentilis cinem percipit, Iudaeus inveni-
 rationem, Flaveticus argumentorum et ad semitum reducitur
 Rectam, Doctus proficit, peritior arguetur, Doctissimusq.
 (si quis compendatur) eius scripta litterarum venerationis
 semiflexus legit. Sol equidem est D. Thomas, et Sol occasum
 nesciens, Cuius nunquam doctrina, sicut aerebat Seraphicus Pa-
ter noster Franciscus) defectura erit in aeternum.

Angelus eni Thomas splendet nova Solis image:

Immo nitet Phœbo penna cornuta madis.

Lux micat, et nunquam caligine cingitur atra:

Doctrina semper crescit in orbe nitior.

Iridem, cuius insignitum repuli pulchritudine caput iam idem
 Doctissimi, avidius contemplandi tempus advenit: nam ex radi-
 is, (ut inquit Magnus Illustis) quos a Sole nubes accipit,
 ipsa venicolor caelestem illum coalescit in arcum. Nubem
 ergo, quod totum Angeli corpus circumamictum Ioannes asse-
 rit, sanctitatem eius interpretari liceat, in quam reberna Vi-
 vira Vesti e cruce humano corpore pendens Sapientia, quasi
 Sol verè fulgens, repercussa radiorum immissione, post flumidas
 hæreticorum, & infidelium undas, Petri Mavicula sereni-
 tatis indicem præbuit: Perpendite casum, notate mysterium,
 & altæ mentis consideratione recogitate, inquam, mirabile dictu
 signumque notatu, quod ita Doctorem nostrum in conspectu Domini
 accidit.

Spina coronabat, quam cingunt sydera, frontem:

De cruce pendebat, qui cepit astru manu,

Poplite quem flexo contemplabatur Aquinas;

De Me scripsisti quam bene, vox resonat.

Igitur cum Neapoli ad Crucifixi imaginem iunctus Thomas
 oraret, cubiti altitudine, quasi nubes a beata cullatus in manu.

universa doctrina sua in bellum, circa Angelus ille spoea-
lissimus nobis perhibetur, oblatam apertis sibi Christum
dicentem audivit. Veni, scripsisti de Me, Thoma.

Et hinc iam iude suorum operum coronatus apparuit.
namque si ceteris illud divina pietatis signum esset, nec
minus Angelici Praeceptoris doctrina in iudeis Ecclesia ag-
gregans filios, quoniam Veni scripsisti, Christo Iudae, pro
signum nobis clementia sua in signum populi suum erat.
Quod si aquas diluvij universam hominum speciem sufficien-
tes Iris ultra non advenituras compescent, nec Divi Thoma
sententia, quoniam Christi voce probata, Christianum popu-
lum sicut haereticam aquam inundari, nec periclitari ultra. Sic
etiam Iris aliquando tempestatur, nimbosumque Mater ap-
pellatur, sicut Divi Thoma iudicium in protervas eruditio-
nis grandine, argumentorumque fulminibus infensissime in-
vehitur. Propterea prociac ille nostratum inimicus Buzovo
neguens sui falsi dogmatis nec evomere, nec retinere male
digestum, invidie quiescendus clamitabat: Tolle Thomam et
dissipabo Ecclesiam Dei.

Nunc denique, Conscripti Patres, doctrina Angelica ma-
net ab invidorum moribus. (si supremam Veritatem obtem-
perantes, audiunt) Vobis securitatis notum Issylum. Unde et
in consequentibus firmitatis in Angeli pedibus iam inde Mili
aptum liquet argumentum, quos ad instar columna, peligne
flammularum ardentium, terra, marique hinc, inde locabat.
ut populi cunctis magna voce nuntiaret temporum futurorum
eventus, volumineque Evangelistae tradito, quamvis in ore, si-
cut mel dullesceret, ipso nihilominus amariatus est ventereus.

Tanti scilicet firmitudine inconcussa
Thoma sententia gaudet: ut iam propter hoc novum pu-
blico diplomate a Pro Curato litteris vel mandatum, quod mul-
te, quia deinceps ab ipsius funere exorta sunt haerese,
confusa, atque convicte per eam dissiparentur. Ad quem,
ut ad hyalium lapidem (inquit Orator Concilij Tridentini)
signum ambiguitatis, & controversia fuerit exortum, communibus
votis referendum. Patres existimaverunt: O magna mentis An-
gelicae fortitudo! O validissimum veritatis propugnaculum!
Ous, tanquam Columna in templo Dei te textus ei adhas ne

rum unquam in versutias diaboli, aut sic introiit,
occulta proventurorum, exposcivit; ut futurorum temporum
meminisset eventus, Et ad propugnandum ad Hostes do-
ctrina sana clypeos pararet, solutionum propugnacula
providere, enses, iacula, sagittasque argumentorum in
adversarios relinqueret? Quis, nisi D. Thomas An-
gelicus? qui pectus, tanquam columbis ex lybia lapide
utens, scilicet mixta contrariorum impugnatione, quasi
Aurum à plumbo, verum à falso discernit.

Quare fortis sumis his duobus Chri-
stiani Orbis fulcrimentis celestem inscriptionem Thelani
quoniam melius apponendam putavi: Non plus ultra, quia nul-
lus error, nihil falsum doctrina D. Thomae obicitur, quod
eius articulis, & responsis, non sit iam facile retundendum.

Sed quid est, Eruditissimi Auditores, quod pedes D.
Thomae Doctoris Angelici, non eolum ut columna sed in-
star flammarum ardentium, Terram, mareque calcantes
indicantur, nisi quod scriptis eius non aliquid est obstatum,
non aliquid temerosum, licet omnia profunda, et si omnigena
scientiarum notitia praedita, inest? Sed totum à pedibus
usque ad caput, hoc est etiam in opinionibus, solidum est,
Et luce plenum. Propter hoc quaestiones, et articuli D. Tho-
mae miracula à Maximo Christi Vicario comprobata subi-
stant: ut nec illas quisquam Successorum eius notam imponere,
nec minus propositionem aliquam abolere, sit ausus. Minimi
raccolorum quoque seriem, quibus post mortem, & ita fulsit,
pedes ita lucentes eaus interveniri censeamus.

Quodsi per pedes Angeli discipuli D. Thomae noscantur,
qui vere pedes: utpote cum eaus magnificam doctrinam toto
orbe terrarum docentes portant, tunc iam liquefiet, quomodo
Terra, et maris regiones illuminarentur, undequaque. Isti etenim
quaestiones, et articulos Angelici sui Magistri diverso natio-
num idiomate verti curantur: ut à solis ortu usque ad occi-
sum Cui de Stella Magos perducunt Divus Leo Maximus
arceat. Veni Regis generatio conascere, et regna Orientis per ver-
sionem graecam à D. Thoma discernerit, et Indicium, transacto
mari, per Evangelij praedicatores, Imperium non cederet.

Et pedes ad pedes recte disponimus nomenclaturam
et pedes ad medium excelsae columnae totam Dei Ecclesiam
feliciter.

Unde iam inter perorandum Audiatres optimi, date ma-
num, ut **P**rophetarum **O**ramus, cuius **F**ilius noster **A**ngeli-
cus **M**agister existit, **D**iscipulis iudicem, eius, ac denique **P**ro-
sidi nostro congratulaturus accedam.

Ecce igitur **D. T**homas **V**estrum, **D**octissimi **P**alves,
Angelum puritatis, **S**olemque doctrinae, ac veritatis **M**entesiona-
rum **M**uic, tanquam **P**ratrem mirā facilitate complacimur.

Osors! **C**audete nimis, et exultate; nam, ut **D**ivus **L**eoni ma-
gno omnino congruas eloquar. **U**bi huius principis **E**cclēsiæ pra-
stantis **D**ucis militantis mansit agorum **P**alæstra, ibi in die **L**ationis
eius triumphali congruit esse principatus letitia. **E**cce et **V**obis

O **S**olentissimam **L**iterarum **C**ultores, **I**nclyta **P**avonum, ac
Virorum propensius, **E**cce, inquam **V**obis **D. T**homas **D**octor **A**-
gelicus doctrinae suae librum manu tentum perhibet. **A**ccurrite igitur
ad pedes eius. **V**enite festinantes. **P**rocurate, quæso, et emitte absque
arbitrio, et absque ulla commutatione vinum doctrinae, laque **S**a-
pientiae. **N**on hic emulationum discordias, non pecuniaria novi-
tatum adlascens figmenta; sed **U**nicum **M**aximum **S**unt **D**octo-
rem sequuti, celsae doctrinae, clarae sententiae firmi scripturae
robore fundamenti, assequemini tanquam melle cibati nutrimentum.

Era agite, et aeternam veritatis iter ingressi proficite in
melius, nec rectum ab itinere pedem congruente li-

cet amaricatum ventrem **A**ssertum **D**e **T**homa:

quod vera, quod firma, quod solida ope-
rentur. **T**iti autem **P**ases amolus

sine, nostrarum actum equit-

me **C**ensor, **P**eride iustior,

cunctis in eligendo **S**u-

perior **L**audibus vir-

gineris, **S**ponsi, atq.

Doctoris **M**axi-

mi aduinc-

lum

Ita metricum **S** contextimus. **S**eruum.

D. I. XI.

EPICERMA

76

In Laudē Sacratissimæ Virg:
MARIAE

Beatissimi Patriarchæ Joseph,
Et Angelici Doctoris S. Divi
THOMAE

Quasi epilogō omnia antè dicta resumēs

Iudiciij solium scandas, meritissime Iudex,

Expositæque Parim, munere, iure, togâ.

Auræa mala sacris celi decerpta viretis

Concordes Divi tres tribuere Tibi:

Non lasciva Venus; non Iuno, non Tibi Pallas,

Promittunt formam, nec Sophiam, nec opes.

Virgo Maris suum pandit speciosa decorum,

Ioseph addit opes ingeniumque Thomas:

Pulchra magis Venere est Virgo, Junoneq; Ioseph

Ditior; est Thomas Pallade Lucidior;

Redde tribus pomum, reddent Tibi tresq; vicissim

Gaudia Virgo; artes Angelus, alter opes.

Præfuit his tribus Orationibus Kalend. Dec.

In Ecclesiâ Patriarchali Metrop. hispal.

D. D. D. Thomas Sanctus eiusd; Ecclesiæ

Meritissimus Portionarius

LAUS DEO

ORATIO LITERIS

In Laudem D. Thomae Aquinatis
In Regali D. Pauli Sispalensi Conventu inter
eius vespertina solemnia Sabita

A D. Joanne Antonio de Molina
Eodem anno Grammatico. M.DCCIV.

E

Inveteratam antiquitatis extitisse morem liquido con-
stat. (Nesci Progam, et Domine Dominantium)
obstrictos gratitudinis fudere Alumnos, clara Parentum
suorum monumenta, pro virili concelebrasse, imò vel in-
gloria Nothorum socios, al. Suiusmodi laudabilis inveni-
onis lege sese absolvere minimè valet. Et eleganter ausit Al-
ciatus.

Herculeos, Spuri, semper celebretis honores:

Nam vestri Princeps Oratoris ille fuit.

Qua intus ratione generosa, atque adeo ingenii veridica
Angelici Preceptoris proles ab hac obsequiosa amoris demon-
stratione eximere constituit. Verum, è me miserum!

Mens modo ut ardet Thomae heroica gesta referre,

Sic mea omnis tantum lingua subire timet.

Quis etenim, quamvis Ciceroniana eloquentia candore instructus,
vel verbis exprimere, vel oratione enodare, et cogitatione
assequi, immensa virtutum dona, quibus calitus noster Ange-
licus ditatus respersit, aliquantisper audeat? Nemo canè:
etsi entheo spiramine, aut copiosis multoties rhetorica orna-
mentis locupletatus salubiter foret. Quibus ergo laudibus, quo
gratia, Ego tale portentum praedicem? propterea invere: Tanto
enim facundior debet esse laudatio, quanto maiora et nume-
rosiora miracula existunt. Et cum ad Angelicum nostrum
Magistrum magnificandum, ubi tanta miranda concurrunt,
humana loquela non sufficiat, ad divina vos invito graecia

Iuvenes, et virgines, Senes cum iunioribus, omnesque
gentes glaudite manibus, iubilare Deo in voce exultationis,
Vox etenim Domini in virtute, Vox Domini in magnificen-
tia, Vox Domini confurgentis cedros, et confundet Dominus
cedros Libani. Deus maiestatis intonuit. Bene scripsisti de Me,

77

Quam ergo mercedem accipis? Admirabile dictum! Discursus
inscrutabile! Mirabile inestimabile visum! Deus omnipotens! Deus
immensus! Deus Optimus, Maximus, Immutabilis, Thomas
scribitorum Censor! Stupescunt Angeli. Parescunt Archangeli.
Superantur tanto, ac tam inaudito evanta, totum contemnunt
Colum!

Thomas Doctoris lyncinat Ipse.

Christus ab excelso munera voce probans.

Vestra nunc precordia ubi mens pulsar, petit anima, ut appareat:
qua res Doctorem nostrum ad hanc rapuit felicitatem, ad
hanc protulit magnitudinem, ad hunc duxit glaucum, ad hoc
erexit culmen. Quid non potuerunt Apostoli, non Patriarchae,
non Prophetae, non sancti Patres, qui Caeli sunt Cybani prole, et
ut potes Doctores Ecclesiae Maximi? Fortasse, quia plus omni-
bus scripsit, ut Ecclesia eadem eam: Typum gessit Iacobi, splen-
dens in cetera nubium: Pastorem Doctorum ceteri, gurgans do-
gma Sententiarum.

Admiratus Rupertus divinam secundi diei operum
approbationem insacra Genesios historia nullam inveniens rati-
onem exclamavit, et dicit: Maria, glumina pisces, et alia
quavis creatura grae vibrante Aethere divinam merentur ap-
probationem! Numquid minoris estimatur stellatum Colum? Et
Numquid nullius est ponderis firmamentum lucidum? Quod pul-
cherrimis astris claviculatum mortalium sensus nimia admi-
ratione extollit? Continuo suo motu universam dunt Orbem
admirabili influentia gubernat, regit, et fecundat?

Mendacite, obsecro, rationem, peneate mysterium. Im-
mensa Dei Omnipotentis Maestas pro dilecti sui hominis
commodo habitaculum quoddam magnificum, et spatiosum pala-
tium ex caelo, et terra, et ceteris elementis, sicut ex lecto, et
fundamento fabricare constituit. Facce igitur quam obrem ab-
sque benedictione, absque approbatione, et absque ullo prorsus
plausu splendida Colum evasit: quia videlicet lectum si-
ne fundamento, fundamentum sine lecto, unum sine altero
placere nequaquam potest.

Eradicatione caelesti ditavit Deus sanctos omnes Anteces-
sores Thomae, radiantique eorum luce, et ministerio, quasi stel-
liferi celi luminibus Thomas sua edidit consula: dum Propri-
etate luminis, in lucem pandit abscissa, et supra sensus

nam, et singularem medicum omnia reducens dispositione mirabili laboravit, evanescit, obliuisciturque commisit. Vox iustorum Domini confingat cedros in bano. gra. Apostoli, patriarchas, Prophetas, ceterisque Doctores.

Doctorem Quintus doctrina Maximus Author

Auribus audivit coelestia dicta Dei.

Bene scripsisti de Me, Thomas.

Andistis modo (Auditores benignissimi) quemadmodum Dominus paternali iubilo clamorem tubae coelestis eduxerit dicens: Quam ergo mercedem accipies? O inana dicta Bonitas! O diffusa liberalitas! O ineffabilis semper affectus! O Thomas sollicitas! O Christi clementia!

Thomas laturus meritorum premia Christus,

Omne sub arbitrio desinit esse suo.

Quam ergo mercedem capies, ait, Incerte scripser.

Maxima quam tu mihi selige dona dabo.

Sinite me, antequam divus beneficij magnitudinem extol-
lendo demonstrum, ut cunctorum placito orationem absolvam,
splendidiissimi istius sydenis, singularis lingua methodo be-
neficis influentiis omnibus patefacere assidue.

Glorioso Resplendor del Sol divino Participe
inmediato de la Eterna Sabiduría eres, O Angelico Doctor
Principe Soberano de las escuelas en este hermoso estrellado
Firmamento de las Gemas, cuyas influencias causan en los
inferiores, que dichosos se aggen a el amparo de este Real
Convento, dirigidos para evitar precipicios, y conocer la verda-
dera Sendá de sus mayores lucientes Astros. Carasam, digo, en
los entendimientos efectos de tan superior Terradura, quanto
la Sabiduría excede en luz a los dorados rayos de aquel
material Planeta. Aquí pues fomentas con la solidez de tus
razones la apetecible seguridad de las conciencias, adornas el
capo de Honor de un ingenio sutil con la abundante sermonea
variedad de tus evadaciones. Iluminas los caóticos pechos
encaminando los a el verdadero fin de la celestial feliz mo-
rada, por la segura senda de tu siempre buen proceder en las
opiniones, siguiendo el mejor sentir de los sagrados Doctores
de la Iglesia. Sancto verdaderam Docto en persuadir con tu
enseñanza. Y Docto verdaderam. Sancto en morar con te
bueno. Omito ya mas cosas.

O quoniam iugo non vis illas lites de resplendores tan
benignos!

78

At cum iam nihil vita, nihil motuum, nihil libe-
ralitatis, aut potestatis, nihil Celi, nihil terre, nihil gratia,
nihil glorie, nihil denique attributorum ipsi Dominus pro-
ponendum reliquerit, quid Angelus humanus, quid homo
Angelicus elegerit, aut postulare velit, attente investigemus.
Numquid de victu, vestitu, aut plebeio sensu cogitavit? Num-
quid sapientiam depoposcit, quatenus adamasias Dei Salomon
postularit? Numquid benedictionem, sicuti Jacob luctans
cum Angelo? Numquid continuam similitudinem scripturarum
suarum? Numquid honores in hoc seculo? Numquid ins
Celo, aut in terra dominationes? Nisi. Sed autoritate
regia respondit: Quid illi est in Celo, et a Te quid vo-
lui super terram? Voluit enim, quod celestis Patris, sciebat
nullo fine claudendum, concludendum tempore nullo, sine
ulla mortis tempestate solvendum, dicens: Non aliam, Do-
mine, nisi Trisum.

O Felix Doctor, Ecclesie mysticum Lumen, in tem-
plo Dei Luminare maius, cuius doctrina radiis veritatis
Dies perfulgida lucet, errorum tenebrae diffugiunt, et abeunt!
O mira Lucevna totius orbis illuminatrix, ardentis charitate
perfecta, lucens mirabili disciplina! O mundi Lampas
sanctitatis oleo nutrita, exemplorum flamma diffusa, Sapi-
entiae celestis splendore tantopere circumfulgens, ut plures errorum
tenebrae, innumerique pene haereticorum dogmata, quae non iam a
tempore, quot ad superos ascendisti, irroserant, deinceps exor-
ta confusa, atque convicta dissiparentur! Gaude igitur,
Sanctissime mi Doctor, Theologorum Principis laurea, Mys-
tici Ecclesiae Solis titulo, Angelici Praeceptoris praconio. Gau-
de insuper et tuae Virginitatis premio. Gaude profundissima
tuae humilitatis brachio. Gaude ardentissimae tuae charitatis
objecto, et apud aeternae illius Maiestatis, qua fruens, celsi-
tudinem, inspiratu Luminis fave, interventu subsidij protege.
Ut qui, Te Duce, Militantis Ecclesiae (ne praevalcant) ins-
tibus obsunt, ipsos Triumphantis Curiae gaudia percepturos
Advoces in Gloriam Sanctorum.

PXI

ORATIO IERI

In Laudē eiusdem Ang.ⁱ Doctoris
Anno. D. THOMAS. MDXCV.

In Conventu D. Pauli hisp. Regali.
Inter festivos fratrum, atq. scōl.asticorū
Cursus

Habito
A. D. Joseph Leal & La Vega
Cramatico.

Campus magnus, et uberrimus. Omnipotens, summe-
que Dominantium Dominator. Campus magnus, et
uberrimus, faveat, ostendatur. Soane, Illi, in quo late exturre-
re mea possit, puerilis declamatio. Magnus quidem: dum
a Te, Domine Deus de superioribus irrigatus, de fructu
operum suorum terram, universumque Orbem christianum alim-
lāe satiasti. Uberrimus inveniet: quoniam Tu fecisti omnes
huius rivos inebriari, ut multiplicares benedicta eius, et in
his stillicidiis latarentur perminantes. Quorum et alij
Religionis statum benedictos, tamquam colles exultatione accen-
duntur. Alij vero, quasi vallis devotione, scholasticam metho-
dum, sub Angelica militā, mirificamque doctrinam sectati,
induantur Vestimentis latitā, abundantque sacra veritatis
frumento. Omnes tandem in hodierni glauco celebritate
laudem clamores emittunt: etenim alacres, et festivi istiusmodi
Symnium decantant.

Thomas in mundi despectu Donis plenus ex aethere
Fudit thesaurus gratia. Motum, & Sapientia.
Sed qua lingua suffragat tanto muneri? Angelicam Tho-
mam Angelus; non homo gradicaturus erat. Qua, et
ipsius Tullij, aut Quintilianij eloquentia digna fuerit, quā
maxima, clarissimi Doctoris facinora equis laudem prae-
cipue celebrantur.

Vox equidem refugit, pendet tremebunda nec illum
Dignis locis amplificare valet.

Horret animus, eminentes quæ voces idire, in altum
 erigi, ac impensum illud laudum æquor quæ longè, latè
 quæ diffunditur, vel primis gressibus subire relictatur.
 Quid ergo? Maceratis mei glorias penitus silentio pre-
 mam, prorsus prætermittam? Et quoniam Mihi suppe-
 lit, ut aiebam, uberrimus dicendi campus, copia, et ille
 plane inopem efficiet? Absit. Esset nefas, maximamque
 piaculum dicerem; dum occasio invitat, caput amoris im-
 pellit obsequium, nihil omnino laudum eius, vel summis,
 ut inquitur, labijs attigisse, ac tot Aquinatis incensum
 lauto sermone prætereire. Igitur incipiam eloqui, et
 quandoque perorare nequeam; laudatissimum tamen exordi-
 um non desinat.

Quam pulchrum præbet exornandi locum ipsa laben-
 tis anni, temporisque proximè futuri benignitas! Oppor-
 tuna sane, et sub eius analogia; atque metaphora Piquina
 noster laudibus offeratur. En, circumvoluta temporum
 rota, prima veris pulchritudo incipit apparere. Meno-
 bitur, non post multos hos dies Martius, ac lata rerum spe-
 cie venustus, sensibus nostris aridebit. Hinc festinus red-
 ditur universus orbis, ac vernante Aprili, Maiusque pul-
 chrescente, tota superficies terræ, sphaeraque celestis, in-
 solito videntur decore irradiare. Suspice celestes or-
 bes, et quanto fulgentiores lacis suis radios emittant,
 admirabile. Quam placido cursu Phœbus orat, rectus-
 que Phœtonis equis aureo splendore micantibus, quam
 benevolos ostendat aspectus! Quam benigna sequitur
 Viama: ut opacas noctium tenebras lacteo comode dis-
 solvat! Quam gratus incedit Lucifer purpureo pictus
 colore profundensque, colligendam ab apibus, rorem melle-
 um! Ita, decurrente vere, cetera universa conuiscant,
 eminusque fulgentia tripudiant. Aspicias nunc terrarum
 ambitum, per singulaque cuncta discursus, ac nimia volu-
 ptate affectus, quomodo fecunditate Telluris, plus solito,
 decoretur, aspicias. Tendat oculorum aciem in agros. Hi

grana parturiunt. Alii succurrunt. Sicut, ac gubescuntibus
geminis, dum botros statim emittunt, pocula copiosa propinant.

Videris amans hortos floram apertione videntes. Quot ven-
cunda rosa croceo rubore suffusa e medijs sentibus gra-
unt! Quot fragantes violas, ut odorem spirant aromaticum,
folia distendunt! Quot camolida lilia leguntur sertis inse-
renda pulcherrimis! Intare nunc extensas ulmos errantis
obrepentium baderarum galmitibus textas: ut frondeas do-
nas effingant. Sempunt subter eas virentia gramina, ac
molles calcitras sternunt. Fontes quoque erumpunt irrigui
rauco semper murmure perstantes. Imbi et loquaces
solucres, saue levisbus acta pennis spatiantur per aëros,
aut teneris ramusculis insidentes, dulcisona modulantur
accentu. Denique Faronius allucit, suaviter aspirat. Notus,
et adveniente veris illecebra, gloriola indulgetur quies,
nostre demulcentur aures, mortalesque amantantur oblatu.

Sed quorsum hac tam longo repetita prin-
cipio? Scilicet, ut Thomae Angelici Doctoris Ver my-
sticorum Ecclesia, quæ ante oculos obvenietur. Ecce to-
tius Orbis pulcherritudinem cerno in oculo mirifico Doctore
nostro epistologatam. Anima eius calum refert. Cuius du-
tem Terram repræsentat. Agris, Marias illi adsunt
atervi, qui totus undique vernat, et cunctarum flore
virtutum, et omnimoda Sapientia splendore decorus.

Sic enim audisti choram proferre: Doctor Thomae re-
pletus gratia, præmonstratus sacris oraculis, mundi, car-
nis, hostisque. Lilia fugat exemplar datum seculis.

Duspiat nunc caelestem eius animam cunctis syderibus
exornatam, idest multiplici, quæ meruit præmiorum lau-
rea præditam. Nonne, Sol quidam veritatis fidei, quæ
catholicam Ecclesiam illustravit, in eius pectore fulsit. Nonne,
quasi Luna plena in diebus suis, peccatorum tenebras
repulit? Nonne, tanquam Venus Lucifer, hanc
lucis gravitatis nebulas prospavit? Non aliter eius præ-
dicatorum Ordo modulatur. Typum gessit Lucifer, splen-
dens in calu nubium, plusquam Doctores ceteri propius

Quis eiusdem terream carnem non miretur egredi virtutum actibus efflorentem? Adornatur enim spinis, ac vitibus; clam sub earum fructibus: hoc est, panis, et vini speciebus canoro officio ab illo edito sanctissimum. Hoc Sacramentum Christus vere, et realiter præsens idem Deus, et homo proponitur venerandis fidelibus. Ille ergo sa charitatis pullulat Divino amore purpurea. Nichil militantis viola tegitur, quæ odorem puritatis diffundit usque ad Olympicam calum. Inde castitatis lilium exhalat, ut triumphali vicinitatis laureâ coronetur. Aspicite deinde optimam Terram, quæ iactum divini seminis eloqui, ita sermone eius exerceat: ut amplissimam arbore effecta solutes cali, idest Theologi, quæ celestia speculantur, adveniant, et habitent in ramis eius: scholi in Sapientiæ domo Thomastica eraditione protecti surgente contemplationis culmine recreentur. Convertite demique lumina in fontem illum infusa, ac penitus è calo trahita serenitas, quæ Spiritus Sancti gratia, veluti Favonio quodam efflante, quadrifidum Ecclesiæ paradysum irrigavit. Taliter neni, et hodie fratres eius festivi cecinerunt: Fit Paradysi fluvius quadrifartite per vias. Sic videre liceat, Auditores optimi cunctas creaturarum rerum species mysticè in unum Divum Thomam redactas.

At præcipue, (quod Iose solus Religionis Normæ, litterarum Decus præcipue, inquam, in hoc amplissimo Regali Divi Pauli Convenera fluxunt, et effluunt eius mirifica doctrina rivis, ac veluti in Paradiso quodam virtutum poma pulchrescunt, flosculi litterarum odorant. Libeat, Auditores Gravissimi, congratulationis ergo in tanta Religionis laudem omnes lætari, nostro vulgari idiomate adjecto.

Eres, Angelico Patre, et Doctor nostro, fuentale et salubres aquas in este Parayso terreno et

de a expensas de tu doctrina florece el zelo de la
regular observancia, el maior rigor de celebrar el
culto divino, el sacrificio mas grande de la Tho-
mistica Escuela.. Aqui pues heridam o Doctor
excelso, los raudales de tu celestial Sabiduria
hermosas flores de politica Christiana, y buenas
costumbres, multiplicados frutos de la palabra divina
El riego abundante de tus aguas debieron los arboles
mas llamados de este hermoso Paraiso las honras,
las dignidades, y cargos, con que a la Iglesia sirvieron,
en tantos hijos, cuyas obras en las historias escritas nos
incitan a la imitacion con su exemplo. O nunca falte
de la immortal voz de la fama la noticia de tan he-
roycos Varones, los hechos illustres de los hijos de este
Religiosissimo Convento. Y siempre por tu intercession
o Angelico Doctor nuestro, germanesca en los pe-
chos de la piedad Sevillana. La liberalidad para su
Restauracion, y temporal aumento.

Mic-acies, hic flores facundas, fonsque perennis
Ubere doctrinae gramine prata virent.

Pubescuntque rosa, viola, et vidatque rosetum
Dum fluit inde tuo dogmatis ore latex.

Poma ferens pulcher vivo Paradysus abundat:

Per Te nostratum mens, schola fama sivet.

In Te etenim perpetuum ver ostenditur: Marius,
Tellus, Favonius, volucres, fluvius, Arbor,
flos, liliū, rosa, viola, spica, vitis,
Olympus, lucifer, Luna, Phobus,
ac tandem Orbis visibilis, aut in-
visibilis universus. O Thoma!

DIXI



FERACISMVS

Diversorum **H**ematum ager.

Ubi erumpunt in Poëmaton fructus ac Directionum

Pro brevibus conclusionum dicandis.

Crammaticales

Mosculi.

Adduntur quoque Sic oratiunculae preloquuntur vel

Ad inchoandum artium, seu **B**eologiae trac.

tatus vel ad oppositiones facienday.

Vel ante propugnandum.

Habituæ

Anno Christi nati Millesimo sexcentos
 Sinno nonagesimo.

Sisto nonagessimio. ~~—————~~

FERVENS

[Faint, illegible handwriting]

A
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1845

113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624



DIRECTIO

Conclusionum Theologicarum in hoc maiori Collegio

D. N. Philippo Urbano del Castillo
Ecclesiae Collegialis S. Salvatoris Hisp.

et Canonico et

Literarum diademate redimito Cultori, non interul-
tims Sapiencia immarcescibilis commensales annumerando.
Naturae donis multiformiter affluenti: cui peculiarem
splendor animi magnitudinem peperit, indita liberalitas
favet, arriдет beneficentia, auspicia tot, tanto magis cha-
rismatum famulantur, ut omnibus charior, cunctis propi-
tius, et maximus aequitatis amator, paradigma populi lu-
ceat, Virtutum frames efficiatur, Ecclesiasticorum dogmatum
Coriphæus sedes inter magnates simul teneat.

D. D. Philippus Urbanus del Castillo.

Nam Ecclesia, quae sibi Domini Salvatoris nostri titulo
gaudet Collega canonicatu potius omnigenas suavis quæris
partes, quam strictissime subit. Demum ob morum, et doctri-
nae præstantiam Agostolica Sedis advocatus. Diocesi Hispalensi
præficatur, ac per excelsum Ecclesiastica disciplina collem
rivoiter incedens, ad maiora datus Viator impiorum oressus pro-
tendit. Huius ergo Viri talibus præconys (Sapiencia dux)
digne promeriti patrocinium in literariam descensus arenam,
harum, quæ ex D. Thoma Angelico Magistro mirifice proces-
serunt Theologia merulium inclusivum aucta Bachalaurum
D. Franciscus Gizeeta Ortiz implorans, obsequens finis-
sue in Collegio meo nitens D. C. C. J. P. Mag. et Collegas
Anno = Vb. Et Thomas de Rueda. 9. M. D. C. C. L.

PRELECTIO
Conclusionum de Philosophiâ naturali D. D. Laur.
Barragan Turibio de la Vera Presbytero =

Munerum incrementa meritis exaequaroti sublimi: Cu-
ius non dignitatum ambitus irreguietâ sollicitudine
animum languit; sed doctum in doctes proba ad sublimi-
tatem protendit. Optimo igitur Literarum peditequo
Civitatum comiti, Ecclesiasticorum specimini.
D. D. Laurentio Barragan Turibio de la
Vera.

Quem Regia consilia disertissimum Advocatum amplificat.
Sacra Inquisitionis tribunal Censorem Commissarium
asciscit. Omnibus affabilem Ecclesiasticus ordo complectatur.
Cuius patrocinio ne minus fuis; quam auctoritate sufful-
tus D. Antonius Muñoz Cordillo presentes cordis ala-
co Philosophicae studii ex Angelico Thomae Paradyso
decerptos proprio, ac sui Præstati nomine D. O. C. —

Licet R. Mag. Fr. Franciscus Andino, Collega ac huius Uni-
versitatis Philosophiæ cathedræ moderator in oppido Va-
lerantia Bealanga vulgariter dicto. Anno = 1690.

PRELECTIO

Conclusionum Theologicarum D. D. Joann. Maria
del = Rodasno =
Episcopo meritisimo Civitatis Tacensis.

Magnifico Domino, quem scientiarum praeconia proculdubio 98
iure merito extollunt. Inchoo nobilitatis splendore, cui omnia
suffragantur decoris ornamenta. Vtuti tum sanguinis;
facinorum textus. Ecclesiarum regimini caelestis disciplina
zelo, non diuinitatum ambitu dato. Pauperum ergo Parenti:
Nobilium comiti. Ecclesiasticorum Pontifici, inter cunctarum
ora expectantium nulli non propitio, omnibus grato.

Illustrissimo; ac Reverendissimo
D. D. Joanni Marin del Rodesno

Cui apud Salmanticensis conchenfis Collegij maiori summi-
nis incremento hinc, inde splendescenti Placentinarum populo
Lucerna supra candelabrum accensa evanit & Cynthia ad-
chi, pariter et Canonici ascendere culmen. Cuius ibi pru-
dentia Sapientia nexa adeo sese per universam Hispanorum
visionem Longè Lateque diffudit ut Toletana Patriarchalis
Ecclesia in numerum legatorum asciverit. Eximie sacerrimi
veritatibus fidei Tribunal tum Cordubense, tum etiam
Granatense, alterum ipsum praegoni fisco; alterum acquisi-
tum Iudicem exoptavit. Nec meritis altioribus vacuum tan-
dem Supremum Curia Regalis ad evolvendos Christi holles
forense Concilium elicit. Nunc vero Episcopum civitatis La-
censis ac militum ibi dimicantium exercitus Universalem li-
centiarum omnis illa terra miratur; Oppidum del Rodesno, Domi-
num plenipotentem agnoscit. Tali iocitur Macenatum Principi
Sapientum gloria, Ecclesiasticis disciplina plusquam fulgentis-
simo Luminari. N. subsequitas, quas ex D. Th. potest et ore
simul prodeuntes signavimus Theologicas Theses erga tanti
Parentis gratitudinis ergo benignitatem suppliciter A.O.C.S.
Probat in Conventu S. Agnifici Civitatis Lacensis A. Th. Franc.
Polanco ibidem Theologia studentium Mag. Anno 1690

DIRECTIO

D. Praesidi Consilij supremi Castellae.

Conclusionum Theologicarum.

Inchoy tam altavorum progeniem ad summum splendo-
ris apicem meritis extollenti. *Ex* viterno Sapientiae
Lumine Ecclesiasticorum Radio fulguranti. Magnatum
supremis sedibus grae dexteritatis acumine assidenti:
Quem Pallas roboris amictu circumtegit, Minerva insi-
onis olivae ramo manum alteram donat. Mercurius al-
teri caduceiferum sceptrum tribuit, ut pote fortitudinis
lypo, Literarum centro, prudentia asylo.

Viro: C. L. L. N. Otia qui rumpet patriae, resistesque movebit
Tullus in arma viros, et iam desueta triumphis
Admina.

Illustrissimo ac Reverendiss.
D.D. Antonio Ibañez de la Ribera &

Merrera.

Cui primum maioris Collegij Complutensis toga conde-
corato. Postmodum cathedralis Oaxomensis, & Malacitani
Delubri Canonico, graterea Segrensi populo Episcopalem
curam agenti, ac demum Caesaraugustana Diocesi praefecto
totius Monarchiae Regiminis nunc demum Praesidi Camerae Re-
galis contigit ad illuminationem ascensus.

Mar. p. lib. *Q*uoniam dux habet Sapientis, sacra est vis, sacra potestas:
Hoc pretium Virtus indeniosa tulit.

Tali igitur plusquam Laudabili Patro, sequentia, quae ex An-
gelico D. Thomae fonte processere Theologicarum conclusionum ascripta
D. Franciscus de Roda, et Baras.

Illustrissimi Archiepiscopi Pilsnensis familiaris alumnus. 99
in aliquantulam sui obsequentis animi significationem N.D.C.S.

Epistola Dedicatoria.

Quod Theologicas hasce Reses patrocinio venaverim tuo,
ideo animo insedit meo (Illustrissime Princeps) quia for-
tissimum illud propugnaculum, quod tuo in semmate situm
inter turbulentas maris procellas fluctuanti videtur asperum
parare beneficium. Accedit, quod Catholica mirifici Thomae
doctrina talia editurus asserat, cui, nisi eris tam perfideli
Sectatori, pericarem? Tibi equidem supra omnes a teneris an-
nis edocto ea placuit, qui non minus id temporis eruditiones
sternisti, quam nunc quoque inter maximas recondi curas ipsius
soliditate claves. Vixit Alexander: se malle scientiam, quam
potentiam precellere. Ultra tibi potior? En dubium. nam
cum decretum edicis, eminet scientia; cum exequendum
perficis, imminet aequè potestas. Placebunt igitur, quae tibi
benigne appexeris. Ab oculis tuis lumen accipient, quae
sunt effecta, ex ore meo tanquam nubes, nebulas, et te-
nebras mererentur. Vale.

Traxit in Collegio S. Michael & Quosodo eiusdem
Collegii ac Theologiae Vespertinus Lector Anno 1690.

Et hac de hoc anno millesimo sex-
centissimo nonagesimo

Antonius Rodarius

Incipit Annus MDCXXI

1621

Directio Conclusionum Theologiae
Excellentiss. D. N. Joanni de Palafox
& Mendoza

Tam dudum in pace quiescenti.

Quam maxime dignitatum supercilio sublimi, Cuius ad suf-
fectum decoris omen humani, faustus ambitus minime interesse
censentur. **A**eterna Sapientia instantis nimium oculis virga:
Cui mundi scire sultitia visum, commissisq; ovis nihil gra-
ter **C**ristum, & hunc Crucifixum Pastor vigilans prae-se-
rebat. **D**ivissimo virtutum arario inaugurato Praesuli, quem
coelesti potius, quam terrena insidantem felicitati amor in Cru-
cifixo suo (uti pie conoruit) satis, superque meritorum senem
Nobilitate.

Excellentissimo igitur, ac felicissima semper memoria
Venerabili Viro

D.D. Joanni de Palafox, et Mendoza

Qui Regi. Qui Patria. Qui Populo. Qui cunctis.

Iustitia praevia, prudentia comite, fortitudine indita, temperante
Modestia.

Cum Ecclesiasticam; tum secularem potestatem Inciarum,
& Hispania Episcopus, Archiepiscopus, Moderator, ac Prorex
pluries subministravit.

Plinius lib. 2. = **N**amque auri facis contemptor, et inclutus idem

Sylv. = **H**ic sepius glaciado posuere in pectore sedem.

Blandus bonos; hilarisque tamen cum pondere virtus.

Incorrupta fides, gravi quàm nulla subiecit

Piora quies animi, nec iniqua potentia, nec spes

Improba; sed medius per honesta, atque optima limes.

Hunc ero colendisimo Principi, Antistiti eximio, ac per 100
omnia, ut credimus, Vostri sæculi Sacerdotum Gemma, Patrone
Nemesianus Quem tandem emerita permensum tempora vite
Eglog. I. Celestis nitor orbis habet, mundusque piorum.

D. Joannes Servando Cardia

In aliquantulum venerabundi sui cordis obsequium
Marce ex Angelico Doctore. D. Thomæ Aquinate Theological
Assertiones.

D. O. C.

Habita sunt in Collegio Preside R. P. P. Fr. Francisco.
Islo suo lectore Scriptura eiusmodi cathedram moderante
Postscripta ad Fr.

DIRECTIO

Conclusionum Philosophicarum Capitulo
Ecclesiæ Collegialis S. Salvatoris
Hispaniensis.

Ornatissimo dignitatum, et honorum Conclavi. In-
chyto pietatis consessui. Illustri Religionis Corona.
Virtutum radijs splendescenti Collegio. utpote à Do-
mini facie solam fulgure sese perscrubente intrinsecus
illustrato; à vestimentis nivei candoris extrinsecus do-
norum participi quidem facto. Monti igitur Dei sublimi;
Pinibus coadunato.

Illustrissimis Priori, & Capitulo
Collegialis Ecclesiæ.

Salvatori S. IN Jesu Christo dicata,
Quorum magnificentiam totam maiori Dei cultui per-
hibitam Orbis universus extollit, stuget, admiratur.

quorum Ecclesiastica disciplina roridam observantiam
nulli maiorum ritus praecurrant, subicient, increpabunt.
Huic ergo cuiuscumque auxilium implorantis testamini
fidelissimo, securitatis propugnaculo, Macenatum specimini
P. F. Franciscus **Anatno Xaimez** in artibus Laureat-
us **Maister**, atque in Collegio maiori **D. Th. Aquin.**
Collega, simulque Philosophiae cathedra & Moderator.
praesentes, quas velut flosculos, ex ameno eiusdem Ange-
lici Praeceptoris viridario decerpserunt, Philosophicas Theses
cordis sui Tanto Patrono ex fervore signa depromens
D. O. C. S.

DIRECTIO ECLUSIONUM

Theologicarum apud S. Paulum, Hisp.

Clarissimo nobilitatis avito splendori meritis
exaequantis, progressu antecedenti, re ipsa compro-
banti

*Quid ad
Sis.* Nam quid imaginibus, quid laudis fulstra triumphis
Atria, quid pleni numeroso Consule facti
Profuerint? si vita labat, perit omnis in illo
Gentis honos, cuius laus est in origine sola.
Optimo, virtutum Hispalensi populo specimini facto
Quid etenim nobis spectabile magis sub caelo, quam
pietas? quam humanitas? quam animi magnitudo?
quam fervens proximorum affectio?

*Claro &
& non Cons.* **Vile** fatens virtus, quae enim submersa tenebris
Proferit? obscuro veluti sine remige puppis,
Vel byra, quae retinet, vel qui non tenetur arcus.
Dignissima iocetur socii nostri Quirritum Gloriam,
Florentinorum Laudi. Hispaniensium Decori. His-
palitani Equitum Ordinis Ornamento.
Namque ire per ora

Syll. Ital.
lib. 3 de
bell. Pun. **Nomen in aeternum gaudis mens aenea donat,** 107
Quos Later aethereis caelestium indicat oris.
Illustrissimo, ac Nobilissimo D.
D. Francisco Antonio Bucareli, &
Villasis
Qui Parentum dotes animi Parentibus maior filius contraxit.
Conspicuius excellior, celsus animo patriae stemma Mar-
chionis de Valle = Hermoso titulo decoratus, applicat.
Stat lib. **Idem** auri facibus contemptor, & optimus idem
2 Sylv. **Condere** divitias, opibusque committere lucem =
Eugubitate gloriae victus, Victor divitiarum plurimas col-
legit barbas, innumeras Christi parvulus pecunias elargitu-
Gratophilacium inopum Later, ac virginum solamen astru-
xit. Vitiis hostis, alter Cato honores utique fugit, prop-
tereà ipsum sequuntur.
Nam gestore magno
Id. ib. **Spernque** metumque, paomat vitio sublimior omni;
Exemplis factis, indignantemque refellit.
Fortenam.
Urget siquidem gloriam, urgetur itidem ab ipsa, dum Civi-
ni doctus Ecclesia copiosa munerum donatione bellum litte-
rarum subsidio parat. Patrem enim Dominicanum heretico-
rum ex munere incutiturum saluti, adiuncto socio, proprijs
sumptibus iupiter permanere concurrit, ut exinde elatus a
terris vapor, insensibilis meretrici magna Cometes, nunc appa-
reat; postmodum congenitus Domini premio fulgentissimum cydus
inter Divos splendeat.
Id. ib. **Durjo** quem non ipsi turbine rerum.
Degrediet suprema dies; sed abire paratum,
Est plenum vita felicitus incurret astra.
Huc erdo tanti decoris nostri Patrono facile pietatis
Asylo, Mecenatum amplissimo Dynasta P. H. Eduardus
Frens hybernus Sabiensis has, quae sequuntur, ex Angelici
noti Doctoris D. Th. Ag. textu theologicis conclusiones assump-
tas, gratitudinis erdo, in dedicationis signum D. O. C. S.
Prostitit R. P. M. Vidacius de la Zenda superiorum Regens.
XI Kal. Nov. Anno Dni M.D.CXCI.

Anno MDCXCII

DRETO

Conclusionum Theologicarum in hoc Collegio maiori B.

2^{mo} P. Mag. Generali ordinis

Prædicatorum

Maximo Prædicatoria familia luminari, cuius ab ortu
Calligum verga perstruitur, optimas morum indoles fulget: &
Urbanitas modesta, prudens rigor austeritatis, zelus religionis am-
plificus, hinc, inde ab italico solo Iris velati micat, etiam atque
pacem annuntiat. Cum gorgasanti mægis Hellenæ salubrum sydere
interque Dominicani Celsi polus porphyreos moles aperitur, luce
unica decoratur, non disparilito fulgore, alicubi diminuta conspicitur.

2^{mo} R. ioritur, ac maxime spectabili P.N.

F. Antonino Cloche

Totius Prædicatorum ordinis Generali Magistro: Iam chi Pra-
decessorum Socio à consilio Roma commoranti, hunc Literarum
Decori habito, ac ornamento. Nunc vero Tractum pro officij mune-
re Servo munipato, clementiâ, benignitate, ceterisque, quæ ad
rem pertineant, quam præstantissimis animi dotibus, illius Clarissimi
in sepe prorsus ad implendi consilium, facile inter alios omnium
plausu usque ad ædæra evecto.

Sit pius in primis, nam cum vivamus in omni
Munere, sola Deos aequat clementia nobis.

Huc ergo munificentissimo Thomistica doctrina propugnacula
Subditorum asylo, Prasulium Specimini clavo P.F. Terramangus
Curado in artibus Magister, ac in sacra theologia Doctor, gureatus,
sequentia, quæ ex Conspectu nostri Doctoris D. Thoma Aquinatis
mente intellecta theosumata Lectoy sacra pagina prompsit,
nomine maioris sui Pispalensis eidem consecrati Collegij V.O.C.S.

Epistola dedicatoria

1.2

Numquam Reverendissime Pater, votis & lema
evenit ~~ut~~ cum ~~in~~ ~~te~~ ~~pos~~ ~~uit~~, ut
testatur Cicero, talis: ut par optata soleat, quam quod
manus prius attingere possit, his erga nos favoribus sol-
vendo minime sumus: quamquam quidem unum pro mille
maximum afferamus in medium, cum scilicet, nobis
obscurentibus, sententia quidem Tua pro Collegi nostri
iure omnino consensit. Hinc etenim nostra gratitudo,
quam parvam iuxta favori magnitudinem puto, exuberat,
non aursa in publicum procedere, nisi Tuae magnificen-
tiae laudes cum Ovidio addidisse contemnebat, hoc natura
nationali consonum decantet & inditum.

Convenerit hominum est, Dominum servare, & iuglas

Et nulla maior quæritur voto favor.
Quid igitur? Pro hac re idem, tam Tui, cognata prudentia,
iustitia, liberalitatis amplitudine, quâ triumphales oppressos
quotidie supplicios iniuria solvis, acris cum nullis honoribus
effers, melius, quam de altero Claudianus, Panegyristas
accendat, quæ se vel non poscerentur offerat.

Tuum igitur, ut corda nostra teas, ut beneficium capere;

Nunc autem, ut Tui aliquantisper satisfiat, quæ ma-
nosta possit, licet non parentia votis, munusculum offerre
quæ ne unius tantum dei essent, propici in Te amoris ar-
gumenta sequuntur quoque temporibus tradere volunt: ut
cum ea efficiam superaveris, sciant potestati: quantum & ipsi
Tui debeant à Te in maioribus suis servati. Quodsi tales

animi nostri devotiones, quo soles cultu benigno admi-
seris, votis meis, quod adclam in presentiarum misserit
Vale.

Directio Conclusio

Theologicarum R. M. Magi

F. J. Ferrico de Cruzman

Inclutam atavorum praeclaram ad summum splendoris
apicem meritis extollenti. Cuius nominis clarissimum
stemma sic instar radiorum solarium splendore inno-
tescit, ut vel Thesium nostrarum appensum fronti,
ipsas undequaque suo violatur penetrare lumine.
Cui quidem tantum à primo usque ad ultimum decus
assistit, nunquam intermissa aut Decentis, aut mode-
rantis virga defecit. Idem omnibus, similis ubique,
quod nisi par Soli, qui indifferenter & remotissi-
mos quosque perbustrat, potius nos sibi propinquos
radiorum suorum luce complevit?

Ipse Cuius olim, hic nostri Collegij Alumnus.
Gloria nunc ingens, nunc decus eximium.

R. P. N. M. F. HENRICO

De Cruzman

Qui post maioris Collegij D. Thomae Aquinatis
Hispaniensis Legatorum Patrum ascensum, turnibus
in Provincia Gothica exactis doctrina, ac Regimini
quae nunc extant, operibus, abscitus Romam, mole-
simili, vel maiori fulgore circumplexus Religionem
amplificat. Excellentissimam Ducum de Medina Sidonia

totius Vicarius Generalis in Interlocutione
 prudentia duce sapientia equata
 subsequente, zelo promoves, lapsum (si quis d' exisset)
 reficere, argere, gratias, quae bene scriptum erat ad
 institutum, ut spiritus Domini innotet. Incremento
 amplexuans. Spei, ubi non deore ut pate dignissi-
 mo ac per omnia laudabili. Iura. Romanan-
 tus Curado in Caen. Theologie. Praesentatus eius-
 denque Collegii, ac Lector. Cespertinus
 talia, quae sequuntur. D. Io. Angelico. Doctore
 Consecraturus corde simul, et ore.

Cum simul in uno decantatur. Iusta videtur.
 Virtus ingenio. Religione deus.
 Admiranda, quam quaecunque est, docti. Vultusque
 De Te nunc agere docere qui, potens
 Tu satis amur eras. Paterno carmen. Homero,
 Virgilio carmen. Tu satis amur eras.
 At, sat erit spectare praecul tua lumina, ceu qui
 O. Ibis. Solem curre cernit, equis.
 Ego illinc tua, quae sacramus pectore, fido.
 Ingenio emenda. Religione fovea.

Habito sunt in Collegio, XVI. Kalendas Januarij
 Anno Domini MDCXXIII

DIRECtio ECCLESIAE

Illustrissimo Archiepiscopo Aquisgranensi

Excelso Principi, cuius in pectore ore simul, et opere
Christus resonat: Quid etenim selectum stemma praeferit,
nisi Crucifiscus meus amor existat? Exarnio Ecclesiastico-
rum Pontificum, quem fumosam undecim antiquis sui ge-
neris susque, deque ferentem gloriam, Pappum, atque ego-
norum expectantium ora nobilitant, accipientium manus
extolunt, proficientium arda sublimant. Inavigabili vir-
tutum omnium Assecla, cui Pontificum Gemma Eccle-
siae Praeclaro invincibili, solutis animarum Schienti glaudet
populorum affectus, Summa Apostolica Sedes anvidet.

Illustrissimo ergo, ac Reverendissimo

D.D. IACOBO D. PALFOX
ET CARON

Quid? Repete, amplifica, aucto (si candidus adsis)
Nomine, et intant cetera mente lego.

Nam inter mundi plausus nihil gendentari Marchionum
de Privata hereditario iure Principatum audimus ac pro
dulcedine Dei, et decore domus eius meliorem, qui exinde
elyisse partem putamus. Inter Litteratos Salmantici
quasi Sapientia vera fulgorem erupisse censemus, qui Doc-
torum norma Litteras condidit, quasi inbecis, virtutibus.
In Praesulationis, ante Panormitano, postmodum nunc
pallens. Rehumantia, prudentiam aequatam, virtutibus
honestam, temperantiam, clementiam, benignitatem, exterisque
dona coniungens.

Pergit, agit, propter inimitabilem virtute laborem,
Et usquam summi possunt se tendere gressus
Anulus accelerat.

Tale igitur Prædictum Exemplum, Sapientium, et
Ecclesiastica disciplina Luminum præcipue Joseph
de Tobar eius familiaris Alumnus subsequens, quas
ex Philosophico Doctore D. Th. Alq. superuniversam Philo-
sophiæ doctrinam, concordes, et promptissime
sua Prædictis ac proprio nomine. **D. D. C.**

Acta sunt in hoc Collegio, octavo id. Jan. anni 1623
Præside R. P. Gregorio de Ortega Colleg. ac P. Lectore.

DIRECTIO EXCLUSIONE

S. Alvaro de Cordoba

Candidi Domini Gregis super custodiam voce et
opere Speculatori vigilantissimo, Cui verbum efficax,
Opus consimile, populos undique circumferendo, fuisse
continuo. Penitentia rigido Observatori, ut ne ullo
quodam temporis spatio à severitate sibi indicta pe-
percerit. Patientia, vel cum Iob patientissimo confere-
ndo, qui illatis iniuriis tantopere gaudebat, aut nec gem-
mas, nec aurum pluvius pendere sapienter. Humilissimo
inter Dynastas, quem nec aura favoris in deterius ageret
nec blandientium cultus subigerent, nec Principum Cu-
ria vertaret in alterutrum. Cunctarum virtutum
specimini claro. **B. Alvaro Cordubensi.**
Excellentissima qui ex domo Magnatum, Ducumq.
Corduba nomine insignium originem ducens, ut spiritui
tantummodo, divinisque rebus vacaret, S. Pauli Regale
Cordubense Conventum omnibus sæculi Prædicatorum Ordini
regulari observantia præcellens, adiit, ibique S. P. Domini
professus regulam, omnibus sese virtutum ac Litterarum
exemplar brevi perfecit: Sine à Regibus expetitus. &

directiōne animarum copiosa, sed et per litteras deinde
illius Religionis advocatus, exemplo, manibus
progressu operum ita proficit, ut Conventus Scilicet
eius fundator solerentis spiritibus postularum pro
sideret recessus. ubi Sanctitatis eius expressa testi-
fica. Proinde dicitur, et Audientia, sed multa
sacra loquuntur, sed ad huc insensibilis arborum lectu-
tur germen. Hinc ergo Predicatorum Gemma, in-
vacuorum Canticum, nostri saculi Gloria omnium civium
ALPHONSI DE S. JOSEPH
Doctoris et Linguae Theologicae conciliator
Subdiaconi Cauda in Regali de Paris Canonico.

DIRECTIO CONCRESS

Georgicarum

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

de Palatino et Cardona

10. *Indragone probatissima murex a sacro.*

Al. com.
134

Concoris ergo omnis unanimes iustitiam hanc legem

Dicitur. Ita mas ab eodem inae. Panormitanum
 pauperum causas sic agit, Ecclesiastica immunitatis illam
 instaurat, suamet Antistitis eo modo auctoritatem pro-
 texit ut Praesulum cunctis specimen exhiberet, omnium
 oculis exemplum sese praeberet.

Prov. Sat.
13

oculis exemplum sese præbent
 tan latam viam, atque errores excludentes
 digna decens rectam Sapientia, uterque recludens
 hinc in nostrum, Co. felicissima temporum curricula
 in nostrum, inquam, salutis æternæ salutis subitam
 hispanensem a summo, quæ oculis vidit, auris, auditu
 actam in cor hominis ante nunquam ascenderunt, egestas
 inquam, decantet, nuditas miserabilium, humilis ostensis
 exhortat, Xenodochis indicent, Monasteriorum accurata
 in provisione providentia deponat, nec manus subditorum
 sibi profectus ostendet. Cuius hunc universo cunctorum so
 cietate, Pauperum Patro, gratioso studio dedicationum asulo
 ac geminæ omnium utique placemati clarissimo Moan
 nes Dominguez eius inter Clientes Summior, inter de
 dotes nemini inferior, inter de dotes supplices equidem
 maior subscriptas ex Angelici nostri Doctoris D. Thoma
 Aquinatis textu conclusiones theologicæ sui Prædicator
 ac proprio nomine in Summioris persequamur, in dedicationi
 sigillum in supplicationis ministerium. D. S. O. C.

Dedicat. in Colleg. P. P. P. Honoris eius. Pato sacra
 Theologiae moralis. Lector. Anna. 1693.
 PETRO CONCLUSIONU

Leopoldus in Augustus
Neopolis abbas *Rektor* *Anno* *1675*
DIRECTIO CONCLUSIONU
in Theologicarum *Tri. Semitrici*

*Sanctissima Anna Theologiarum
Matris Dei Gematrix
Fertacissimo caelestium virtutum Horto, in quo
amantissimus Sponsus myrtum incorruptibilem
cum aromatibus messuit. Facundissimo Regum,
ac Patiarum Germine ex sepe radice vivam
nativitatem producenti, cui in flore divinitus erupto*

Spiritus almus per eorum requiescit. Pallidissimo
pulcherrimum videri. Placido, cui etsi ad cultum op-
tatio Viri non videretur, latamen ad fructum gratia
gratis imbribus hinc, ut nullo. Pota. Patens.
Noxa huparet. & vulgarum sentes abessent.

Cordium Dominatrici omnium Sanctissimæ ANNE.

Quæ regali Parva progenie à multis sæculis inaudi-
tum Genitricis miraculum, Gratia portentum, charisma-
tum. Et raptum ipsa Genitrix utero suo concepit. The-
sauri adrecondito in agro rure conparata, quam vide-
liet ingentem delisimus Luminum. Sacer omnia di-
vergens emit, gravetis postpositi. Faminas, ad gepremum
dignitatis Gradum evexit. ut, esset sui Sanctissimæ
Matris Conigeniti Mater, divitiarum celestium
Specia, totius Sanctitatis Chronus: nempe Spiritus di-
vini Sedes Regia. Pluræ ergo Matera benignissi-
ma, desolatorum Asyla, inogum & Solatio D.N.
Theologico hæc, quæ sequuntur, asserta suo, & va-
ridis nomine D. D. D.

DIRECTIO CONCUONIS

^{Theologiarum}
Sanctissima Domina. vulgo de las aguas.

Augusta casti, et terra Dominatrix, cuius celsi-
tatis maiestas Sanctissima Triados immensitatem
panarit, oceanum perfectionum sine timore recipit,
ubi flumem Dei repletum pratiarum aquis profundam
Suntibitatis absum in vitam æternam inde subsisten-
tem exequitur; Quo fons ignivus de Panayors delat
arum Domani ascendens per aqueductum virtutum, at
donorum supernam civitatem Laificat. Quæ ad irrigan-

calcedonem spirituum, atque beatitudinem in hac vita. Ecclesiam
 nunquam deficiam, ac peccatorum in hac vita. Quia implet qua-
 sitos, cogitibus, et quasi Tigridis in die
 lionem. Regem sapientiam, et quasi Tigridis in die
 bus novorum beatis primum. Quasi Euphrates sen-
 sum hominibus aperit, atque peccatoribus filij sui iram
 avertens, auxiliatur, quasi Creon in die vindictae.

Reginae universae à Deo condita
creatura
Ter Optima, Sanctissima, Maxima.
Dei-Parae Maria semper Virgini

Calcedonem aquarum Scaturigini mira, copioso mira-
 culorum Tramiti, donorum, atque charissimum
 Fluvio torrenti, gratiae divinae Pelago inundanti.
 Haec praeus manifestant, Ionen in ecclesia Collegata his
 palens, donec Servianumque Regis, et Sancti locatam
 accurrant omnes, et utramque quasituri salutem confu-
 giunt universi, aquas in gaudia de fontibus Salvatoris
 ibidem cuncti haurire cupientes. Nunc igitur non mi-
 nimus de oratione: utpote licet impetr. viribus; pari-
 tamen voluntatis affectu Dauchallantrens D. Iosephus
 & Mora haec Theologicas conclusiones ex Angelica
 D. Thoma doctrina, tanquam guttulas ab illo im-
 menso fonte simul cum lacte haustas sui Præsidi
 de proprio nomine.

D. O. C. S.

Profuit in Collegio S. P. Fr. Michael & Quvedo
 Anno = Sacra theologiae primaria 1674
 Lector

DIRETIO ENCLUSIT 13 Theologicae
 Floriso Patriarcha D. Francisco
 de Patulas minimorum Patri
 funalatori

*Mirifico Auctori, humilium celebritatem, charitate qua
via assequenti, sp. firma progenitorum passim acta educta,
fide viva, mysterium arcanis patefacienti.*

Cloriosissimo Ministorum Pat.

S. Francisco & Paula.

*Quem primum in terris nuncupatum celestem virtu-
tum Sympis, et canticis in supremas sedes canora turba
prosequatur; Miraculorum series saculorum quotidianum
nummerum antecedit; Iustitia corium secretis penetrat
alumnis imitatio, devotis reverentia, cunctis exemplum.
Hinc, inquam, toti Orbi Patriarchae conspicuo, Sittora-
torum Suffugia, caelesti Macenati F.N. sig. Populidis, ac
proprio nomine Theologicas hasce Theses humiliter inscribent.*

D. O. S. C.

1694

Stabita sunt in V. Pauli regali Conclio. Disputanti

DIRECTO CONCLUSIO

de Philosophia
Am. P. Provinciali & Emmanuelli à Sancto Thomà

*Meritisimo Macenati in plausibili scientiarum arenâ
collicitantium Protectori magnifico, Cui toties Oratores
concinunt verba, et merito sales concinunt laudes.
Pervio Sapientiae Scopo, inquem multiplicis Sauri sul-
ganis amellationis spicula ex Minerva phagetra collimata
in dies exfoliuntur, ac recipiunt. Candidato litterarum
Lapillo, in quo ob candidata litterarum insignia litte-
ratorum coetus Praedicatorum candidatus exornatus non
sequebatur, sed et iterum suam gloriam perveniant, suum
decus insistent. Locupletissimo denique Zelli, atque
regiminis, auctoritate praevia, sagacitate Duce, subsequen-
te prudentia, inaccessibilique thesauro, ex quo Urbes comitatus
Conclia tutamini, ac Religionis affatim capiunt, Sym-
nasia decoris Masra, splendoris emolumenta satis acci-
piunt. Dignissimo hinc alioque Provincia Praedicatorum
Bethica, bis Parenti, iterato Decori, Cloria pergetur.*

Adm. R. P. N. M. F. Emmanuelli à Sancto Thomà

Cuius thesauri omnia vidua Italiae haec ar-
ta Philosophia inter vicerarios Panthei Thomi-
stici agusta Angelici manu plantata, a nobis, licet
impolita, propria, quasi manu mentis, supplicii volun-
tate, decempta Bachalavreus D. Iohannes Gemen-
Cid sui Praesidis nomine, ac proprio in immortalis
obsequii sui pyram, affectus symbolum ac tanto sa-
luti vivacitatis desiderium congesta libat, libata ac-
cendat, et usque ad cineres accensa iterum redivi-
va planto florentis expectat.

Profuit in Collegio R. P. R. Augustinus & Messa-
Anno Philosophiae publicus Professor. 1674

DIRECTIO CONCLUSIONIS

D. Didaco Perez & Carayo.

Perincho Merito tum fauorum assiduitate subli-
miter Ornato: sine posthumi splendoris stemmate
intrescenti; tum propriis ingemuit sanguinis motibus
salaciter praedito: Illinc maiorem in laudem suae
modi emblemate aspiranti: Virtuti fortuna comes. Alcemb.
Præpollentis animi dotibus Equiti insignito, cuius
pectus laudabilis prudentia Calamys mirifice obnubil,
cui mentem pulcherrima affabilitatis Purgura venu-
ste circumtesit. In quo consilium, melius rebus arduis
epigraphæ tali sage præcedit: Obduratorum adversusurgentia.
Sitisimo munificentia Specimini, Macerati præf. Alcemb.
ro, sine magnificentissimo, Cui Regia maiestas accepto 36
usque huc plurima refert, cui etiam populi, plebs, ac
vulgi concors, etiam alia, ordo, illo semmate adplau-
sum ultro convenit Optimus Ciris. Alcemb.
134

Colendissimo sanè Patrono
Nobilium Patri, litteratorum Suffragio, utrorumq. Cultori eximie

D.D. Didaco Perez de Sarayo

Sanctæ Crucis in valle Vie. Comit. anglicissimo
 Qui decora stirpe Cantabrica dominat^{delis}is exallens
 multisque pro Rege, regnique supremis facinoribus
 et quibus caput est, munificet Christiana, prelati illustri
 operibus, hoc signum, in quo vincimus omnes, ipse ut
 vinceret sterminare cunctos, malle navis invenit, exin-
 deque corde melius affixit: ut posteritati dederet cul-
 tu potius quam fastu suis ipsi depictis imaginibus
 commendandum. *Muni igitur fidelitatis Alchati*
strenuitatis Casari, pignorum Senilium Augusto istius
modi Dialecticas suspensiones ex doctissima Lingua
Preceptoris elucitas D. Franciscus de Ochoa de de-
 his finos inter Clientes illi non minor sui Presidij
 nomine, ac proprio D.O.S.C.

Præsit in Collegio S. P. & Gregorius de Ortega
 Dialectica Lector. Anno 1692

DRECT CNEUSIONB

Theologicarum
 Sanctissimæ Dei Paræ Virginis Mariæ del Rosario
 Marianarum Domini Paradiso, ubi circumstantiæ liliis
 vernant, unde redemptionis vacuum ballant, quo im-
 mortalitatis purpureæ immarcescibiles rose advocant.
 Hunc etenim forum coloravit ornatus, orationis exor-
 navit gemustas, odoris allucit fragrantia: ut rosetum
 remideret candore, rubore purpurasceret fatus, idemque
 nitore pulchresceret cæsum.

Sacro-sanctæ Dei Paræ Virginis Mariæ

Sub rosario

Curis sub auspicijs, ipsa, qua immensum orbis cor-
 poravit opificem, ita alumnos amore prosequitur.

et miserissimi peccatoris arumbras amplectatur ut tunc
 monique laborantes sibi operam praeferant contestentur.
 Hinc ergo Angelorum, Gigantum, hominum, Patriarcharum,
 ac ceteris gentes per vicinas, et plateas, domos, vel foras
 omnis aetas, omnis sexus, omnis iacet provocata conditio
 has Theologicas conclusiones ex Angelici Praeceptoris
 magisterio susceptas. R. Petrus Lambeca, et Guardia
 sui Fratratis, ac proprio nomine in clientella famulatum,
 in famulatus ad hunc signi obsequium Picans, offerens,
 Sacrans. tali rudi carmine exprimit affectum.

Maxima qui mallet, parva etsi munera, deservit
 Hos mentis fructus, Calice Virgo, Tibi.

Supplicis ut nunquam solitam sprevis precamen,
 Protege, nunc orat, dona, proinde tua.

Præfuit in Conventu regali S. Dominici Mexicensi
 R. P. Fr. Franciscus Andino Xaymez vespertinus Lector
 1694

ORATIO

Pro conclusionibus Dialecticis habendis in maiori Vlt.
 Missalensi Collegio. 1. 6. 9. 4.
 Anno = A. D. Francisco de Ochoa

Per immensum Dialectica mare frentem nati ventum
 pervehimur. (Potissimum Pater huius scientiarum Musæ
 spectabile Caput, dignissime Rector, Præses iure optimo
 extollende præconij. Gravissime tum Religionis, tum
 nobilitatis Consensus. Commilitones optimi, Thomistica hu-
 ius Classis pugiles strenui.) Ego, inquam, pede nati
 ventum pervehimur; Nec dubitamus, cum ad Solem,
 Solem, inquam, D. Thomam Praeceptorem Angelicum
 cultus referimus, quin felices tandem, ac Poti cupimus
 portum intremus. Excitet fluctus ventorum impetus
 argumentorum. scilicet fragor, tunc concussum mentis

iam tangit summa sidera, vultuque patet, iam rationibus
imas pandit arenas. Ne ubi placidissimus Cluster Proser
inflatu sui colles perflare coepit:

Subsident unda, tumidaque sub axe toranti

Sternitur aquor aquis, fugiunt vasto aethere nimbi.
Spentiorum quidem Dialectica mare longe lateque protendi-
tur. Reliqua disciplina ab illa tanquam flumina ad illi
spiritum sortiuntur, et vitam. Ceterum mihi, qui parva
cymba, imo potius phaselus, non est progrediendum in altum,
prope littora cresco, non procul a terra imperitia propria
contendo. Illic signorum tractatus, quae praambula ad
terminos velut substantiam, non genus, primis oris attingimus,
enucleandus venit et ut imperfecto mihi, etiam imperfecta
sint congrua, horum imperfectionem respectu signorum as-
sumimus. Hinc, precor, sacratissima Triades auxilium. Cu-
ius fides, Romaeque Ecclesiae consensui, quidquid inter di-
sputantem dixerimus, veris quidem argumentis dilucidandum
supponimus. Tuque Diva Patens Domina, qua pervia celi
Porta manes, et stella maris succurre cadenti.

Faveant iidem Mihi Castor, et Pollux: Franciscus videlicet,
cuius nomine fungor, Dominicusque, cuius amore teneor

Verè Helena fratres licentia sidera celi
Qui malo insidentes, signa difficultas naviculam concusserit
mentis tranquillitatem heminent. Ut actus hic noster cedat &c.

DIRETO CCUSUM

Civitati et pop. Astigitano

Augusta totius orbis Urbis, Splendidissimo unius Ur-
bis orbi, Calice in imaginibus orbiculato Pignori.
Non adeo corticis corollis vetustae acrobilitatis coro-
namenti venusta^{*Urbis} domorum fastu superba, ast Domi-
nantium securae, haud minus numerosis populi cohor-
tibus strigata, quam generosis Procerum choris stuper-
da, cui calum favet: ulgotè suum diebus Presidem
Pimarium tuus Iubar, phaeam Lampadem Solem

pro stemmate deserviri emittat: ut in Vatis præconio 109
una Solis nuncietur amplissima

Senat, Populq; **Militan,** &
Trin scintilla elementarum flamma eam irrorant,
decursum latificant; illinc scintillanti ingeniorum
fulmina **felicit** irradiant, eamdem amplificant:
ut gloriosius aureis virtutum gradibus longè, lateque tur
pescat, quam æreis florum, ac fructuum granulis
purpureascat. **Tunc** ergo **Sapientia** Musæis, nobi
lissimis adytis, **facinorum** splendoribus, ac demique ortho
doxa **Religionis** delubris **Amphi** theatro celeberrimo
has gravissimas **Theologia** epicas, **Angelica** salce succisas
ex **precursu**ssimo **Philosophica** doctrina **Arvo**, tanquam
concinnum amoris fasciculum, gravilemque manipulum
obsequij, tandemque veluti spinam obediencie victimam
Predicatorum **Ordinis** **Provincie** **Bellica** pro comi
tibus suis intermedijs imbi **Congregata**: ut **felicitatem**
portendat

Super aras

Thabita sunt in **(D.C.O.S.)** Anno **Trin** **1675**
Conventu **Assid.**

DIRECTIO ECCLESIAE

Angelice nostro **Doctori**
D. Thomæ Aquinatis

Non est aliunde lucem inter tenebras expectandum,
nisi à Sole, qui lucis **Origo**, divina bonitatis.
Imago, **Luminare** præcipuum, **Iubar** primum
laticulla manifestaturus advenit, vias directurus
inspicitur, rerumque differentias, **gyrum** circume
undo, tandem ostensurus progreditur. Quorum qui
dem encomiasticorum plausum omnia figunt genus

Acus amplificat.

DE TEMA AONATE

Theobore summa, scholastica methodo, qua nunciatu,
 praeulando Inventore. Calio, utpote Angelorum Vici-
 patto divinae voluntatis Interprete Oecumenico, ut in
 difficillimis Ecclesiae rebus saepe Consulto, conciliorum
 Praside. A solis ortu usque ad occasum, gravis pariter,
 ut Latinis super dignos, atque indignos e calo labare pro-
 fulgente. Catholicorum late Illuminare, Haereticorum et
 gmine adverso. Aegris oculis errorum, ac novitatum te-
 nebris penè caligantibus odiosa Luce, puris sincere ve-
 ritatem ingruentibus vehementer amabili. Gentium
 tandem nebulas, Iudaeorum caliginem, Paganorum insci-
 tiam, pra caeteris dissipante maiori claritate exsiccante:
 videlicet Cui Ecclesia aperte complaudit: Purgans do-
 gma Gentium plusquam Doctores caeteri.

Unde non foris, nec aetherea domo, ut Prometheus,
 malta fraude subductum ignem Soli furatus, at utchui-
 la pulvis saepe assuetus minimè retractanti corusco: nam
 maxime benignum, oculorum aciem intendere.

D. Gabriel Sanchez, & la Pua, nomine
 sui Præsidi, has logicas Theses, ut illaminet, offert,
 ut viam indicet, sacras, utque quidquid inter disputandi
 ardent, ea ipso Splendore mirifico, diversa opinione certan-
 tibus, pateat aperta, quasi arcaniora vulgi adven-
 tum Solis praestolantura decantat.

Atte corrodans Doctorem maxime Doctor,
 Nostrum splendescens effluit annuum Sonos
 Tu Lumen, Splendor, Tu Laus, et Gloria nostri.
 Nomina, antiquum, pergeturumque Decus
 Auspice Te, virtus Thomistica laeta triumphat:
 Hostiles classes, nec fera bellatimet.
 Huc ades, huc nostris bellantum mentibus affer
 Sol, Dux Protector lumina, robur, opem.

Placita
 sunt in
 Collegio
 anno 1661

ORTO LLEIS

81

In Laudem Sapietia.

Pro auspicijs studiorz Collegij maioris

D. Thomæ Aquinatis Sispalensis.

Anno Dñi M.DC.XCV.

1695

Ad Josepho Hieronimo Leal de
La Vega. tunc temporis Rhetorem

In summâ Oratorum copiâ. (Meritissimum
huius Cesarea Universitatis Caput, illustrissimu
istius maioris Collegij Decus, Cancellari dignissime, amplissi-
me Rector. Sapietia, ac nobilitatis cumulis decorati Ma-
gistri. Splendidissima Heroum Alies. Scholasticorum candi-
dissime Cetus.) In summâ, inquam, Oratorum copiâ, in cele-
berrimo Nobilium præsentî Mibi Consessu, atque in eximîa
adeo Litteratorum frequentia, prudentium Virorum perillustri
Conventu egregium illud Quintilij Varij coram Casare de-
clamantis elogiû obicit sese mibi dicendum: O Caesar
(aiebat ille) qui apud Te audent dicere, magnitudinem
quidem Tuam ignorant; qui non audent, humanitatem
nesciunt. Quia igitur, Senatus gravissime, vestra dignitatis

nonni laudabilibus? Ecce Ego inter timorem, et amorem,
inter fiduciam, pariter, et metum coram Vobis hodie dic-
turus, am trigulis teneor, et dum Me vestra benignitatis
Clementia ad munus invitat, vestra itidem Angustia
vis maiestas ab officio retardat. O quoties, Spectatores in-
culti, sub candore nivis, picis nigredo occultatur, sub nu-
bis atro vellamine, fulminis iratus fulgor desinitur, sub gra-
ta, ac viridi herba rigera ingrata latet versicolor, et tandem
sub mellis dulcore fellis amaritudo degustatur omnino. Exerta
Mibi credite. Huc ego pertinger fucato honoris lenocinio halla-
cinatus accedo; et iam operosi adeo laboris pondere obrutus
cado: Namque, dum candida Religiosorum illa vestis
super nivem dealbata praecordia affabilitate allucinebat;
picea tamen tanta gravitatis modestia rubore perfusa ge-
nas. Pueritiae inscientiam nigrantis gallij eorum sub velo ob-
umbrare desiderabam; sed tot coruscantis scientiae ful-
gura animum deterrebant. Hoc pulcherrimum, atque or-
natissimum nobilitatis, & adolescentiae Viridarium formosa,
lenocinantique sua gratulationis herba me dulciter attraxit,
at virulentae emulationis vipera ob meam parvitatem statim
sibila pertimesco. Quid plura? Nectarea voluptatis mella
inter suavissimos librorum alveolos legere, ac de Sapientia
demonstrare statueram; ceterum nunc felleos oratorij muneris
aculeos persentio.

Verum quid frustra queribundus clamito? Non-
ne de duobus mihi culpa vertetur alterum timoris malum
eligere; alterum fiduciae bonum non amare? Et cum vestra
(ut memineram) pietatis aura lenis ad dicendum suadeat, fu-
sor impellat, benignitas attrahat, stultissimum quippe erit tur-
ba gravitatis Senatum amplissimum, praesentim hoc aditu
laudis, qui semper optimo cuique patuit, tam narium ex-
horrendo cavere, nec potius a melioribus Vestra prudentia
actibus accinctum me iam operi confirmari.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Spanish, likely a letter or official document. The text is written in a cursive script typical of the 17th or 18th century.]



Ledi, diez de un año y siete meses y siete días. Por lo de demás no se
 victoria in mundum. nm qggg ggg abc de fg h i j k l m n o p q r s t u v x y z
 la que brada de uco p m a n b i n t e n p o r t e l a v a r d u a r v e c i a
 y victoria. Amigo y S. mio celebraxe la salud de Vmo. la mia ofresco a sus ordenes
 Camissa. un n n n m u n n m n n n n n u n n p q t u n m u u n n g g g g g
 Antonio Perez, vecino de Cordoba que sera por Octubre
 Juan Perez, vecino de Cordoba que sera por Octubre
 Comento el Real de S. Pablo de Cordoba. no es mucho mis estos
 Mui S. mio y mi Dueño quexido. No ignora ninguno mis descuido.
 Amigo y quexido Fox era bexa Vmo Como El S. Zepedes muxio
 Nunca mas intimo deseo hetenido de que seamos Dueños de nada que.
 Padre y todo mi consuelo, Luis Gonzales Vecino del pueblo de Castrovieja es de
 esta el dador. es hombre de mucha sustancia, mui exerso y bien nacido pues no
 En la Ciudad de Llerena mataron a un hombre por un maxavel. uno no se y
 Amigo y mui S. mio deseo a Vmo. la mas cumplida salud
 Beneficio que desfruto mui cumplido, y ofresco a sus ordenes con
 Lo demás que puetto que es tan nada como sabe. Mañana sera
 In Juan de Luna Primo suyo Vecino de sutiexa no menos
 No puede mas mi cariño que es grande. Zexillo es mi nombre.
 Amigo y mui S. mio deseo a Vmo. la mas cumplida salud
 Digo io Alonso Bueno, como si se ofreciere, soi hombre
 Siervo de Vmo. que su mano besa y tambien sus pi
 es. Amigo y Mui Señor mio Luna soi, mas no menguo
 Digo io Antonio Lopez, que por este me obligo a dar al S. Juan de los Santos, na
 fual que es de la Villa de los Pedroches mil y ochocientos maxavelis que me dio en mo fa
 neda, de oro. Con los que pague el Arrendamiento de las Casas en que agora vivimos todos



